Anul XVI nr. 22 (755) 7-13 iunie 2006
32+8 pagini – 2,5 lei – 25.000 lei vechi

ACADEMIA CAŢAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Eşti o floare, eşti un Crin, / Liberal tot mai puţin!

90.000 mp de teren, o singură soluţie: Antonescu!

Săptămîna aceasta veţi afla ce s-a întîmplat cu terenurile unor creştini din zona Pîrîul Rece – Predeal, proprietari de pămînt de pe vremea Regelui Ferdinand şi pînă în zilele noastre, adică pe vremea lui Antonescu. Dînşii au reuşit să scape cu bine de gheara hrăpăreaţă a naţionalizărilor comuniste, însă n-au putut să evite laba tristă a guvernării liberale. Exact ca în serialul de la televizor „Verdict: Crin!“: 90.000 metri pătraţi de terenuri ascunse de mîna comuniştilor vreme de jumătate de secol le-au fost traşi de sub fund cu ajutorul a doar cîţiva centimetri pătraţi de act oficial semnat de ministrul Tineretului şi Sportului, Crin Antonescu.

Pagina 16

Îmbogăţirea prin alianţă:

Şereş îi face zestre viitorului socru

Codruţ Şereş îi face o curte nebună fiicei consilierului său Ioan Pop, şi se pare că porumbeii vor să-şi pună pirostriile la toamnă. De curînd, Şereş a intervenit în favoarea viitorului său socru, care a achiziţionat în condiţii dubioase cîteva terenuri ale regiei Remin din Baia Mare, pe care AVAS a instituit sechestru asigurator, şi le-a scos apoi la licitaţie pentru neplata unor datorii către cîteva companii de stat, să trăiască socru' mic, n-a mîncat, n-a băut. Doar a cumpărat şi a vîndut.

Pagina 17

Din cauza concurenţei, redacţiile sînt tot mai atrase de MAGNEŢII DE PRESĂ

Eu sînt Ringier, din Elveţia, ţara tuturor contabilităţilor. Credeam că, pe lîngă careul meu de ziare, am şi Capital. Da' văd că aici se joacă nişte capitaluri mult mai mari.
Cip? Bun Cipru'! ...Nu prea mi-a intrat carte în tinereţe şi de-aia studiez acum la Londra. Am doar două perechi: Mîndruţă-Stoicească şi Zaharescu–Berecleanca. De unde tot scot banii? Păi, nu ştiţi că mi-a plăcut să dau mereu cu Secu?
'Timaţi moguli de presă, la noi, cretanii din Elounda Beach, de unde mă trag eu vara, există o vorbă: să nu-ţi iei niciodată cameră sub 10.000 de euro, ha, ha, ha... Dar să revenim la joc. După ce i-am cumpărat pe băieţii de la Caţavencu, evident, am în mînă numai aşi. Deci, aşi ataca un fond de pensii, aşi dărîma o bursă şi, de ce nu, aşi mai face un FNI!
Băieţi, eu am un popă - pe Tabără, şi un valet – pe Busu. Acum cinci ani îmi intrase şi o damă, dar am decartat-o la Paris ca să mă refac la bani. Joc la cacealma cu Fiscul şi, cînd vor să mă pluseze cu impozitele, nu mai plătesc şi m-arunc la picioarele Puterii.
Jurnalul Naţional
Un Auschwitz mai rafinat
Gazeta Sporturilor
MAXIM
RAMONA BĂDESCU
PLAYBOY
Andreea

Voiculescu, Ringier, Vîntu şi Sîrbu – un careu de graşi cu presă-n coadă încercînd să cureţe masa media de independenţi

Mai bine la volan decît activist

Cozmin Guşă, cel mai important pol al axei politice Cozmin Guşă-Lavinia Şandru, vrea să dea o lovitură de imagine: va lucra două săptămîni ca taximetrist şi apoi va dezbate în Parlament problemele ridicate de clienţi. Numai să nu se urce Băsescu în taxiul lui, că prima problemă ridicată va fi, hă-hă, cît costă kilometrul dacă se trece de linia de centură. O problemă plină de răutate şi chiar falsă. Marea pricină a taximetristului Guşă este cu totul alta şi, că tot am adus vorba, credem că ar trebui să facă ceva ca să nu mai coste atît de mult staţionarea.

Cozmin Uşă

Aşezămîntul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: **Marius BORŢEA**
Şef Birou Mediu: **Dragoş BUCURENCI**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Secretar general de redacţie: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan STANCIU**
Secţie Moravuri Uşoare: **Simona TACHE**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎŢĂ, Florin PARASCHIV**

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ana-Maria SMARANDACHE** anamaria.smarandache@smz.ro
Manager de distribuţie: **Cristian DOMNIŢEANU** cristi@catavencu.ro

Comenzi publicitare la Splendid Media **Mircea IONESCU** – senior sales manager mircea.ionescu@smz.ro Tel.: 230.57.53

DIFUZARE prin SC Caţavencu SA, Cornel SEVASTRE – director distribuţie cornels@cotidianul.ro Tel.: 0727.722.624
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58
ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, şmenuri, [illegible]

Hărţuirea de către procurori a ziaristului vrâncean Marian Gârleanu – cel care a fost reţinut vreo două zile pentru deţinerea unei dischete cu secrete militare care nu mai erau secrete – are o posibilă explicaţie: Gârleanu l-a hărţuit jurnalistic, pentru corupţie în MApN, între alţi ofiţeri barosani, pe generalul Eugen Bădălan; ancheta contra ziaristului este condusă de procurorul-şef DIICOT, Daniel Ţicău; şeful ierarhic al lui Ţicău este adjunctul procurorului general Ilie Botoş, Marcel Sâmpetru, iar dl Sâmpetru este cumnatul generalului răzbunător Bădălan; testul acestei ipoteze ţine de mecanică: dacă îl apăsăm pe nerv pe Bădălan, ne arestează Ţicău; nu ştim însă pe cine a apăsat pe nerv Sebastian Oancea, celălalt ziarist pe care l-a luat în corn procurorul Ţicău.

Şi dacă tot vorbim despre ziarişti luaţi la puricat de Parchet, se zvoneşte că unul dintre colegii noştri de la *Academia Caţavencu* va avea onoarea unei percheziţii pe cinste; dar în cazul lui nu mai e vorba despre Bădălan; e mult mai supărat chiar Ilie Botoş, spălătorul de dosare de mafioţi din poziţia confortabilă de şef al Parchetului General.

Cel mai strângător şi ascultător serviciu de informaţii al coaliţiei de guvernământ pare a fi DGIPI, fost UM 0962, fost Doi şi-un sfert, fost SMB & Direcţia IV. Aflat sub comanda braţului de fier al PD, Vasile Blaga, supranumit „buzduganul lui Vodă“, serviciul tradiţional al lui Ardelean a predat la Cotroceni genţi pline cu documente privind PSD. Mai nou, subiectul la zi al beneficiarului este „mafia PNL“. Să trăiţi! Vineeee! Că, deh, ai dosare, ai restructurare! De exemplu, la modă este Dan Radu Rușanu.

Generalul primar al Capitalei, maestrul marmoreean Adriean Videanu, umblă cu un VW Touareg bleu ciel, cu numărul B 42 UME. Întrebarea „carele este“: Care dintre ele? Care U.M., domnule primar? Că maşina valorează 70.000 de euro, consumă benzină de 2 milioane pe zi şi aparţine… suspans… cui? Oui, les amis de mes amis sont MAI!

Alex Erbaşu, fiu' lu' Mihai Erbaşu care s-a aruncat în cap într-o piscină fără apă, este un mare gagicar. Pân patu' lui au trecut Cristina Anescu, fosta gagică a fotbalistului Iulian Miu, şi gurista Delia Matache. Câtă vreme Delia erea cu Florin Moldoveanu, patronu' clubului Bonsai, îl înşela pă fraier cu Răzvan Fodor şi şi-o punea cu Alex Erbaşul. Mai nou, de Alex s-a amorezat lulea Elena Udrea, nevasta lu' Dorin Cocoş, de care e îndrăgostit ca un bour Traian Băsescu, tatăl Ioanei lui Bodo şi al Elenei Băsescu.

Pe 31 mai, pe la ora 20,45, circulaţia pe Ştirbei Vodă era oprită. La un moment dat, au apărut două maşini oficiale, plutind uşor ca nişte lebede bătrâne pe asfaltul crăpat în toate sensurile, încadrate de sepepişti, poliţie şi o Salvare. Pe fereastra unei maşini s-a văzut capul de lebădoi chel al lui Băsescu, care venea de la Cotroceni, pentru a se întoarce înapoi la Elias. Maşina prezidenţială rula ca melcul, pe drumurile sparte ale Capitalei, ca să nu zguduie coloana în piuneze a celui mai iubit fiu al poporului.

În lipsă de alte preocupări demne de o cauză mai bună, Victor Ciorbea taie, la propriu, frunză la câini prin Maramureş. Pentru că nimeni nu-l mai vrea şef, el s-a băgat cu de-a sila în fruntea unui composesorat din Vişeu de Sus, care reprezintă interesele descendenţilor nobililor de odinioară. Cu câteva săptămâni în urmă, Ciorbea a făcut toxiinfecţie alimentară, după ce a mâncat ca un spart o oală de sarmale stricate, în casa unor ţărani din Vişeu de Sus.

Acciduzzu

Legendă
- *bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
- *bârfă cu parfum de credibilitate*
- *bârfă-beton*

Domnu' ministru, staţi liniştit: la anu' Dinamo ia campionatu'! Prin mijloace specifice ale muncii de informare din MI, am repurtat un mare succes în faţa Stelei: îi lovim unde-i doare mai tare, la imn. Uitaţi, l-am prins pe Scuter!

Vasile Blaga, un ministru care a descoperit că reforma din Interne e cam cum e circulaţia în Bucureşti: nu contează cum conduci, important e să fii tare în claxon

Bula demnitarului

CATEGORIA
ALIANŢA D.A. ŞI NU

Adriean Videanu (preşedinte executiv PD): „N-am să vă spun tot, am să vă spun că, în principiu, da.“

CATEGORIA
GUVERNUL SLĂBICEANU

Bogdan Ciucă (purtător de cuvînt al PC): „Partidul Conservator va fi de acord cu orice măsură care va face Guvernul mai suplu.“

CATEGORIA
ECCE HOMO!

Gigi Becali (preşedinte PNG): „Scopul lor este, de fapt, să se voteze legea căsătoriilor homosexuale. Eu zic ca Biserica să propună un referendum, îl plătesc eu pe banii mei, cît o fi, trei-cinci milioane.“

CATEGORIA
FANTOMA DE LA MANOPERĂ

Radu Drăguş (deputat PD): „Am văzut o fantomă de-a lui Muşetescu umblînd prin Parlament acum trei săptămîni. Era după chipul şi asemănarea lui, avea un aer ocupat.“

CATEGORIA
DIN ABSENŢA GÎNDIRII

Bogdan Niculescu-Duvăz (deputat PSD): „Cînd eşti în opoziţie, problema ta nu e să votezi, ci să critici Puterea.“

CATEGORIA
TAUTOLOGIA STRICĂ OMENIA

Corneliu Momanu (deputat PNL): „Orarul e făcut în aşa fel încît cînd e plen e plen, cînd e comisie e comisie.“

Codruţ Şereş (ministrul Economiei şi Comerţului): „Acestea sînt lucrurile care sînt în momentul de faţă.“

CATEGORIA
DUREREA DE VOT

Viorel Hrebenciuc (deputat PSD): „N-am avut cînd să votez. Care-i problema?“

CATEGORIA
M-AU SUNAT UN CADRU DIDACTIC

George Copos (senator PC): „Pentru mine este foarte important cele 3.000 de microîntreprinderi.“

CATEGORIA
EMIL BOBU

Gheorghe Barbu (ministrul Muncii): „Procentul persoanelor aflate în sărăcie este în scădere accentuată.“

Întunericitul

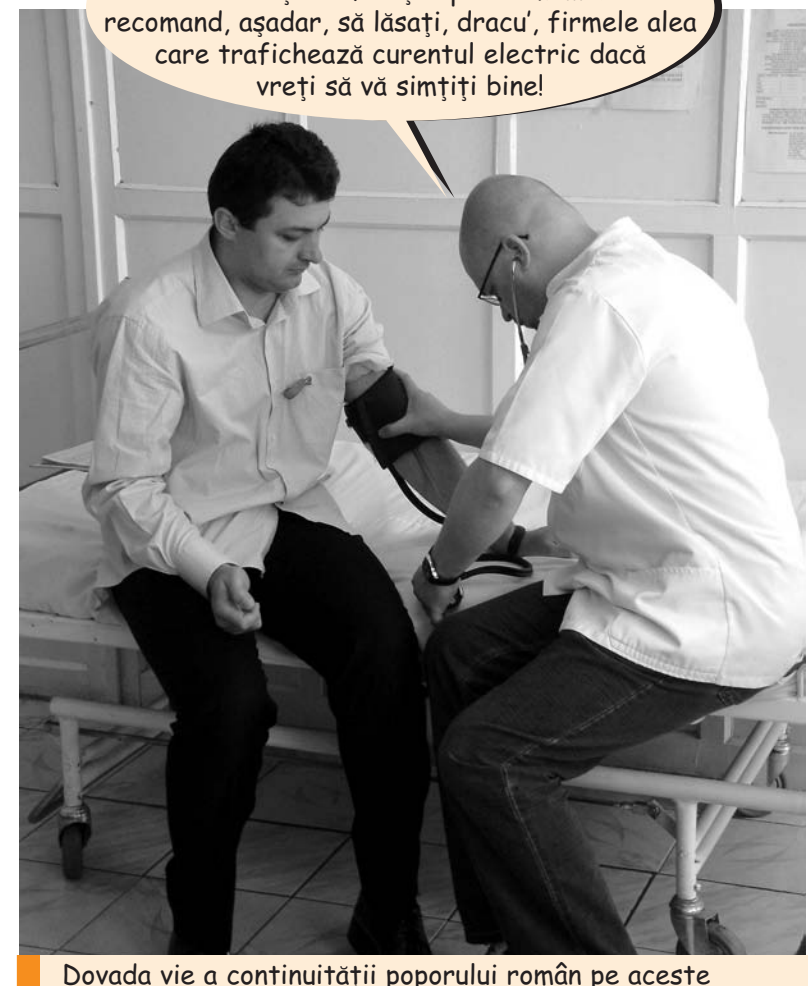
Domnu' Şereş, cu tensiunea staţi bine! Cu intensitatea şi rezistenţa ar fi nişte probleme... Vă recomand, aşadar, să lăsaţi, dracu', firmele alea care trafichează curentul electric dacă vreţi să vă simţiţi bine!

Dovada vie a continuităţii poporului român pe aceste meleaguri: ministrul Şereş, cel care a perpetuat nişte contracte rămase din vremea energeto-dacilor

Ilie Sârbu și Ristea Priboi ne-au lăsat moștenire un dezastru viticol în Tirol

Viile de pe Dealul Tirolului din Caraș-Severin

sunt unice în peisajul bănățean. Pe vremea comuniștilor au fost organizate într-o întreprindere agricolă de stat și au mers. După revoluție, întreprinderea s-a transformat în societatea pe acțiuni „Agrober Berzovia“ și viile au mers și acum. La numai doi ani de la privatizarea societății „Agrober Berzovia“, fostele vii cărășene, cu denumire de origine controlată, au început să arate ca un pustiu cotropit de bălării, fără spalieri sau stâlpi de susținere. S-a ajuns în ingrata situație de astăzi după ce viile au încăput pe mâna unor șmenari care au în comun cu viticultura cam cât are filoxera cu sateliții. Autorii dezastrului sunt acționarii societății „Senator Prodimpex“, în spatele cărora își rânjesc colții interesele necusere ale fostului ministru al Agriculturii, Ilie Sârbu, și ale bunului său prieten într-ale vânătorii, fostul deputat Ristea Priboi. Societatea „Senator“ nu s-a ocupat de întreținerea plantației de nici o culoare, astfel încât, în doi ani, a compromis recolta pe anii 2004, 2005 și 2006.

Acționarii societății „Senator Prodimpex“

sunt frații Lucian și Georgică Neacșu. Ei sunt acționari majoritari și la Cramele Odobești, unul dintre giganții industriei viticole din Vrancea. Să ne înțelegem: industria viticolă transformă strugurii în vin, dar nu plantează viță-de-vie. Să ne înțelegem omenește, după care să ne învățăm minte: frații Neacșu sunt cunoscuți în Vrancea pentru că fac vinul din cu totul altceva decât din struguri, adică din melasă, marmeladă și zahăr, iar în timpul liber se ocupă de distribuția produselor Napolact. Agenția Națională de Protecție a Consumatorului a nominalizat în 2004, 2005 și 2006 societatea Cramele Odobești printre marii falsificatori naționali de vinuri. Produsele lor contrafăcute sunt vinul alb „Bouquet Fetească regală“ sec și „Bouquet Sauvignon Blanc“ demisec, care poartă inscripțiile DOC-CMD, adică „denumire de origine controlată“ - „cules la maturitate deplină“. Șmenarii de la societatea pe acțiuni „Cramele Odobești“ își aduc din plin obolul la realizarea celor 42 de procente de vinuri falsificate, care sufocă și compromit piața românească.

Să ne întoarcem la oile noastre.

Viile din Dealul Tirolului au trecut, la un moment dat, în proprietatea Administrației Domeniului Statului, numită mai la vale ADS. În 2003, societatea „Valea Eden“ din Timișoara a concesionat pe termen de 49 de ani crama din Tirol și întreaga suprafață agricolă de 1.200 de hectare, plus plantația de viță-de-vie ce a aparținut societății pe acțiuni „Agrober Berzovia“, de care vă ziceam mai la deal. Pe lângă redevență, contractul prevedea și un plan de investiții de 137.456 de euro, din care reiese că livada și via erau prinse ca investiții. Societatea „Valea Eden“ a investit pentru reabilitarea cramei, schimbând acoperișul și a construit o hală nouă, utilată cu toate dotările corespunzătoare, pentru depozitarea și păstrarea a peste 900 de mii de litri de vin. Cine a fost directorul general al ADS, în timpul ultimei administrații a PSD? Aud? Corneliu Popa, prietenul de nădejde și omul de maximă încredere al lui Ilie Sârbu, fostul ministru al Agriculturii.

În ianuarie 2005, ministrul Flutur

a demis întreaga conducere a ADS, în frunte cu Popa, pentru o sumedenie de nereguli, printre care: neîncasarea unor arende și redevențe, nerespectarea legislației privind achizițiile publice, cheltuirea a 300.000 de euro pe un sistem informatic de doi lei, cât și pentru faptul că Popa a fost acuzat de omul de afaceri timișorean Iosif Czerni că i-a pretins o șpagă de 90.000 de euro, pentru a participa la o licitație, și, pentru că nu i-a dat-o, a fost exclus din competiție. Investițiile de pe Dealul Tirolului au rămas crăcănate în pom, după ce societatea „Senator Prodimpex“ a cumpărat de la AVAS viță-de-vie, considerată de agenție drept active. AVAS și-a însușit butucii, prin executare silită față de debitoarea „Agrober Berzovia“, care datora statului câteva milioane de lei. Banii puteau fi recuperați și din alte active, nu neapărat din scoaterea la mezat a viei. În realitate, societatea „Senator Prodimpex“ a cumpărat hectarele, dovadă fiind că a încercat să întabuleze pământul și nu butucii.

Șmenul la faza asta stă în registrul de evaluare

a proprietăților. La capitolul plantații, forma de urmărire contabilă folosită în registru până în 1999, când terenul încă figura în capitalul social al fostei întreprinderi agricole de stat, era scrisă în hectare. După scoaterea terenului din capitalul social, proprietarii lui erau obligați să țină evidența sub formă de număr de butuci la hectar. De acest reper în hectare a profitat AVAS, care a vândut butuci de vie, ca să nu zică lumea că vinde hectare chioare. Treaba nu se putea face fără larga binecuvântare a lui Corneliu Popa, fostul director general al ADS, în spatele căruia vegheau interesele ministrului Ilie Sârbu, în favoarea senatorului Ristea Priboi, prin reprezentanții săi, frații Lucian și Georgică Neacșu, acționari la societatea „Senator“. Prețul de vânzare a terenului a fost de aproximativ 60.000 de dolari, în condițiile în care prețul de vânzare din zonă este de 15 milioane hectarul, și asta fără vie. Dacă facem un calcul sumar, lucrurile vor evolua așa: 15 milioane de lei pe hectar înmulțite cu 291 de hectare, cât au cumpărat frații focșăneni, dau cifra de 4,3 miliarde de lei, adică vreo 160 de mii de euroi.

Referitor la șmenul ăsta sinistru, Nicu Muscă,

reprezentantul societății „Valea Eden“, a declarat următoarele: „În cazul în care un bun nu se poate amortiza în totalitate, se scoate la licitație sau se vinde pentru a încasa valoarea acestuia. AVAS a vândut via, pentru a recupera o sumă de 20 de milioane de lei. A greșit, pentru că oferta trebuia făcută în primul rând societății noastre, noi având deja concesionat terenul, teren care nu aparținea AVAS“. Reprezentantul ADS, Toma Robeci, a mormăit și el următoarele, în barbă: „Butucii de viță-de-vie nu plutesc în aer, ci se află pe terenul concesionat inițial de societatea «Valea Eden». În acest caz, probabil au fost făcute unele jocuri“. Surdul nu le aude, dar le potrivește, cu atât mai mult cu cât jocurile făcute de Popa, șeful lui Robeci, sunt mai mult decât evidente. Licitația făcută de AVAS avea trei puncte ce vizau plantații de vie și pomi. Societatea „Valea Eden“ s-a înscris și ea la licitație, contestând însă unul din puncte, pe motiv că era deja în proprietatea ei. Nimeni nu s-a sesizat și nimeni nu a luat în seamă contestația.

În mai 2004, Nicu Muscă și Toma Robeci,

reprezentantul ADS, au verificat stadiul lucrărilor agricole și de investiții și au întocmit un memorandum, trăgând următoarele concluzii: în mod abuziv, cei de la societatea „Senator“ au efectuat lucrări de tăiere și au arat, fără a cere acordul prealabil al concesionarului și fără acordul ADS; lucrările erau execrabile și insuficiente. Intențiile celor două societăți se pot măsura în kilogramele de struguri obținute la hectar. În 2003, societatea „Valea Eden“ a obținut 5.000 de kile la tonă, în timp ce „Senator“ a scos abia 600 de kile. În ritmul ăsta, în doi ani se va alege praful și pulberea de tot ce a mai rămas nedistrus pe Dealul Tirolului. Dacă circul ăsta n-ar fi avut loc, „Valea Eden“ ar fi dus lucrurile pe mai departe, având suficientă experiență în domeniu, spre deosebire de falsificatorii ăștia de vinuri din Focșani, susținuți de Ristea Priboi, scula cu termenul de garanție depășit a fostei Securități. Dealul Tirolului este cu atât mai valoros cu cât deține dreptul de producție a vinurilor cu denumire de origine controlată și, conform normelor UE, nu vom putea exporta decât din asemenea zone.

La scurtă vreme începe războiul

și în frații Neacșu se umflă tărâța, cerând prin ordonanță președințială ca societatea „Valea Eden“ să le permită accesul pe teren, în vederea exploatării plantațiilor. Prin sentința civilă din aprilie 2004, rămasă definitivă și executorie, Judecătoria Reșița respinge acțiunea clanului Neacșu, care solicită Cărții funciare Reșița instituirea interdicției de vânzare retroactivă a viilor Tirol, dar din nou cererea fraților este respinsă, iar apelul confirmă decizia judecătoriei. Sentința rămâne definitivă în ianuarie trecut, ca și cea a secției comerciale a Curții de Apel București, care constată nulitatea licitației de vânzare de către AVAS a viilor Tirol către societatea „Senator“. Cu ocazia vânzării la licitație a acestor terenuri nu s-a avut în vedere că proprietarul acestora este tocmai statul român, prin ADS, și, în consecință, terenul respectiv nu putea face obiectul vânzării. Directorul general Corneliu Popa a făcut însă tot posibilul să înstrăineze viile ciracilor lui Ristea Priboi, partenerul de vânătoare al ministrului Ilie Sârbu.

Contrar celor de mai sus, în tot acest timp,

societatea „Valea Eden“ a fost în imposibilitatea de a exploata viile sau de a desfășura orice alt tip de îndeletnicire umană. Încurajați de sentințele date de instanțele de judecată, muncitorii de la „Eden“, împreună cu directorul Muscă, au intrat pe teren cu intenția de a se apuca de treabă. O haită de 40 de moldoveni aduși de Neacșu din Focșani s-a repezit la muncitorii cărășeni de la „Eden“ și i-a scos de pe teren cu forța. Muscă s-a ales cu o condamnare penală, pe motiv că a încercat să se apere. În ultimii doi ani, terenul a fost folosit de „Senator“, deși redevența a fost achitată către ADS de „Eden“. Referitor la toată această mascaradă, avocatul Ana Plaveti al societății „Eden“ a declarat pentru publicația noastră: „ADS a concesionat terenul fără plante și AVAS a vândut plantele fără teren, deși ambele instituții sunt în subordinea Guvernului. (...) Părerea mea este că instituțiile statului nu colaborează între ele. Justiția, în acest caz, nu face altceva decât să tergiverseze o situație incertă, creată de alte instituții ale statului“.

Finalul acestei povești

este la fel de neguros și de ambiguu precum întreaga tranziție românească. În ciuda tuturor capetelor de acuzare de care este învinuit, dosarul lui Corneliu Popa, fostul director al ADS rămas pe drumuri, zace la DNA încă din martie, anul trecut. Dosarele lui Ilie Sârbu, fostul ministru al Agriculturii, acuzat și el de o droaie de acte de corupție, zac și ele în aceeași instituție a Justiției. În lipsă de alternativă, senatorul PSD de Timiș, Ilie Sârbu, își permite ba să facă moțiuni de cenzură împotriva actualului ministru al Agriculturii, ba să se sperie de moarte și să se predea în brațele Alianței D.A., insinuând că în viitorul cabinet va deține un portofoliu de ministru. Singurul care tace chitic este fostul deputat de Vrancea, Ristea Priboi, cercetat de DNA pentru primire de foloase necuvenite din partea borfașului Genică Boerică și care, rămas fără acoperiș politic după ce șandramaua pesedistă i s-a prăbușit în cap, a tăiat-o în Namibia să culeagă termite și să cultive fete morgana.

Roxana JIPA
& Cornel IVANCIUC

Interesat să acceadă în aristocrația PSD-ului, Ilie Sârbu și-a dorit atît de mult o viță nobilă încît și-a făcut rost de o vie întreagă

finca

Rectorul Dolărescu a ales soluția umorală

După ce a reușit să cîștige, în instanță, postul de rector al UMF Timișoara, fostul ministru al Sănătății, fostul țărănist Ștefan Iosif Drăgulescu, poreclit, pe vremuri, Dolărescu, nu se lasă cu una, cu două. Adică nu vrea să recunoască faptul că, în materie de politică, cel puțin, și-a trăit traiul și și-a consumat mălaiul. Mălai de calitate superioară. Așa că, dedicat valorilor adevărate, domnul Drăgulescu a trecut, cu arme, bagaje și parafă, la Partidul Conservator. Care, iată, nu se mulțumește să fie formațiunea „generalilor“, ci devine, pe zi ce trece, și partidul profesorilor de la medicină. Nu-i exclus ca *Secretul Mariei* să-i asigure domnului Drăgulescu, prin televiziunea din jurul numitului serial, un viitor cert în politică. Asta e boala societății noastre, îi lăsăm pe doctori să se refugieze în politică.

Inamici în ziare, prieteni la pahare

Sfîrșitul Alianței D.A. s-a consemnat și la Sibiu, unde șeful local al liberalilor, Corneliu Știrbeț, îi acuză pe democrați de mare amor cu pesedeii, arătînd că transferurile de primari și de oameni politici dintre cele două partide dau de gîndit și că cele două organizații duc de ceva vreme aceeași politică. În tot acest timp, președintele PD, Nicolae Neagu, și cel al PSD Sibiu, Ioan Cindrea, se atacă reciproc prin intermediul presei. De ochii lumii însă, căci nu de puține ori, în ultimul an și jumătate, cei doi au făcut și au desfăcut sforile județului în jurul unei sticle de whisky, beutura preferată a senatorului Neagu, care adoarme și se trezește, ca și Primul Matelot, cu sticla de licoare în preajmă. Doar nu degeaba a falimentat societatea Metalcar, transformînd spațiile de producție în depozite de cola și whisky. O alianță bună nu poate să rămînă cu barul gol.

Jocuri politice pe teren neutru, dar revendicat

Viitoarea ședință a Consiliului Județean Cluj va supune la vot un proiect privind scoaterea la licitație a unui teren de 3.500 de metri pătrați, într-o zona tentant de bună. Cel mai interesat de acest teren este Dan Șerban, fiul fostului președinte al instituției, consilierul PSD Grațian Șerban. Beizadeaua, patronul unei oarecari firme de construcții Contur, a fost, ani în șir, abonat la lucrări din bani publici, lucrări acordate, cu generozitate, de tatăl său. Dacă Șerban-senior îl va ajuta pe președintele actual, Marius Nicoară, cu voturile consilierilor PSD pentru adoptarea anumitor proiecte, șansele ca Șerban-junior să obțină terenul devin extrem de mari. Mai trebuie spus că, din toată această suprafață de teren, pentru circa 800 mp există cereri de retrocedare în baza Legii nr. 10/2001. Dar ce contează niște amărîți de clujeni simpli, cînd proiectele aleșilor chiorăie de foame?

Platon și Aristotel, uniți în cuget și în țel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

CRIN ANTONESCU: Bolșevizare la PNL

Ce-o fi cu Antonescu? Ciudat, e penelist și dă în Tăriceanu. Bun, e și penelist și dă în PD. Bine, a fost ministru și dă în birocratizarea de fiecare zi a guvernării și băsescializării. De fapt, ce vrea Antonescu? Putere? Păi, e deputat, e șef al grupului PNL din Cameră. E deputat, dar lipsește de la deputăție. Nu știu ce vrea Antonescu. Să-i spună lui Tăriceanu adevărul?

Am înţeles, Crine, trebuie restructurat Guvernul! Cum vrei tu! Facem iar Ministerul Tineretului şi Sportului şi te punem tot pe tine. Nene, dar pentru Tineret eşti deja prea bătrîn, iar pentru Sport ce te faci, că n-ai performanţe? Oricum, dacă chiar vrei popularitate, vorbesc eu la BRD să faci un spot cu Hagi, Ilie şi Nadia.
Implicat în tot felul de intrigi politice, deputatul Antonescu ar vrea să arate că n-are nici în Crin, nici în mînecă

Cozmîncă și Năstase în Guvernul Tăriceanu

Reporter: Ați spus că ne conduc, la Palatul Victoria, Cozmîncă cu Năstase și o mică nevoie europeană? Ați spus, nu?

Crin Antonescu: Aproximativ. Am spus că avem o schemă de funcționare, schema, în sensul acesta, schema, adică schema de posturi creată de administrația Năstase-Cozmîncă, îmbogățită, adică avînd aduse niște agenții înființate de către acest guvern, Guvernul Tăriceanu, din rațiuni de integrare europeană.

Rep.: Ați spus că există un Secretariat al Afacerilor Externe în ciuda faptului că avem un minister? Ați spus?

C.A.: Da, am dat acest exemplu. Există un Secretariat în Cancelaria Prim-Ministrului în timp ce avem, concomitent, și minister de Externe, și minister al Integrării Europene, și minister al implementării fondurilor europene și așa mai departe.

Rep.: Ați spus că există un guvern intim al lui Tăriceanu. Ați spus?

C.A.: E, asta nu o știu foarte exact. Nu am spus chiar asta. Am spus că, în bună măsură, opțiunea liberală, adică algoritmul pe posturile care au revenit liberalilor a fost ocupat de guvernul intim al lui Tăriceanu, parțial, să spun așa.

Rep.: Ați spus că numirea miniștrilor Radu Stroe și Mihai Voicu a fost cam rapidă, fiind oameni tot ai lui Tăriceanu.

C.A.: Daaa. Radu Stroe nu e un apropiat al lui Tăriceanu. Am spus că numirea lui Mihai Voicu este nepotrivită. Probabil că nici mișcarea lui Radu Stroe la Secretariatul Guvernului nu e cea mai fericită, nu pentru că Radu Stroe nu ar fi un foarte bun secretar general al Guvernului, dar pentru că era cel mai bun reprezentant pe care-l puteam avea în fruntea Comisiei de supraveghere a SRI, de unde a fost dislocat.

Rep.: Ați spus că Tăriceanu trebuie să dea socoteală despre fluturașii împărțiți în țară, cu ocazia integrării în Europa.

C.A.: Am spus că e o formă penibilă de campanie electorală cu care eu nu sînt de acord și, avînd în vedere că premierul însuși nu știe despre chestiunea asta, am cerut să facă lumină și să ia măsuri.

Olteanu, lacom

Rep.: L-ați acuzat pe Bogdan Olteanu de lăcomie. E și șef al deputaților, și la privatizarea CEC.

C.A.: Nu l-am acuzat de lăcomie, asta au adăugat-o ziariștii, ci i-am cerut să plece de la CEC, pentru binele lui ca om politic. Și am făcut și niște corelații despre lăcomie spunînd că liberalismul nu înseamnă lăcomie.

Rep.: Ați spus că acest guvern este într-o criză de autoritate și ne-a birocratizat. Ați spus?

C.A.: Da, am spus că se accentuează, din păcate, o criză de autoritate a instituțiilor statului și un bun context era toată debandada cauzată de gripa aviară sau ce s-o fi numind astfel… Fenomenul de birocrație, din păcate, în loc să fie limitat, atacat de actuala guvernare, e menținut și chiar adoptat.

Înmuierea

Rep.: După judecata de la partid, ați spus: „Tăriceanu – omul pe care-l susțin, Olteanu – omul în ale cărui calități cred".

C.A.: Am spus, dar urma un „dar".

Rep.: Nu v-ați înmuiat?

C.A.: Nu, nu, la emisiunea lui Turcescu am început prin a spune că îmi mențin criticile și aprecierile făcute anterior. Despre Tăriceanu e clar că pot să afirm că nu face lucrurile bine, dar pot să afirm și ceea ce ați recapitulat, dar pot să spun că este un prim-ministru pe care-l susțin. Despre Olteanu nu am spus că e lipsit de calități. Am spus că are calități, dar trebuie să plece de la CEC. Nu văd înmuiere sau contradicție.

Rep.: Păi, sînteți cu ei la guvernare, nu la PSD.

C.A.: Sînt cu ei și îmi pasă de felul cum ei frînează și guvernează. Tocmai ca nu PSD-ul să ajungă să facă aceste critici, le-am adus eu.

Rep.: De ce nu ați pățit out-ul lui Boureanu?

C.A.: E o diferență între ceea ce el a declarat și ceea ce am declarat eu.

Rep.: Care?

C.A.: El a fost sancționat, decizie pe care eu nu am votat-o, pentru că a făcut niște afirmații pe care nu le-a putut dovedi. Eu am afirmat ceva pe care nu mi-a cerut nimeni să le dovedesc, ci să nu le mai expun în public.

Extracția bolșevică

Rep.: De ce este teama asta de a nu spune în public? Bine, nici nu ajută la ceva cearta în public…

C.A.: Eu zic că ajută. Există un instinct de partid, prezent la toate partidele, e de extracție bolșevică, e ideea că ce se întîmplă în partid să nu fie cunoscut de opinia publică. Nu cred că partidul trebuie să stea în taină. Partidul e un loc viu, o instituție publică.

Rep.: Vă certați, vă dați pe față, dar lucrurile nu merg în țară.

C.A.: Ar fi un răspuns lung.

Rep.: O cărămidă doar din el…

C.A.: Eu prefer să-mi concentrez soluțiile pentru PNL. Cred că actuala conducere nu-și alege oamenii cu care iese în funcții de reprezentare, cu care ocupă poziții de acțiune și decizie. Nu-și alege bine oamenii în toate cazurile, iar faptul că cei ce sînt la conducerea PNL sînt și la conducerea Guvernului, pierd, uită ansamblul politicilor PNL. Ei mută mereu cu negrele, răspunzînd la provocări ale cotidianului ce nu au mare relevanță politică. Uită să mute și cu albele.

Rep.: Nu ați fost pregătiți să cîștigați alegerile.

C.A.: Programele de modernizare a țării au existat. Cred că tensiunile din Alianță, managementul PNL-ului au dus la alte războaie decît cele care trebuiau date.

Ministrul slab Crin

Rep.: Păi, dumneavoastră vorbiți? Lașul Antonescu și ministrul foarte slab de la Sport din guvernarea trecută?

C.A.: Dumneavoastră credeți că am fost un ministru foarte slab?

Rep.: Îngrozitor de slab. Absent, ba nu, prezent prin părul lung.

C.A.: Da, nu vă împărtășesc părerea… Laș? Nu înțeleg de ce. După Crin Antonescu, la Sport a rămas o așezare a sportului ca domeniu de activitate mult mai bună în imaginea publică, au rămas niște performanțe, care sînt ale sportivilor, dar sprijinite de către stat bugetar și organizatoric, a rămas o lege a sportului după un deceniu de așteptare. A rămas un minister. Și a mai rămas imaginea unui om care a reușit să fie un ministru normal, dezinvolt și de altă natură decît ștabii pesediști și securiști.

Rep.: Anchetele în fotbal acum au venit. Handbalul abia acum a apărut prin Europa.

C.A.: Gîndiți prea mult la fotbal, or fotbalul nu a fost subordonat ministerului. Dar Olimpiada de la Sydney a fost olimpiada cu bilanțul cel mai fructuos din istorie.

Rep.: Sălile de sport Năstase le-a făcut.

C.A.: Năstase a făcut un fel de săli, foarte discutabile.

Rep.: Se vede ceva.

C.A.: Năstase a făcut sălile nu prin bugetul de la Sport, ci prin cel al Lucrărilor Publice. Eu, cu bugetul meu, am reușit cîteva întrețineri, cîteva recuperări. Încă o dată, de unde sînt laș?

Nu e laș, nu înțelege nimic

Rep.: Păi, ați dat înapoi cu Tăriceanu, cu Olteanu.

C.A.: Repet, îmi mențin aprecierile, criticile și explicațiile. Nu e nici o contradicție că îl susțin în continuare pe Tăriceanu. Că imaginea mea s-a creat astfel, de laș, brusc, e dată de un articol din vreun ziar, din dorința de a vedea musai lucrurile într-un anume fel.

Rep.: Olteanu a declarat: „Antonescu nu înțelege nimic. A fost doi ani la guvernare și nu a înțeles nimic".

C.A.: Olteanu a spus că regretă cele spuse. Oricum, eu în trei ani, nu în doi, am înțeles să nu mă îmbogățesc mai tare decît am fost.

Patriciu, Stolo

Rep.: Patriciu?

C.A.: Eu mă întîlnesc rar și ocazional. Sînt prieten politic cu el.

Rep.: Ați furat din rechinismul lui. Cînd mările sînt tulburi, vă scuturați colții.

C.A.: Eu cred că, dacă atac, atac cu propriul meu venin. Revenind la Patriciu, nu știu conținutul cazului, eu personal nu dau crezare acuzațiilor, dar cred că Parchetul a făcut niște greșeli ale dreptului cetățeanului Patriciu.

Rep.: Țineți cu Stolo?

C.A.: Nu țin cu Stolojan, nu împărtășesc proiectul lui politic, am fost singurul care s-a ridicat public în chestiunea fuzionării PNL-PD. Nu țin cu Stolojan. Am o doză de respect pentru ceea ce a făcut în PNL, dar cred că nu are nici un viitor acum în partid.

PD

Rep.: Ce vor prietenii de la PD?

C.A.: Ei nu au o voință proprie. PD-ul vrea ceea ce vrea Băsescu. PD-ul nu are „personalitate juridică" în afara lui Băsescu. Așa că vă voi spune ce vrea Băsescu. Băsescu vrea de la PNL ca PNL să dispară.

Rep.: De ce vă vrea moartea?

C.A.: Viziunea lui Băsescu este alta decît a PNL-ului, ca, de exemplu, reorganizarea serviciilor, rolul serviciilor în stat, prezidențializarea, chiar prin modificarea Constituției, a regimului politic. Noi sîntem primii interesați de ieșirea căruței din noroi, fiindcă sîntem pe capră, la guvernare.

Rep.: Dă-o dracului de istorie a PNL!

C.A.: Asta vrea PD-ul. O să ne dea ea dracului!

Absent din Cameră

Rep.: Sînteți absent din ședințele Camerei Deputaților. Unde sînteți în orele alea?

C.A.: Nu am afaceri. Nu pot fi prezent la anumite voturi din Cameră. La voturile banale, de rutină, pe foarte multe legi. În timpul ăsta am activități ce țin de poziția de lider de grup.

Rep.: Păi, ăsta e exemplul pe care-l dați ca lider de grup?

C.A.: Lider de grup nu înseamnă comandant de unitate la pionieri. Nu mi-amintesc ca din cauza grupului de la Cameră să fi căzut o lege sau să fi intrat într-un impas. Eu în toate momentele importante am fost.

Rep.: Unde să vă caute alegătorii, dacă vor să comunice cu dumneavoastră?

C.A.: Unde? Unde? Eu am cabinetul parlamentar pe strada Fildeșului, domnule Istodor.

Rep.: Îmi place numele străzii. E predestinată politicii.

C.A.: Nu am denumit-o eu.

Eugen ISTODOR

cuVântu care...
achiziționează

● ***Jurnalul național,*** **marți, 30 mai.** Vântu, cu trabuc, dând din mâini sub titlul: „Achiziție-șoc pe piața media / *Cațavencu* luat de Vântu“. Cu „șoc“ sunt de acord, cu hiatusul dintre achiziție și șoc, nu. La întrebarea „*Ce veți schimba la publicațiile din trustul Cațavencu?*“, Vântu răspunde politically correct: „**Nimic nu se va schimba. Nu e treaba mea acolo. Echipa redacțională va decide… Ar fi un afront fără precedent să mă bag eu**“. Eu am luat-o cu titlu de angajament public cu valoare de contract. Altfel, băieții o iau personal. La goană. Mai zice *JN*-ul: „În ograda lui Vântu se mai află și postul TV Romantica“. Asta e problema la noi, la țară: dacă lucrezi la cineva ești în proprietatea lui: *Al cui ești tu, mă? Al lui Voiculescu. Ești chiar din trust sau…? Nu, îs venit de la Sârbu… Aha!* Ești al cuiva numai și numai dacă ar suna cam așa contractul: *Subsemnatul M.B. sunt al lui Voiculescu și declar pe proprie răspundere că poate face orice cu mine pe perioada stipulată mai jos…* Altfel ești liber să publici și să schimbi mogulul când dorești.

● ***Evenimentul zilei,*** **marți, 30 mai.** Întrebarea zilei în redacțiile centrale, după anunțul că Realitatea Media a cumpărat grupul Cațavencu: **Cine urmează?** Părerea mea este că Omul nu se va opri aici. Eu, dacă aș fi în locul lui, aș cumpăra ziarele care au scris despre mine: de exemplu, *România liberă*. Care a scris despre FNI și SOV începând din ‘99, doi ani, zilnic *(Academia Cațavencu* a avut vreo două anchete mari, două pagini 1 și vreo cinci articole la „Dosarele Chix“ pe acest subiect).

● ***Evenimentul zilei,*** **miercuri, 31 mai.** Fascinat obsesiv de Sorin Vântu, cotidianul „lui“ Michael Ringier va sfârși prin a-l fascina, la rândul său, pe Sorin Vântu. ***Ev.Z.:*** **„Se înțelege că nu vă așteptați să vedeți vreo anchetă despre dvs. în *Cotidianul* și *Academia Cațavencu.*“ SOV: „Numai în măsura în care acea anchetă poate să-mi aducă un profit suplimentar.“** Evrika! Am dat de fragmente din *Codul lui Da Vântci!*

Hai s-o luăm metodic: e adevărat că anchete cu SOV-ul care să aducă profit nu prea mai sunt, pe motiv că s-au publicat cam toate. Dar dacă se dovedește, să zicem, în urma unei anchete a unui jurnalist din trust că, zic și eu: **SOV-ul are afaceri împreună cu Traian Băsescu!?** În mod cert este o ditamai bombă de presă care aduce un tiraj suplimentar și, implicit, mult invocatul „profit“. Cum facem? Păi, vă spun eu cum facem, d.p.d.v. profit: o publicăm, că altfel o publică Voiculescu! Și, doi la mână, d.p.d.v. deontologic: ziariștii, când fac o anchetă – dacă-mi permiteți, eu nu v-am întrerupt – ei o fac pentru cu totul altceva decât pentru profit. Profitul e treaba managerilor, iar managerii nu sunt ziariști și, atenție, NU POT SCOATE ȘI BĂGA ANCHETE ÎN ZIARUL „LUI VÂNTU“!

● ***Evenimentul zilei,*** **joi, 1 iunie.**

Mai prezent decât gripa aviară pe Realitatea TV, Sorin Vântu iar dă un interviu acestui cotidian. ***Ev.z.:*** **„Vă e frică de Traian Băsescu?“ SOV *(după 5 secunde):* „Iată o întrebare grea. Chiar e o întrebare grea *(altă pauză, de 17 secunde).* Bună întrebare *(a treia pauză, de un minut și 23 de secunde!).* Dacă i-aș fi prieten, mi-ar fi frică, dar ca adversar…** (să-nțelegem că nu-i e frică de adversarul Băsescu??!! – n.a.) **Din întâmplare, nu sunt nici adversar, nici prieten cu el. Dar dacă mi-ar fi prieten, mi-ar fi frică. Ca adversar, nu, dar nu îi sunt adversar.“** Buuuun. Care va să zică, Vântu nu e adversarul lui Băsescu! Înseamnă că, dacă ținem cont de legea acțiunii și reacțiunii, nici Băsescu nu e adversarul lui Vântu! Deși Băsescu a declarat contrariul, pe postul lui Vântu, unui reporter nevinovat de-al Realității TV, cu ocazia inundațiilor lui Băsescu. Adevărul este că Băsescu e adversarul lui Voiculescu, Patriciu, Țiriac, Sârbu și, dacă Ringier ar fi fost mogulaș de-al nostru, ar fi fost adversar și-al elveținului (care are, în schimb, adversari de talia lui Băsescu, chiar mai mari, în Elveția). Se pare că lui Băsescu îi plac cei din „clasa mijlocie“ sau burghezia asfaltului, precum Dorin Cocoș, Sorin Vulpescu, Dan Besciu.

Liviu MIHAIU

Ce spune Stolo cînd rămîne solo

Stolojan a ieșit din nou la atac, amenințînd că „PNL ar putea avea soarta PSD“. Avînd în vedere că ce urmărește prin asta este să fie desemnat premier din partea PNL, o apreciere mai apropiată de adevăr din partea domnului Stolo ar fi fost „PNL ar putea avea soarta PSD și premier PDSR“.

Theodor de ducă

Lăsați copiii să telefoneze la mine!

Pe 1 iunie, dl Hărdău a fost ministrul copiilor și în această calitate a răspuns timp de două ore la un telefon verde. Oare ce-ar fi putut să-i ceară puștii ministrului cu această ocazie? Cu siguranță au fost mulți care au înjurat Guvernul pentru absența de pe piață a bomboanelor și a ciocolățelelor compensate sau pentru că Tom ia mereu bătaie de la Jerry, dar și nemulțumiți care au reclamat abuzurile din partea educatoarelor, care fac prin grădinițe tot ce le trece prin cap și-i obligă pe copii să doarmă după-amiază și să-și taie unghiuțele. E posibil însă ca, profitînd de ocazie, mulți părinți să fi pus mîna pe telefon pentru a se plînge că alocația e mică în timp ce prețurile la alcool au crescut îngrijorător.

Grădinița cu fiori

România.
Mici fragmente de neant.

De veghe în șobolanul de secară

M-am interesat în stînga și-n dreapta cum să fac rost de un dispozitiv cu ultrasunete anti-șobolani pentru taică-meu. Am reușit să găsesc pînă la urmă un sistem performant. Acum mi-e teamă să-l instalez fiindcă mi-e să nu plece și pisicile odată cu șoarecii, căci e clar, pisicile sînt ca popoarele migratoare, se duc după hrană. Apoi, conform lui Tom și Jerry, dacă pleacă pisicile, pleacă și cățelul, că nu mai are cu cine să se ciondănească. Și cine mai latră noaptea? Deci s-ar putea ca tata să scape de șoareci, dar să-l năpădească hoții.

Masoneria s-a infiltrat prin faianță

Încerc să-mi renovez apartamentul și mă interesez de materiale. Am ajuns într-o seară la un depozit, dar prea tîrziu. Se închisese. M-am uitat prin gard și am zărit un cîine care dormea pe un morman de gresie și un paznic care stătea pe un scaun și citea o carte. L-am întrebat cînd se deschide a doua zi. S-a ridicat, a îndoit colțul paginii și a închis cartea, apoi mi-a zis că la nouă. Citea *Codul lui Da Vinci*. Deci totul se leagă: templieri, masonerie, gresie, faianță, noua ordine mondială.

Toanele fac muzica

Opresc într-o zi la o spălătorie auto. Una cam ciudată, pentru că, dacă stau să mă gîndesc, e atît la intrarea, cît și la ieșirea din Fetești. În fine, nu asta contează acum, ci felul cum un amănunt poate altera productivitatea muncii. Dintr-o mașină mai veche răsunau niște melodii populare care îi ungeau la suflet pe angajați. Deodată, ceva s-a rupt. Cînd mi-a venit mie rîndul și au dat drumul la muzica din mașina mea, au nimerit peste un CD care începea cu James, The Cardigans și Supertramp. Mi-a fost teamă că o să rămîn cu clăbuc pe mașină, căci le-a pierit brusc cheful și au început să schimbe piesă după piesă, strîmbînd din nas, apoi chiar s-au retras un pic la umbră. Ba mi s-a părut că au strîmbat un pic și din urechi.

Merț sana in corpore sano

Nu cred că ați fost atenți la acest fenomen stradal, însă mi se pare că văd tot mai mulți cetățeni tuciurii cu burtă, în vîrstă de vreo 50 de ani, mergînd pe miniscutere prin București, oprind civilizat și nepăsător lîngă merțanele altora. Nu știu ce s-a întîmplat, de unde acest trend. Sînt două variante. Fie e vreo manea care laudă scuterele, fie au înțeles și ei că această capitală e o extensie a întregii Românii și, în consecință, e un loc al contrastelor.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Cu alcool sau fără alcool? Aceasta-i întrebarea!

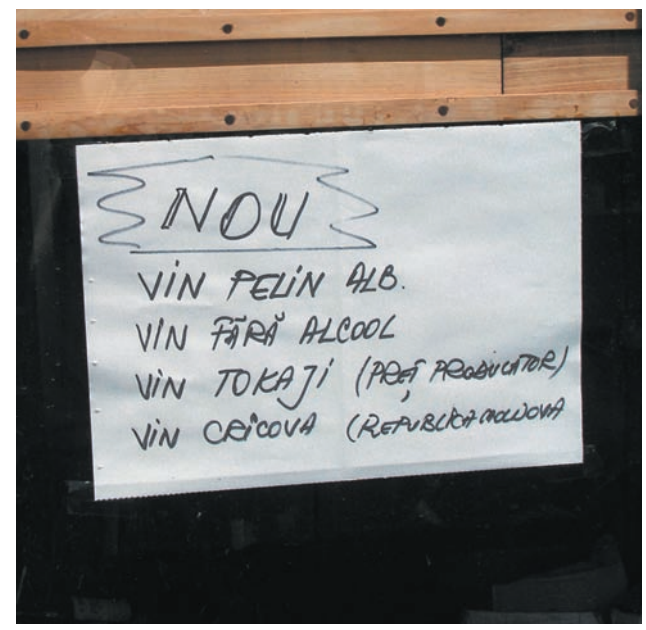

E coadă la crama din Piața Matache. S-a adus iar vin fără alcool și lumea nu mai are răbdare. Chiar în fața mea, o fată întreabă de vinul fără alcool. Vînzătoarea îi spune că are, are pentru oricine vrea. Deodată realizez că nu la vinul fără alcool e coadă, ci e coadă la reportajul cu vinul fără alcool. Fata e ziarist la *Evenimentul zilei* și pune aceleași întrebări pe care vreau și eu să le pun. Ies panicat, fără să mai spun ce e și cu mine. Am mai fost la subiecte exploatate și de alții înainte, dar să nimeresc chiar așa, e nasol. E ridicol. E penibil. Aștept nervos ca ziarista să își termine treaba, apoi intru și eu. Sînt ziarist, îi spun vînzătoarei resemnate care nu se mai miră de nimic. Și știți ce mă interesează? „Vinul fără alcool?“, încearcă ea să ghicească.

Intră un nene în vîrstă, cu nevasta. Se uită nemulțumit la afișul cu vinul fără alcool, apoi la sticla de vin fără alcool, apoi la vînzătoare.

Întreabă:

– Aveți fără alcool?

– Avem.

– Cît e?

– 143.000.

Schimbă priviri cu subînțeles cu nevasta, apoi zice:

– Mda.

Ia un vin vărsat și pleacă.

Vine altul. Un nene care vrea apă minerală. Se vede că-l frămîntă ceva, pentru că intră în vorbă cu vînzătoarea.

– Deci aveți vin fără alcool?

– Da.

– Ca berea fără alcool?

– Da.

– Nu-i înțeleg rostul.

– Pentru cine e cu mașina.

– Discutabil, zice scîrbit nenea.

– Mă rog, face vînzătoarea.

– N-are logică.

– Unii iau, apără vinul doamna de la tejghea.

– Dacă bei, bei ca să te simți bine, insistă omul. Adică să nu te amețești?

Doamna dă din umeri.

– În fine, zice omul.

Își ia apa minerală și pleacă.

Vînzătoarea: „Eee, avem și clienți fideli. E un domn care ia șase sticle pe săptămînă“.

Proprietarul cramei e domnul Dan Șendrea. El îmi spune povestea vinului fără alcool.

„Am prieteni care merg prin tîrguri de vinuri, văd ce mai e pe acolo și îmi spun și mie. Vinul ăsta e făcut în Republica Moldova. Dar se găsește peste tot. În America, de exemplu. Deși americanii sînt în urmă cu vinurile, totuși au niște metode mai dinamice. Vinurile astea, la ei, se numesc *wine cooler*. Adică vinuri răcoritoare. Pentru oamenii de afaceri care au și mașină. Adică, merg la o întîlnire de afaceri, gustă un păhărel de vin și după aia pot să plece fără să îi oprească poliția. Pe piața americană însă au avut recul. Curiozitatea face omul să cumpere. Am persoane care iau regulat. Pentru că e răcoritor.“

Cît vinde?

„12 cartoane pe săptămînă. Într-un carton sînt 4 sticle. Deci vreo 36-48 de sticle pe săptămînă. Nu e mult, dar nici nu vreau să fac volume. Îmi place noul.“

Cum se face vinul?

„Metoda se numește vacuum. Mustul e ridicat la o anumită temperatură, apoi se extrage alcoolul din el. Rămîne ceva alcool, dar în cantitate foarte mică. 4-5 la sută. Dar vă asigur că vinul nu iese la alcoolemie. M-ați înțeles?“

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@catavencu.ro

Piața la țară

Apa trece, factura la apă rămîne

Primarii de comune care s-au dezmeticit la timp și au reușit să se descurce prin hățișurile birocratice pot acum să-și bombeze pieptul cu mîndria datoriei împlinite față de comunitate. La fel și prietenul SAPARD, care-și poate atîrna la reverul gulerului alb bifarea unor proiecte care scot România din încremenirea medievală în care a găsit-o. Faptul că adevărații beneficiari, țăranii, talpa cu greiere-n călcîie a țării, nu au tras nici un folos este bine ilustrat de vorbele poetului ieșean Mihai Ursachi: „Un om din Tecuci avea un motor. Și nu i-a folosit la nimic“. Așa s-au petrecut lucrurile și cu alimentarea cu apă potabilă din comuna Crușeț, din sudul județului Gorj. Rețeaua a fost inaugurată cu mare pompă, dar mai ales cu multe cișmele, în prezența organelor județene, a celor locale și a reprezentanților SAPARD, care au dat fondurile necesare. Acum există aici o stație de pompare, conducte de alimentare și pompe pe stradale amplasate din loc în loc, dar lipsește cu desăvîrșire canalizarea. Aceasta face imposibilă utilizarea aducțiunii în gospodării ca sursă de apă pentru băi, mașini de spălat etc. Ca să nu mai vorbim de cei care ar avea nevoie să spele niscaiva bani nemunciți cîștigați la FNI. În plus, programul foarte strict de funcționare, dar și calitatea apei care, pe lîngă faptul că este sălcie și colorată, este deosebit de dură, au determinat populația să evite sursa. Așa că amărăștenii au sărit din lac în puț, mai exact în vechile puțuri și fîntîni forate, existente în curți și la unele intersecții, la care acum apelează toată lumea. Singurul beneficiar adevărat al acestui atribut al civilizației rămîne, pînă la urmă, tot primarul comunei Crușeț, a cărui vilă cochetă a crescut odată cu țara și direct proporțional cu valoarea proiectului menționat. Ceea ce ne face să credem că practica licitațiilor șmecheroase nu a ocolit nici acest colț de rai uitat de lume. Morala acestei istorii este simplă. Uneori, promisiunile primarilor nu se dovedesc nici măcar apă de ploaie. Fiindcă, în acest caz, apa de ploaie era mai bună decît cea gălbejită de rugină cu care s-au pricopsit crușețenii.

Izvorul Minciunilor

Aceste cuvinte ne Hunedoare...

Sătulă să mai răspundă clienților care tot întrebau „Aveți gripă aviară?“, o vînzătoare de la alimentara „Avicola“ din piața centrală din Deva a afișat acest anunț în vitrina magazinului: „Nu avem gripă la păsărică“. Privind atent întregul geam al băcăniei, mă refer la pintenatul care tronează țanțoș în dreapta sus, ne gîndim că ar fi trebuit totuși precizat că „Nu avem gripă nici la cocoșel“.

Adam și Deva

Să-l sărbătorim cu respect pe Elemer Jacobescu

Totul a început în ziua în care Consiliul Județean al Sătmarului s-a apucat să finanțeze o manifestare politică maghiară. Maghiarii, dacă n-ați știut, sunt un popor mic și pesimist, de origine incertă, care vorbesc o limbă neinteresantă și monotonă, pe cale de dispariție și trăiesc, în parte, în Transilvania sau Ardeal. Lucrurile se întâmplau în neuitatul an 2006. Mai întâi, Istvan Szabo, președintele consiliului, a respins aprobarea sumei de aproape 500 de milioane de lei vechi, necesară Direcției de Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național a județului Satu Mare, pentru organizarea manifestării culturale „Zilele Poesis“. Când aud de poezia românească, maghiarii din Transilvania ori se spânzură în fundul curții, ori cer azil politic în Ungaria. George Vulturescu, directorul Direcției de cultură, a respins scârmojile pe care i le-a aruncat în scârbă consiliul și l-a acuzat public pe președintele Szabo de discriminare culturală. După cum veți vedea mai la vale, banii s-au întors în buzunarul găurit al Consiliului Județean, de unde au fost deturnați înspre un eveniment menit să-i țină pe maghiari pe loc și să nu-i lase să-și pună capăt zilelor. Pe la jumătatea lunii mai a neuitatului an 2006, a avut loc cel de-al optulea parastas politico-cultural „Zilele Jakabffy“, dedicat împlinirii a 125 de ani de la nașterea lui Elemer Jacobescu. Mărturisesc că nu știu cine pana mea este mortul ăsta. Până la urmă, intrigat de rezonanța numelui său, am aflat de la reprezentanții Asociației pentru Promovarea Eticii și Legalității din Sătmar că Elemer a fost un politician interbelic oarecare, dar că sărbătorirea numelui său a însemnat pentru maghiari o soluție de supraviețuire. Dacă Szabo ar fi aprobat desfășurarea „Zilelor Poesis“, maghiarii se sinucideau sau emigrau. În aceste circumstanțe tragice, s-a hotărât ca maghiarii să sărbătorească memoria unui mort mediocru, care să le maseze orgoliile rănite. Parastasul a fost finanțat din fondurile consiliului, iar de buna lui desfășurare s-a ocupat Asociația Culturală a Maghiarilor din Ardeal, al cărei vicepreședinte este consilierul județean Arpad Muzsnay. Asociația funcționează într-un imobil prăpădit, pe care primarul Gyula Ilyes s-a străduit să-l salveze de la prăbușire cu fonduri bugetare. Deși deține postul de președinte al Comisiei de învățământ din cadrul Consiliului Județean, Muzsnay a solicitat Consiliului Local să acorde fonduri asociației maghiarilor. Sătui de obrăznicia maghiarilor, reprezentanții Asociației pentru Promovarea Eticii au luat măsuri drastice. În 2007 au hotărât ca numele lui Elemer Jakabbfy să fie românizat cu forța în Elemer Jacobescu, ca și cele ale protagoniștilor acestei întâmplări. Ștefan Sabău, Iuliu Ilieș și Arpad Mujnea, pe care i-a chemat Istvan Szabo, Gyula Ilyes și Arpad Muzsnay au fost condamnați la locul de muncă.

Cornel IVANCIUC

Un nou sport cîrnațional

Ludovic Orban a vorbit din nou despre Elena Udrea: „Știu că e de la Buzău, de la Plești. Nu știu însă dacă e un produs mai bun decît cîrnații de Plești“. Uite că de data asta nu sîntem de acord cu Ludovic Orban: Elena Udrea este un produs la fel de bun ca precum, scuzați cacofonia, cîrnații de Plești – și, în plus, prezintă avantajul că-ți asigură și o prăjitură la desert!

Orbanul găinilor

Și totuși se învîrte

Polițiștii din Timiș au primit și ei Dacii Logan pentru patrulare, după care au comandat pentru aceste adevărate bijuterii ale tehnicii de vîrf niște girofaruri de vreo 2.000 de euro bucata. Era și momentul să se treacă la dotări de ultimă generație: cu riscul de a face aluzie la un banc vechi și slăbuț la vremea lui, dar cred că unii agenți sigur s-au săturat să circule cu capul scos pe geam, strigînd „Roșu-albastru! Roșu-albastru!“. De-acum încolo, acești agenți vor circula cu capul scos pe geam, privind la noile girofaruri și raportînd în permanență superiorului: „Dom' inspector, raportez, merge, nu merge, merge, nu merge!“.

Girofarul Constanța

bursa șpăgilor

La omul și la mulți ani de leasing

Cînd lumea a fost creată, unii oameni au primit mai multă putere de decizie. Complet ineficient, e adevărat, însă e un fapt inexorabil. Cînd spunem *putere*, ne referim și la genul de persoană asemănătoare unui agent de leasing. E drept, cuvîntul leasing e urît, sună a „lesă“, a legătură, a ținere, dar pe care totuși ți-o dorești cu ardoare. Și nu numai că ți-o dorești, dar o vrei atît de mult încît chiar te-ai duce la agentul tău de leasing cu obiecte care să îl înduplece că ești un om care merită să-i fie pus leasing-ul de gît. Consumabile de tipul băutură, țigări, cafea sînt fleacuri pe care orice om are o datorie morală să le accepte. Totuși, mașina ta este în joc, adică viața ta. Dacă nu prezinți suficient credit și nici nu vă cunoașteți foarte bine, este de datoria ta să-ți convingi agentul. O sticlă de ceva sau o cutie de altceva betonează orice relație aflată la început.

Lasă-mă să te leasing

E bine că ne-a luat Vîntu?

– senzaţionalele voturi ale *Academiei Caţavencu* –

Citãm din comunicatul de presă al Realitatea Media SA: „Realitatea Media SA, care deţine posturile de televiziune «Realitatea TV» şi «The Money Channel», a finalizat negocierile cu grupul de presă Caţavencu pentru achiziţionarea pachetului majoritar de acţiuni. (...) «După o dinamică accentuată în ultimii 5 ani, grupul Caţavencu a atins un nivel al expansiunii care cere resurse suplimentare. Şi fiindcă în prezent piaţa media este dominată de grupuri integrate, opţiunea Realitatea este firească în atingerea obiectivelor noastre de business: forţa şi masa critică», a declarat Sorin Vulpe, directorul general al grupului Caţavencu".

CARE VÎNT

Viorel MOŢOC

Vîntu? Care vînt?

E BINE

Ştefan AGOPIAN

Omu' nostru nu e prost, ştie că dacă nu-l înjurăm va pierde bani cu găleata şi atunci ne-a cumpărat degeaba. Dacă-l înjurăm face şi un fel de penitenţă, ceea ce nu strică de la o anumită vîrstă încolo, şi mai cîştigă şi nişte bani nemunciţi. Aşa că eu zic că e de bine pentru toată lumea.

Alexandru CĂUTIŞ

E foarte bine, pe bune, că ne-a luat vîntu. Mai rău era dacă ne lua nebunul, oierul, pedofilul modelingofil, arogantul, beţivul cu părerea lui, cîrpa kaghebistă. Faţă de ceilalţi, vîntu prezintă avantajul că nu poate fi ţinut închis după gratii. C-aşa-i vîntu, tot iese.

E BINE SAU NU E BINE, NU CONTEAZĂ

Marius BORŢEA

După o săptămînă de discuţii, nervi, suspiciuni, jocuri (din păcate) şi prietenii (temporar, poate) stricate, apariţia acestui număr este – spun şi eu, beneficiind de răgazul dat de săptămîna trecută între momentul evenimentului şi momentul în care mi s-a pus întrebarea – un răspuns cît se poate de clar la întrebarea votului: nu e nici bine, nici rău, e, din cîte am înţeles, o alegere făcută conştient în ideea că va fi bine. Dar Caţavencu (şi îi rog pe domnii corectori să nu schimbe „Caţavencu" cu „Academia Caţavencu", pentru că nu e nici o diferenţă) nu e al unuia sau al altuia, nu e o circumstanţă, nu e Vîntu şi n-a fost niciodată doar o tipăritură; e, vorba unui amic recent, un public. Pentru distracţii & amuzament, apelaţi cu încredere, ca şi pînă acum, la Votul lui Matei. Deci nimic nu s-a schimbat, deci se poate!

E UN *BLESSING IN DISGUISE*

Nicolae-Ionuţ SÂRBU

Focu' e o chestie mult mai interesantă decît vîntu'. Dacă e micuţ şi vai-mama-lui, îl stinge orice boare. Dacă e puternic, vîntu' nu face decît să-l înteţească. Avem acum ocazia să aflăm cît de mare e focul din noi. Şi apoi, dacă a trecut Băsescu prin uragane de gradul nu ştiu cît şi a ajuns mereu la destinaţie cu toată încărcătura de blugi şi carpete, o să treacă şi o bărcuţă din hîrtie de ziar printr-o furtună într-un pahar cu apă.

E UN PAS ÎNAINTE

Alexandru DUŢU

În primul rînd, este foarte bine că cineva ne-a cumpărat, în sensul că a şi plătit pentru ce a luat; că putea să ne fure, adică să ia ceva fără să plătească. Deci e un mare pas înainte.

E MINUNAT

Dan STANCIU

Ce poate fi mai plăcut decît să plutești purtat de o adiere cu parfum de lovele? Să zbori prin aer, năvalnic sau lin, să te așterni la pămînt cînd foșnetul banilor încetează și s-o iei din loc iarăși cînd Starostele Operațiunilor Viforoase răbufnește zornăitor? Să te lași dus încotro bate el moneda și să-ți șoptească vîntul unde s-ajungi? Să aluneci ușor pe deasupra a toate cîte ai fost și nu vei mai fi? Dacă ești un fulg de găină sau o frunză picată din pom e într-adevăr minunat. Dar dacă nu ești?

HABAR N-AM

Doru BUŞCU

Ei bine, CE NE-A LUAT Vîntu? Ne-a luat o parte din acţiuni. Rămînem, aşadar, cu CE NU NE-A LUAT. Ia să vedem: nu ne-a luat umorul, trecutul şi conştiinţele. Nu ne-a luat libertatea de a rămîne ce sîntem, opţiunea revoltei, talentul de a rezista atîţia ani împreună şi dreptul de a ne certa între noi dacă ne-am făcut de rîs sau nu. Nu ne-a luat cele două miligrame de inteligenţă suplimentară, nopţile nedormite şi înjurăturile idioţilor. Nu ne-a luat nimic din ceea ce înseamnă Caţavencu în sine, Caţavencu real şi autosuficient, Caţavencu obraznic, nesupus şi paranoic. E bine că ne-a luat Vîntu? După o săptămînă de discuţii în redacţie, răspunsul meu e ferm: habar n-am.

Gabriel DROGEANU

De cînd au băgat ăştia sinergii de biznis la toate tarabele, de la Urlaţi pîn' la Făcăeni, nici nu mai ştii ce naiba mai e bine şi ce nu în presă. Astăzi facem deja de şapte zile de cînd s-a preluat ce era de preluat, dar tot nu ştiu ce să răspund. Tot ce mi-a venit mie să spun – mă refer la varianta scurtă, optimistă şi cenzurată – legat de întrebarea de la votul de azi este, stimate cititor, cam aşa: *citeşte liniştit, noi lucrăm pentru tine.* Nasol e că nici eu nu ştiu dacă e de bine sau de rău ce am zis, aşa că prefer să mă duc să mă-ntind puţin.

Simona TACHE

Cel mai bine ar fi să nu ne ia şi valul, că am înţeles de la unu', Eminescu, că ăştia doi, vîntul şi valul, lucrează de obicei în tandem.

Alexandru VĂRZARU

Mie îmi plăcea cum era. Cum era, de pildă, pe timpul primului mandat al lui Vîntu. Adică democraţie. Din cîte înţeleg, de data asta a cîştigat cam tot atîtea mandate ca Iliescu în '90. Şi s-ar putea să nu fie chiar un dictator luminat.

N-AŞ ZICE CĂ E BINE

Iulian TĂNASE

Vîntu e un fenomen nefiresc de firesc în natură, numai oamenii îl fac îngrozitor, şi pe bună nedreptate. Nu cred că am să port vreodată tricouri inscripţionate cu expresii precum: „Make SOV, not war" sau „Cine seamănă Vîntu culege antifurt" sau „Am preluat Parchetul majoritar de acţiuni" şi aşa mai dreptate. Mi-aş face totuşi un tricou cu inscripţia „Acţionez pe Fond Nervos de Investiţii". Aşadar, să facem totul, SOVarăşi!

NORMAL CĂ NU E BINE

Daniel GOACE

Ei, vedeţi? Pentru asta ar fi fost acum util conceptul „Votul lui Matei". Eu cred că şmecherul ăsta de Cătălin şi l-a cultivat din timp, special pentru o astfel de întrebare. Maaamă, ce mă mai enervează!... Aş fi dat oricît să pot răspunde şi eu acum la întrebarea asta cam aşa: „Nu, nu e bine, da' ce-aţi zice dacă v-aş spune că azinoapte am inventat aparatul care atrage ţînţarii la lumina becului?".

RĂSPUNS DE TIP ORAVIŢA

Ioan T. MORAR

În zona Oravița există un stereotip verbal, „las' că-i bine", spus drept comentariu la orice. De exemplu, află cineva de acolo că a fost cutremur de pămînt. Comentariul e simplu: „las' că-i bine". Optimist fără scăpare, răspund şi eu la întrebare ca şi cum aş fi din zona Oravița. Deşi nu sînt.

SINCER?! NU! PRAGMATIC? DA!

Liviu MIHAIU

Academia Caţavencu, ca s-o citez aproximativ pe Ioana Avădani, directorul Centrului pentru Jurnalism Independent, a fost percepută ca un bun public şi, cînd colo, s-a constatat că era doar unul privat. Care va să zică, putea fi şi vîndută, ba mai mult, chiar vîntută. În *Academia Caţavencu,* guvernarea unanimităţii unor ziarişti şi a unor acţionari scriitori la ziar a constituit suportul unicelor decizii editoriale şi sper că aşa va şi rămîne, altfel Caţavencu va fi golit de spirit, adică de conţinut şi-n cele din urmă de formă. Cred într-un mod imatur că el a fost una dintre marile iubiri fără acte din viaţa societăţii civile şi sper prosteşte că cei doi îşi vor aparţine din nou unul celuilalt. Până atunci îmi voi lua libertatea să fiu un bogat şi cinstit redactor la ziar.

VOTUL LUI ALIN

Alin IONESCU

Pe mine nu m-a luat nimeni, nici vîntu', nici valu', nici foamea, nici lenea. Din cîte îmi amintesc, doar nevastă-mea e cea care m-a luat şi asta nu mă incomodează chiar atît de mult. Uneori mă mai ia plictisu', e-adevărat, dar atunci mă retrag în creierul meu mic unde, în general, mă simt excelent. Acolo nu bate nici vîntu, nici ploaia, nici lapoviţa şi nici nevastă-mea nu intră fără să ciocăne. E un loc unde nu adie boare şi în care vin foarte multe creiere mici, cu puţulici mici, care se joacă pe o plajă nesfîrşită de opţiuni.

VOTUL LUI MATEI

Cătălin MATEI

Pentru că pînă acum am scris numai prostii şi toată lumea se aşteaptă de la mine să fiu singurul care să spună adevărul, am să o fac. Domnule Vîntu, să ştiţi de la mine... Cît timp veţi fi acţionar aici, nu voi accepta niciodată, uneori chiar sub ameninţarea cu demisia, ca invenţiile mele să primească eticheta vreunui amestec editorial. De pildă, dacă prind vreun investitor că vine cu minimum 50.000 de euro, cash, la clubul de cosmo-modelism pe care tocmai îl pun pe picioare (ceva deosebit, lucrăm acum la primul Saturn din pachete goale de ţigări), ca să ne propună să facem un Pluto din pungi arse, am să-l dau personal afară. Dacă are un proiect lunar, mai discutăm; se poate să intre mai puţine materiale.

Nunți, botezuri, terapii

La Suceava, reforma în domeniul sănătății a ministrului PNL Eugen Nicolăescu a început cu dreapta. Cu dreapta dată în plină figură doctorului Cristian Irimie care, astfel, a zburat din scaunul de director general al Spitalului Județean. Irimie are masteratul în management medical și a participat la un curs de management spitalicesc în Belgia și la două cursuri de management în sănătate publică, în Grecia și Olanda. La începutul anilor '90, Cristian Irimie a mai făcut parte din conducerea Spitalului Județean Suceava, iar între anii 2000 și 2004 a fost directorul Direcției de Sănătate Publică. Marea problemă a lui Irimie este că n-a înțeles că trebuie să demisioneze din vechiul PSD pentru a se înscrie în noul PSD, adicătelea în Alianță. În locul lui, la șefia Spitalului a fost pus economistul Costică Dăscăliuc. În perioada 1996-2000, Dăscăliuc a fost viceprimar PNȚCD, iar în anul 2000, cu sloganul „Un mic și-o bere campania mea o cere", a candidat pentru postul de primar din partea ANCD, clasîndu-se pe un onorant loc VII. După aceea, Dăscăliuc a fost șomer, a lucrat pentru firmele lui Tcaciuc Severin (un condamnat penal care s-a ascuns în Austria) și a fost ajutat de Irimie să ajungă șef cu aprovizionarea la Spitalul Județean. Alianța l-a preferat pe Dăscăliuc pentru că acesta a fost bărbat și a rupt-o cu PSD-ul, chiar dacă acest lucru s-a întîmplat de-abia pe 19 mai 2006, adică în momentul în care reforma ministrului PNL al Sănătății se încălzea pentru a intra în ring. Și apoi, merită și bolnavii o cafea aromată și o ciorbă de burtă făcută ca la mama lor de portocalii acasă de un profesionist: Costică Dăscăliuc, economistul care, pînă în ziua în care a fost numit director la Spitalul Județean, a fost șeful unei crîșme cu hotel din centrul Sucevei. Acum, fiolele de algocalmin vor fi înlocuite cu fiole de vin, iar sălile de operații vor deveni săli de mese, ca să se poată organiza cît mai multe nunți, botezuri și cumetrii pentru ca bolnavii să se bucure și ei de viață. Atîta cîtă le-a mai rămas.

Hari crîșma

Judecătorii din România văd jumătatea goală a celulei

În noile condiții de muncă, viață și sinergii de business de la *Academia Cațavencu,* nici nu știi dacă să te bucuri sau nu că, sîmbătă noaptea, omul de afaceri Marian Iancu a fost pus în libertate de către judecătorii Curții de Apel București. Judecătorii s-or fi gîndit pesemne că, dacă vizionarul Sorin Ovidiu Vîntu este liber, de ce n-ar fi liber și guvizionarul Marian Iancu? Să nu ne pierdem speranța, dragi cititori, unii dintre noi încă văd jumătatea plină a celulei.

Arestitutio in integrum

Geoană are un cod fiscal al onoarei

Vrînd să se pună bine cu cinefilii, Mircea Geoană a declarat la Galați următoarea prostie: „Codul Fiscal seamănă cu *Codul lui Da Vinci*". Mircea are dreptate. Sînt asemănătoare pentru că amîndouă sînt coduri, și la amîndouă realizatorul ia bani de la spectator. A, și poate că și la Codul Fiscal a muncit unul care seamănă cu Forrest Gump, dar nu avem informații certe în acest sens.

C.M.

Cultа noastră cea de toate zilele

Iosif a fost adus ca să calmeze Franța, dar să învrăjbească Italia

Iosif Pop a fost uns la Paris, ca arhiepiscop și mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale, într-un moment în care diaspora românească de pe teritoriul Franței se luptase de 50 de ani cu sine însăși, acuzându-se de legături cu Securitatea. În fine, lucrurile s-au mai calmat cât de cât în Hexagon, după ce Iosif și l-a luat ca asistent pe preasfințitul Silouan, un prelat francez care și-a trădat secta sa catolică galică pentru ortodoxia mioritică. La scurtă vreme după ce diasporenii noștri au uitat vechile pricini de gâlceavă, Iosif a aruncat sămânța zâzaniei pe teritoriul Italiei, retrăgându-l din funcția de protopop al parohiilor românești din centrul și sudul Italiei pe preotul Iuvenalie Ionașcu, de la biserica „Sfântul Ioan Casian" din Roma. Lucrurile se petreceau prin noiembrie trecut. Motivele invocate: absențe nemotivate și repetate; neorânduială în planul administrativ-bisericesc. Ca urmare, mitropolitul îl suspendă pe Iuvenalie și îl surghiunește pentru o lună calendaristică la mănăstirea „Sfinții Martiri Brâncoveni" din Nürnberg. Consiliul parohial de la Tre Fontane a făcut demersuri energice pentru a-și scoate preotul din ghearele rapace ale mitropolitului și până la urmă, prin decembrie trecut, s-a dat următorul verdict: Iuvenalie a primit dezlegare de la Iosif să țină slujbele în ultimele duminici ale anului, dar va fi cercetat pentru faptele sale. Acum, în urma cercetărilor noastre, rezultă că în Italia urmează să se desfășoare alegeri pentru funcția de episcop al Bisericii Ortodoxe Române. Cum Teoctist și Iosif au cu totul și cu totul alte planuri pentru Italia, s-au gândit să-i dea o problemă lui Iuvenalie, care le deranjează planurile machiavelice. Câtă vreme Iuvenalie este cercetat pentru neorânduială în administrație, el se poate șterge pe bot de la orice candidatură pentru ocuparea rangului de vlădică. În acest fel, consiliul parohial nu se poate plânge că Iuvenalie a plecat în surghiun în Germania, dar popa nici nu poate candida pentru funcția de episcop, săvârșind astfel indirect uneltirile mitropolitului de la Paris și ale patriarhului de la București.

Cuvioșii Izvestie și Scânteie

Anacronica TV

Care este Senso vieții?

Nu știu alți telespectatori cum sînt, da' pe mine mă apucă cîteodată un dor de Tele 7 abc... Îmi amintesc cum mai trecea din cînd în cînd prin studio femeia de serviciu – că ceilalți angajați, neprimindu-și salariile de jumătate de an, nici nu mai veneau – și unde nu dădea la preluări din alea de pe Deutsche Welle, anul 1997 toamna, de crăpam de plăcere uitîndu-mă la ele… Ei, dacă se mai găsesc nostalgici din ăștia ca mine, le recomand cu căldură postul Senso (la mine, pe RCS, este între CNN și VH1). De exemplu, luni dimineață am urmărit un superdocumentar despre modurile economice de a conduce o mașină. Ja, ja... realizat în Germania, natürlich, liebe! Care va să zică, iată cîteva sfaturi învățate de pe Senso: nu conduceți cu cauciucurile dezumflate, cu filtrul de aer murdar, nu executați accelerări/frîne bruște, închideți pe cît posibil aerul condiționat, alegeți un motor cît mai mic, înlăturați din mașină greutatea în plus și, cel mai tare sfat, evitați drumurile care nu sînt necesare. Totuși, să fim serioși, cele mai bune moduri de a economisi bani rămîn următoarele: 1) păstrarea mașinii în garaj și 2) difuzarea de emisiuni cît mai ieftine.

Agentul 007 abc

Nu trageți de timp în pianist

Într-o vreme, aveam un joc cu mine. Mă uitam la *Tînăr și neliniștit* doar ca să mă prind de modalitățile prin care poți prelungi această telenovelă la nesfîrșit. În momentul în care ai o mînă de actori și un milion de ore de filmări, trebuie să inventezi șmecherii pentru a trage de timp. Modalitatea cel mai des folosită era următoarea: după consumarea unui dialog, camera insista încă vreo 5-10 secunde pe figura mirată, speriată, contrariată sau gînditoare a unui personaj. Mă gîndeam că, din punctul ăsta de vedere, este vital ca serialul să beneficieze numai de actori foarte expresivi. Pun pariu că în contractele fiecăruia existau clauze ca: „Mă angajez să fiu capabil să par supărat, dar nu foarte supărat, și să privesc expresiv în gol minute în șir, fără a da semne de oboseală". Doar nu riscau producătorii să fie nevoiți să termine o scenă în 3 minute și să tragă duble vreo jumătate de oră pentru un actor care era prea afectat de cele întîmplate. Sau dimpotrivă.

Cătălin MATEI

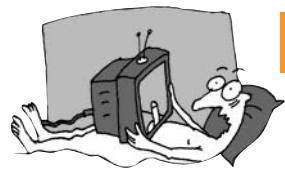

Trampa și ecranul

★ Mă uitam la o telenovelă pe Romantica, fără să înțeleg nimic. În schimb, o replică m-a fascinat: „Ai ajuns actul de batjocură a întregului sat". Problema cu replicile de genul ăsta nu este că gospodinele vor prinde astfel de expresii. Problema e că există tîmpiți ca mine care se gîndesc atît de mult la existența acestor expresii, că ajung să li se pară firești, devenind actele de batjocură ale cititorilor.

★ Îmi plac titlurile emisiunilor care sînt postate sub formă de întrebare. Dar nu mi se pare corect. De pildă, la începutul talk show-ului apare, în josul ecranului, propoziția: „Se ieftinesc casele?". Acum, ce să fac? Trebuie să mă uit pînă la capăt și să fiu atent? Nu ar fi mai bine să apară la un moment dat și răspunsul: „Da!", „Nu!" sau „Pe ăsta l-am invitat degeaba"?

★ Setul „Robotino" oferit cumpărătorilor amatori de teleshopping este, de fapt, o grămăjoară de prostii din plastic, foarte asemănătoare cu ceea ce au copiii la mare cînd se duc să se joace în nisip. Nu e nimic robotizat în afacerea asta, dimpotrivă. Totuși, pentru corectitudine, am putea să îi spunem setul „Lopățino pentru cojit cartofino".

★ *Mîndria de a fi român.* Cîte emisiuni din astea, gen *Dinastia campionilor,* or să mai încerce să mă facă să mă simt bine aici? Adică zic așa: nu chestii gen Aurel Vlaicu sau Nadia Comăneci mă încîntă la țara asta. Mai bine îmi arată la televizor o cîrciumă în care să mănînc gratis, în care să beau oricît sau o casă mișto pe care mi-aș lua-o cu 10 euro pe lună.

★ Sîmbătă seară, în relatarea unei reportere a Realității TV care transmitea în direct de la Parada Gay, am auzit această formulare: „…pe parcursul întregului parcurs". De remarcat cursivitatea exprimării, dar și recurența anumitor termeni.

★ Nu prea consum produsele Danone, dar îmi plac, fiindcă sînt menite a aduce oamenilor concordie și consens. Este o reclamă la un produs din ăsta: primul membru al familiei vrea neapărat iaurt, al doilea vrea nu mai știu ce fructe, iar al treilea aduce tuturor Danone, iaurtul cu nu știu ce fructe, și îi împacă pe toți. Aștept să văd ce produs le va aduce mama copiilor, dacă primul vrea iaurt, al doilea vrea mașinuță, al treilea vrea pizza, iar cel mai mic vrea pipi.

★ Am auzit la televizor vocea unui reporter care spunea ceva despre niște măsuri ce trebuie luate, apropo de transportul în comun. Una dintre ele era că „lățimea refugiilor va fi lungită". Dacă vom lungi lățimile, înseamnă că, în curînd, vom scurta înălțimile, vom adînci grosimile, vom lărgi îngustimile și vom lăți lungimile, iar pe lista sporturilor olimpice vor apărea, alături de săriturile în lungime sau înălțime, cele în lățime, în adîncime, grosime sau scurtime, la care atleții români dau ceață.

★ Într-una din zilele trecute, la 11,45, pe Antena 3, o domnișoară cu tricou roz și coc se zbuciuma, așteptînd de pomană telefoane de la telespectatori. Pe micul ecran scria: „Ultimele minute. Garantat 500 RON". Oricine putea cîștiga 500 RON dacă răspundea la întrebarea complicată „Începe cu I, se termină cu E, arată cam ca I——E, e locul pe unde se iese, e opusul intrării și în engleză se cheamă Exit, ghici, ce-i?". Nu suna nimeni, mai erau două-trei minute, nu răspundea nimeni, tensiunea creștea, nu răspundea nimeni, timpul trecea, am zis că poate urmărește, naibii, și vreun străin, de ne facem de cacao, deci am sunat eu, pe banii mei, să salvez prestigiul României. După aia, am răsuflat ușurat de un euro și ceva. Nu, nu sîntem o țară de prostălani: mi-a răspuns o voce de damă vioaie – „Foarte puțin a lipsit să nimeriți, sunați din nou" etc.

★ Și încă una cu telefoane: la o emisiune din asta, matinală, la care nu se uită nici naiba, o junăprezentatoare a pus mîna pe aparat și a început a suna pe la diverși cetățeni. A nimerit la o doamnă oarecare; doamna a răspuns „Alo, da?", iar tînăra a întrebat-o: „Săru' mîna, sînteți acolo?". Eu mă așteptam să se audă „Buuuu-hu-huuuu! Nu sînt eeeeu, aici e duuuuhuuul meeeu!".

★ Am văzut la televizor că un chinez a fost ucis cu opt lovituri de cuțit. Slăbuț, foarte slăbuț: doar de opt ori cu cuțitul și gata! Dradzi chinedzi, ați uitat țăranțați cu țatîrul, ță tăiați pe bucățele pițioare, mîini, căpățîna, ță băgați la țiamantan, la validza, ța aruncați la apa la lac partenerul de afațeri, țe se-ntîmplă, bre? Ehehei, nu mai sînt chinezii de altădată!

★ La Stelian Tănase, într-o seară, era un invitat atît de sărac și cinstit după vorbă, după port, încît cu greu l-am recunoscut: Ion Iliescu, el era! Pe banda din josul micului ecran scria „Un pol, doi poli". Habar n-am dacă avea legătură cu polul social, cu politica de doi poli sau cu jocul de table pe care îl practică prin parcuri foștii activiști, după ce se retrag. M-am gîndit la table după ce mi-am amintit cum se numesc piesele alea rotunde, din lemn.

★ Am urmărit un clip publicitar pentru medicamentul Revalid, care oprește căderea părului, și de atunci stau și mă întreb cum arată, de fapt, respectivul medicament, ce se află în cutie: o fi un clei cu care să te ungi pe cap, să împiedici căderea părului, sau o fi un set de mici parașute, de care se agață firele de păr pentru a le încetini căderea? Oricum, vă vînd un pont: cea mai bună soluție ca să nu vă pierdeți părul e să puneți toate firele într-o cutiuță, băgată într-un sertar. Așa nu le veți pierde niciodată.

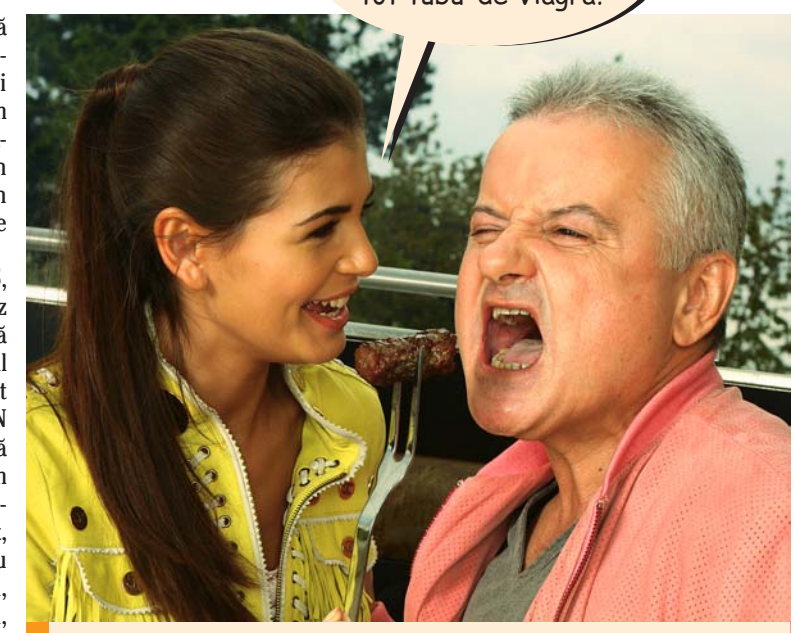

Monica Gabor, o liceancă săritoare, care îl ajută pe adultul Iri să rezolve criza bărbatului de patruzeci de milioane de euro

★ Știați că Irinel și Monica lui fac cumpărături? Bănuiați, desigur. Ceea ce nu bănuiați este de unde anume fac ei cumpărături. Nu de oriunde, nu de la second-hand, nu din bazar, nu de la un magazin oarecare, nici de la un magazin peste medie, ci tocmai de la magazinele din Franța. Cel puțin așa mi s-a părut mie, cînd am prins la televizor cîteva secvențe cu cele două turturele: mi-a părut că vînzătorul avea accent parizian, spre deosebire de guguștiuci, care n-aveau. Iri proba o chestie gen tunică militară kaki cu multe embleme roșii, albastre etc. pe ea, cu multe inscripții, petice și modele, așa de multe și așa de vioi colorate, încît cred și acum că domnul porumbel se pregătește deja pentru Sfîntul Vasile, cînd va merge cu sorcova.

★ Ciocolata aerată beneficiază de multă reclamă pe micile ecrane – știți, de un exemplu, ciocolata aia, pe care marmotele i-o dau ursului în brațe înainte să-l lege cu capul în jos de copac. Am zis că de un exemplu, fiindcă există mai multe tipuri de ciocolată aerată, mai multe mărci, inclusiv ciocolată aerată albă, ca să se murdărească la gură și purradeii. Care-i chestia cu ciocolata aerată? Arată în secțiune ca o piatră de călcîie și cînd muști din ea parcă mănînci burete – plus că, în unele cazuri, dacă n-o bagi în gură pe loc ți se topește în mînă și te porcăiește pe degete. Practic, ciocolata asta e ca un balon, mai mult aerul e de ea. Măcar dacă ar conține aer curat, de munte, cu ozon și miros de brad sau de marmotă, să știm o treabă.

★ Și altă nedumerire, tot din domeniul fascinant al ciocolatelor: prin reclame, cantitatea de alune dintr-o ciocolată e considerată a fi o calitate, iar sortimentele de ciocolată sînt cu atît mai lăudate cu cît au mai multe alune. Păi, clientul dă bani pentru ciocolată sau pentru alune? Ia uitați-vă cît costă ciocolata fără alune și cît e kilogramul de alune vrac. E ca și cum la o cantină s-ar mai turna apă în ciorbă, să-i crească prețul, nu?

★ M-am săturat pînă peste tavan de reclama la cafeaua Jacobs, aia cu poștașul care amușină aburi proaspeți prin fanta cutiei de scrisori. Am făcut alergie, bubițe roșii, mi s-au umflat endocrinele de la melodia din spotul publicitar, e prea multă, e prea mult! Plus că reclama încurajează relațiile neprincipiale și netovărășești între factorii poștali și duduile rămase singure acasă. În loc să ducă pensiile la bătrînii care poate așteaptă de o lună bani pentru grîți de pui, angajatul poștei pierde vremea cu toate haimanalele, care numai la cafele se gîndesc, la cafele și la prostii. La muncă, băăă, nu la tîrîit tolba!

Tupeu 2006

Gay la deal cu boii mici

De va veni la tine gîndul că sîntem un popor mișto condus naspa, să știi că ăsta e gîndul corect. Din manifestările de stradă pare că sîntem un popor de microbiști care nu au altceva de împărțit cu spiritualitatea decît pumnii. Sîntem un popor de anti. Dacă unul vrea să construiască un castel de nisip, celălalt român vine să i-l dărîme, nu să-l construiască pe al său, separat de primul. Modul în care au reacționat creștinii, care reprezintă Puterea majoritară din țara asta, la demonstrația Popoziției, reprezentată de Gayfest, ne arată cît de deștepți sîntem. Nu știu cum fac sex creștinii, dar modul cum erau îmbrăcați gay-ii era prea mișto – însă Primăria n-a înțeles asta. Ce să înțeleagă însă din homosexualitate unul cu față de lăutar?

Tupeu 2006 (3 puncte): **Primăria București.** De parcă homosexualitatea ar fi un fel de Steaua-Dinamo între creștini și spătelnici, Primăria a aprobat demonstrația formațiunii numite Noua Dreaptă exact în același timp cu marșul homosexualilor, o decizie mai proastă și decît decizia lui Gigi Corsicanu de a se întîlni în Giulești cu galeria Stelei. De parcă nu erau destule zile în care ar fi putut demonstra și babele din Noua Dreaptă, Primăria a zis „Da, băi! Ia ardeți-le la gioale pe cucoanele alea homosexuale, mama lor de ciudați!“. Cu această ocazie, toată Europa a putut constata cît de deschis este poporul român la noutate, așa cum a zis și liderul Noii Drepte: „o ofensă adresată unui popor majoritar creștin-ortodox“, de parcă e treaba babelor care vînd lumînări ce orientare sexuală a avut Freddie Mercury. După decizia de săptămîna trecută, ți se pare că ce-a făcut Primăria este un fel de Noua Dreaptă. Care, tehnic vorbind, aduce mai mult a onanie.

Tupeu 2006 (2 puncte): **Chiulangiii din Parlament.** Nici unul dintre cei descoperiți că au lipsit și la cîte 90% din voturile din Parlament nu și-a cerut scuze, nici unul n-a explicat că i-a murit bunica a treia oară și că cîinele nevestei a luat sifilis de la o cățea comunitară mai curvă, toți s-au ofuscat și au țipat la ziariștii care i-au întrebat: „Oameni buni, de ce v-am trimis acolo în Parlament?!“. „Nu mă întreba ce am făcut alaltăieri. Ce, tu știi?“ – a zis deputatul Eugen Nicolicea. „N-am ce explicații să dau și nici nu mă simt dator să o fac!“ – zice și frezatul de Crin Antonescu, de parcă pentru asta îi plătesc eu benzina și girofarul – ca să nu dea nici o explicație la chiul. Ei, atunci măcar satisfacția asta să o avem: ofensa adusă autorității – „Sînteți niște incapabili și aș lăsa în viteza 0 mașina pe care v-o plătesc din banii mei ca vehicul de serviciu, ca să alunece singură la vale și să vă calce mîna cu care nu votați în timp ce dormiți la umbra Casei Poporului, neam de femei ușoare care nu vă meritați nici un leu din impozitele pe care le plătesc eu ca să aveți voi ce cheltui la bufetul Senatului!“. Uf, m-am răcorit un pic, urîților cu girofar!

În fond, care-i treaba, Călineș? Noi ne certăm, noi ne-mpăcăm! Să nu vină vecinii de peste drum, din UE, să ne spună ce să facem! Că știi cît de mult vă iubim, ceara mamii voastre de liberali care vă remaniem noi pe voi!...

Emil Boc, un președinte nervos care străbate în neștire ruta Cluj-București-Cluj și retur doar pe cursele ceartăr

Tîmpeu 2006 (1 punct): **Alianța D.A.** Democrații și liberalii se ceartă în pragul remanierii ca țiganii în pragul ușii lipsă de la cortul căruia vor să-i dea foc, ca să poată fura mai departe cum le place ungurilor să zică: Se-parat! În loc să mai păstreze cît de cît dinozaurul ăsta incapabil pe picioarele lui, de dragul celor care i-au votat așa cum au candidat – adică împreună –, pentru democrați și liberali este mai important complexul fiecăruia: uriaș de mica înălțime a lui Boc, marea sexualitate cu gura a lui Orban, ne-ouăle lui Tăriceanu și cinstea pediștilor, de altfel, proverbiale, nu? Puneți, bă, mîna la muncă, nu vă mai certați care vrea să fure mai mult și nu-l lasă celălalt, că-i e frică că se îmbogățește mai al naibii!

Bursucul drastic

Rromii i-ar rupe poeziile lui Dan Brown

Regele Cioabă, florinul rromilor, a declarat că rromii vor organiza un marș de protest la adresa ecranizării cărții lui Dan Brown, *Codul lui Da Vinci*, pe motiv că reprezintă o blasfemie la adresa religiei creștine. Cam ciudat. În primul rînd că despre carte nu au zis nimic rău. Au așteptat filmul. Asta e de înțeles. Dar pînă acum nu au manifestat împotriva vreunui alt film, chiar dacă ar fi avut mai multe motive, mult mai serioase. Adică nu au zis nimic la *Taxi 2*, atunci cînd Peugeotul ăla alb și vechi, adus din Germania, a umilit toate Merțanele negre, noi. Nu au zis nimic la *Black Beauty*, cînd era clar că pursîngele ăla nu era lăsat în sufragerie să se odihnească pe canapea. Nu au protestat nici măcar la *Vrăjitoarele din Eastwick*, cînd era clar că femeile alea nu aveau specializări la Congresul Vrajitoarelor și nici papuci sfințiți la Ierusalim. Păi, și-atunci, de ce ar face acum scandal? Nu cumva au informații că Sfîntul Graal, ăla din aur de-l caută toată lumea, îl purta un strămoș de-al lor la gît?

Dumitru Graal

Bine-i să fii pădurar… în CNA

În cinstea Zilei Pământului (5 iunie), de vreo două luni, pe postul Etno TV cântă surorile Toader. Unii spun că ele sunt, înainte de toate, inteligente, apoi frumoase și, nu în ultimul rând, bune. Adică, buuăăne! Eu am cu totul altă părere, dar suntem o țară democratică, unde doar părerea celor mulți contează. De altfel, și despre amintitul post multă populație spune că este inteligent, frumos și bun. Ei bine, surorile Toader, deși poartă ii decoltate și fuste mini cu catrințe tot mini, nu cântă – ca mai toate guristele – din buci, șolduri și buric, ci zic chiar din gură. Hitul lor, „Bine-i să fii pădurar", cerut cu obstinație de telespectatori, sintetizează, fără un cuvânt în plus sau în minus, inevitabila Românie reală (așa cum doar versul popular o poate face). Cântecul cu pricina sună exact așa: „Bine-i să fii pădurar / Că mai tai câte-un stejar / Și-l dai la șefu' de post / Ca să-ți faci în lume-un rost." Iată cum, în câteva vorbe, autorul anonim a ilustrat ceea ce eu mă căznesc să demonstrez prin zeci de articole: că mafia nu este a unei instituții (Romsilva etc.), ci a unor meserii, cea de silvicultor, de polițist etc. Este momentul în care adepții privatizării pădurii – supraponderalul (fost țărănist) Vasile Lupu și liberalul Flutur – ar putea sări la gâtul meu. Vin însă în apărarea mea celelalte versuri are mioriticului poet: „M-oi duce la primărie / Ca să-mi dea pădurea mie / Să intru-n ea cu securea / Și s-o vând la toată lumea". M-aș fi așteptat ca noul proprietar, primind pădurea pe de-a moaca, dacă tot intră-n ea cu securea, să o dea mărinimos săracilor, ca bun român și bun creștin ce se află. Dar m-am înșelat: el nu o dă, ci o vinde. Clipul, realizat de Costy – Sighet, este pe măsura textului. Fetele cântă și își scutură nurii, țopăind de-a dreapta și de-a stânga unui pădurar burtos cu mutră de ucigaș plătit (sau de pădurar, totuna uneori). Imaginea alternează cu secvențe de producție de la un gater în care brazii sunt făcuți praf. Că RNP Romsilva nu protestează, o înțeleg; că Ministerul Pădurilor tace, înțeleg iar; că Asociația Proprietarilor de Pădure tace, iarăși accept. Dar mă întreb: să fie și CNA-ul plin de pădurari și de proprietari de pădure?

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Dor din Bucovina

1

2

3

4

În „eterna și fascinanta Românie" se află „mirifica Bucovină", unde brazii-ți bat cu cetinile în fereastră – doborâți de drujbe – și unde călătorul are parte de „tot ce e mai frumos". De pildă, drumețul care abordează masivul Giumalău dinspre nord, pornind la picior din gara Pojorâta, înainte de escalada promontoriilor stâncoase Adam și Eva, va trece prin ograda unei vechi gospodării tradiționale bucovinene. El își va opri respirația, nu de uimire, ci spre a nu lăți la pământ construcțiile. De zeci de ani, casa cu pridvor, grajdul și cotețul – făurite din grinzi îmbinate „stânește" – se macină sub ploi și vânt, fără ca vreun muzeu etnografic să-și arate interesul pentru ele *(foto 1-3)*. Beciul, zidit cu boltă din piatră clivată, adăpostește deșeurile menajere ale vecinătății și un arin. Totul are însă o explicație: ceva mai jos, în îngusta uliță, se află tradiționala bancă de tihnă de la poartă, unde bădița și mândruța povestesc în serile cu lună. „Dar mândruța-i mai departe"… pe numele ei de scenă Beyoncé. Sub acoperișul cu solzi de draniță bădița-i privește chipul din poster *(foto 4)* și golește navetă după navetă de lichior de portocale amestecat cu bere („cocteilul Bucovina"), suspinând de dor. Ducă-se toate pe pustii!

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

Barajul Bicaz a deversat multă prostie în ultimele zile

Că natura din Moldova e mult mai inteligentă decît inginerii Emil Bostan și Stelică Mihăilă, senzaționalii reprezentanți ai Sistemului de Gospodărire a Apelor Neamț, asta e clar. Că e și mult mai inteligentă decît ziaristul de la *Monitorul de Neamț* care relata săptămîna trecută despre acțiunea de deversare a lacului Bicaz, supervizată de Bostan și Mihăilă, asta e clar că e trist. Care era unul din motivele deversării? „Sistemul de Gospodărire a Apelor Neamț se confruntă cu o nouă invazie de pet-uri pe luciul lacului de acumulare de la Bicaz". Dar iată ce se scria mai pe larg în *Monitorul:* „Reprezentanții SGA au decis *să elibereze în aval* și pet-urile adunate de curenți în amonte de colosul de beton al Bicazului. Prin această măsură, a fost eliminată de pe luciul de apă al lacului o cantitate mare de recipienți din plastic, care s-a localizat, deocamdată, în aval de baraj". Era luată chiar și o declarație de la inginerul Stelică: „Nu este nici o problemă, pet-urile vor fi eliminate din zonă cu ajutorul administrației orașului Bicaz, cu care avem relații foarte bune pe tema curățirii albiilor rîurilor și pîrîurilor din zonă". Iar articolul se termina cu o superconcluzie: „Din nefericire, poluarea masivă a lacului se răsfrînge negativ asupra calității turismului în zonă". Așadar, nici o mirare, nici o indignare pentru ziarist. Cert e că natura, care s-a luptat din greu să adune toate pet-urile într-un singur loc, ca să le fie mai ușor oamenilor să le strîngă și să le dea la topit sau la ce vor ei, și-a pus mîna în cap și nu mai știe ce să facă. Să se apuce iar să strîngă pet-urile, risipite acum aiurea pe zeci de kilometri, sau mai bine să plece în țări unde-s inginerii mai deștepți?

Ecologică Contra

Unde-s mai mulți, puterea de foc crește!

Un grup de entuziaști ai munților ne-au oferit săptămîna aceasta o sugestie. Ducîndu-se în masivul Podu Calului din Întorsura Buzăului, au întîlnit, pe poteca ce coboară în pădure din Șaua Teghii spre Basca Mare, numai douăsprezece observatoare de vînătoare, amplasate chiar lîngă potecă. Noi am luat sugestia – mulțumim! – iar acum o dăm mai departe, către ocolul de vînătoare din zonă: nu s-ar mai putea pune încă vreo 6 observatoare, fiindcă mai e loc și, în plus, ultimii trei urși din zonă ar vrea să-și dea obștescul sfîrșit într-o acțiune cu adevărat spectaculoasă?

Mistreţul cu glonţ de argint

Ziua WC-urilor larg deschise!

În ultima sa zi de mandat, fostul primar PSD al sectorului 1, Vasile Gherasim, despre care se aude altminteri că vrea să se liniștească, acum, la bătrînețe, în PD, a semnat o autorizație urît mirositoare prin care ultimul WC public care mai rezista eroic în Herăstrău, la intrarea de pe Șoseaua Nordului, devenea restaurant. Restaurant care tocmai s-a deschis de vreo două săptămîni. În timpul ăsta, normal, peste statutul WC-ului respectiv s-a instalat o negură: mai e sau nu mai e public? Tocmai de aceea, vă propunem să încercăm o treabă: vreți să ne adunăm ca să vedem dacă sîntem lăsați să ne pișăm? Nu vrem să fim ipocriți și să nu recunoaștem că WC-urile arătau nasol, dar, dacă doreau, primăriile le puteau amenaja ele. Cel puțin două locații ne așteaptă cu capacele deschise: Gellateria deschisă în parcul Grădina Icoanei (care a costat și viața cîtorva copaci sacrificați) și restaurantul acesta din Herăstrău. Cerințe minime: două sticle de bere de persoană, băute în prealabil împreună pe o terasă ieftină. Pentru sugestii și înscrieri: alexvarzaru @catavencu.ro. Minimum 50. Va fi cool și mai facem și noi ceva interesant în vara asta, nu?

A.V.

Solomon de Craiova s-a mallipsit de sindromul Mazăre-Tăbăcărie

Mall-ul cu care domnul primar Antonie Solomon vrea să mobileze neapărat centrul Craiovei, inițial amplasat în coasta Teatrului Național pe locul scuarului, a fost transferat mai hacana. Adică în locul blocului S 200, cu care timpul nu a mai avut răbdare, așa că evenimentele din 1989 l-au găsit neterminat pe la colțuri, așa cum a și rămas pînă-n ziua de azi. Pasămite structura de rezistență a respectivului turn n-ar mai corespunde, spune domnul primar, care se dă doctor în construcții de data aceasta. Așa că, spre binele craiovenilor, el trebuie ras, pe motiv de bulină roșie. Asta deși unii specialiști în construcții cred că singura bulină roșie merită aplicată, în acest caz, pe mintea comunistoidă a primarelui și nicidecum pe imobilul cu pricina. Realitatea este că firma care vrea să ridice mall-ul ar fi în stare să ofere un comision de două milioane și jumătate de euro pentru ca afacerea să înflorească în centrul orașului și nu undeva pe la zece kilometri de punctul zero. Dar dacă primarul ține atît de mult la acest proiect, ne putem aștepta la orice. Te pomenești că se vor trezi bieții olteni cu vreo două Boeing-uri 747 în turnul acela, de-o să fie nevoit dom' Băsescu să mai atace o dată proactiv Afganistanul.

Kamikaz de necaz

Zbor deasupra unui cuib de știuci

După bulversarea produsă de inundațiile din sudul județului Dolj, populația s-a mai liniștit. Apa s-a mai retras, în sufragerie cotele Dunării au scăzut sub nivelul televizorului, astfel că acum oamenii pot mînca liniștiți pe tubul catodic. Dar ce să mănînce? Mănîncă peștele pe care-l prind în fundul grădinii. Numai că, văzînd că treaba merge și ignorînd perioada de prohibiție, cei mai isteți au început să o facă pentru maximum de profit. Folosindu-se de plase monofilament, interzise de lege, unii dintre ei au ajuns să vîndă și o căruță de pește pe zi. Concomitent, a înflorit și comerțul cu plase monofilament. Deci s-a dezvoltat și industria pe orizontală. Poliția, după ce a prins un număr apreciabil de pescari amatori de cîștiguri grase și pline de icre, a reușit să confiște de la o tînără femeie de afaceri nu mai puțin de patru kilometri de astfel de material, care valora peste suta de milioane de lei. Așa că, paralel cu programul general deja lansat de *Academia Cațavencu*, în sudul Doljului se impune o campanie locală, „Salvați lunca Dunării".

Carasul din mînecă

S-a-necat ca țiganu' la limax

Întrucît nu a a mai avut loc să apară la „Dosarele Chix", publicăm aici următoarea informație extrem de gravă: un grup de țigani romi a furat 252 de kilograme de melci dintr-o melcărie din județul Brașov. Se pare că hoții făceau parte din următoarele clanuri reunite sub umbrela jafului: romii încetinirari cu țiganii limaxari și romii antenari împreună cu țiganii melculari.

Limax Donald's

Fata m-ea este model

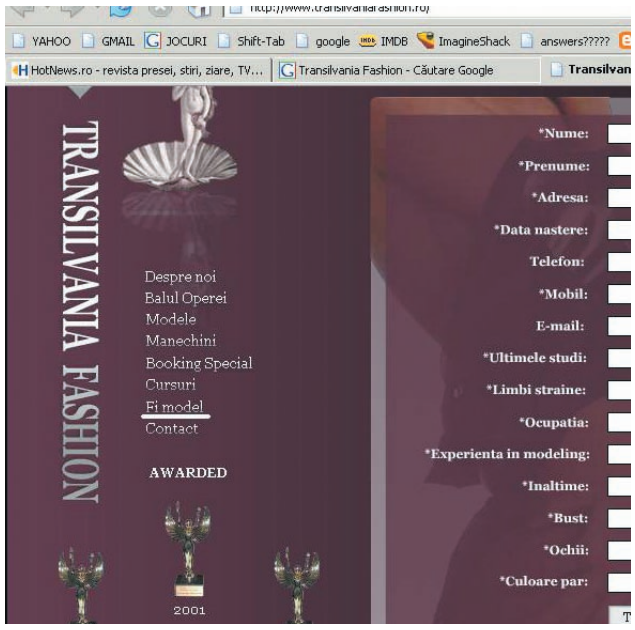

Cunoscătorii fenomenului modeling știu foarte bine că nu trebuie să dai foarte multă importanță dialogului cu o fotomodelă în devenire. Oricum, ea ar face orice să ajungă pe podium. Totuși, puțină decență în exprimare, măcar la început, nu strică. Autorul site-ului, cel mai probabil chiar unul dintre fotomodele, a chiulit de la orele de gramatică pentru a învăța mersul încrucișat și plimbatul mîinii prin păr. Rezultatele acestei crase nepăsări vizavi de vocativ se văd pe pagina site-ului de recrutare. Din cîte știm, e agenția la care e acționar Columbeanu, prietenul Monicăi, premiantă de nota 10. Dar nu are nici o importanță. În momentul în care ajungi model, îți permiți orice. Sau orce. Sau oriișice.

Cercul de fotomodelism

Vadim a ajuns de rîsul pisicilor

Corneliu Vadim Tudor intenționează să deschidă o filială a PRM în statul american Arizona. Înainte de a da poanta la această știre, aș vrea să vă povestesc un vis, pe care l-am avut în noaptea de sîmbătă spre duminică, fiindcă și știrea cu Vadim, și acest vis țin, totuși, de domeniul psihiatriei moderne. Mă aflu într-un apartament străin, undeva la etaj, mă uit pe fereastră și, pe un balcon, cu un etaj mai jos, o femeie ține în brațe o pisică. Pisica se cațără și ajunge în bucătăria apartamentului unde mă aflu. La fel face și femeia, stăpîna pisicii. Ne așezăm pe o canapea și vorbim. Pisica rîde tot timpul. Sînt surprins, nu am mai văzut niciodată o asemenea pisică, desprinsă parcă din romanul *Maestrul și Margareta* al lui Bulgakov. Pisica se amuză și mai tare și începe să vorbească. Mă uit atent la femeie și mi se pare cunoscută. „Îmi păreți foarte cunoscută", îi zic. „Te gîndești cumva la Vîntu?", mă întreabă femeia. Pisica rîde încontinuu. Femeia are dreptate: la Vîntu mă gîndisem. „Da", îi răspund. „Păi, sînt fosta soție a lui Sorin Ovidiu Vîntu", îmi zice femeia. O privesc cu atenție, da, e chiar ea, Angelica, pare din ce în ce mai tînără, se ridică în picioare, este incredibil de înaltă, pisica rîde mai departe. Poate că pisica asta rîdea tocmai de năstrușnica idee a lui Vadim: de ce filială PRM în Arizona, spitalele din România nu sînt bune?

Iulian TĂNASE

din nou la cassă

Dinel răsucește cuțitul în subterană

Mahmmur AVAS, deși le află pe toate foarte repede, a aflat abia acum că Dinel Staicu, de profesie milițian cu școală de subofițeri la bază, n-ar fi putut face parte din conducerea SIF Oltenia dacă n-ar fi avut studiile superioare constînd în titlul de doctor în economie, cu teza „Economia subterană". Mahmmur îl și vedea acum un timp pe Dinel Staicu disperat că nu poate fi în CA pentru că nu are studii. Ce să fac? De facultate n-am timp. Să cumpăr diploma, mă degradez ca persoană, uman. Savant de renume mondial nu mă pot face, că s-a mai dat. Asta e, mă fac doctor în economie subterană, că deja știu practica și poate echivalez.

Nimic nu se pierde, totul se vinde din pîrnaie

Nu știu dacă ați observat, dar marile afaceri făcute în vremea lui Iliescu se vînd cel mai bine din pîrnaie. Marian Iancu a vîndut RAFO la răcoare, acum se pregătește și Tender să-și dea Ardaf-ul dintr-un birou cu condiții de temperatură și umiditate asemănătoare. Vă dați seama, să fi avut ăștia intelectul lui Dinel Staicu, făceau, pe durata facultății preventive, și un doctorat, pe tema „Tehnici de negociere la vorbitor".

Teorema lui Ferat

Pentru că n-a mai dat reclamă de mult prin presă, aflăm că CFR-Marfă a fost amendată cu 7 milioane de euro de Consiliul Concurenței, dar nu asta contează, ci motivul: cică operatorilor privați li se cereau tarife exagerate la gararea locomotivelor. Mahmmur AVAS nu înțelege de ce nu s-a putut rezolva problema ca în cazul operatorilor pe alte căi, adică ce era așa de greu ca mecanicii să-și parcheze locomotivele peste noapte în fața blocului?

Mahmmur se scuză

Mahmmur AVAS anunță în legătură cu un text de acum cîteva săptămîni („În cine se sprijină Sprijinirea Tinerilor") că Rizea Cristian, fost director general al Agenției Naționale pentru Sprijinirea Inițiativelor Tinerilor, nu a fost dat în urmărire locală, la mijloc fiind o confuzie de nume. Dată fiind confuzia de nume, Mahmmur AVAS se angajează să-i achite lui Cristian Rizea daune constînd într-un miel.

Mahmmur AVAS

Vacile și iepele române au pășit în UE cu copita dreaptă

Odată ce ne-am hotărît să intrăm în Europa, e clar că trebuie să ne luăm și animalele cu noi, că nu e normal să le închidem pe dinăuntru în țară să zgîrie cu ghearele la frontieră. Dar cum Europa iubește animalele, ne-a obligat din timp să dăm o lege care să le protejeze cînd ne vor acompania prin satul global. Prin urmare, începînd de săptămîna asta, lovirea, chinuirea, părăsirea sau creșterea animalelor în condiții improprii vor fi sancționate cu amenzi usturătoare. Va fi pedepsită, de asemenea, folosirea la tracțiune a cailor și boilor mai mici de doi ani sau (valabil doar pentru iepe și vaci) aflate în ultima lună de sarcină. Au și europenii dreptate pînă la urmă cu toate chestiile astea. Însă, oricum, cel mai greu va fi pentru boii băieți, care vor fi obligați să cedeze locul în grajd vacilor însărcinate. Ca să nu mai vorbim de armăsarii care urmează să fie tați și care se pot trezi în toiul nopții în nechezăturile soției-iapă care urlă ca o nebună că poftește la murături cu înghețată.

Fetele de la AVaca

Mai bine porc decît profitor, mai bine vițel decît infractor

Vine o vreme în viața unui om cînd se gîndește că e mult mai bine să fie porc sau vițel, că, dacă tot n-are coloană vertebrală pe verticală, parcă e mai cinstit să aibă o coloană ireproșabilă pe orizontală. Porcii și viteii nu se pune problema să aibă principii de viață, ci mai degrabă să aibă o viață de apoi cărnoasă și gustoasă. În plus, normele europene privind creșterea animalelor te protejează foarte bine ca porc sau vițel. Ce zic, de pildă, aceste norme? Printre altele, ele zic că porcii și viteii trebuie crescuți pe muzică, în spații ce permit socializarea. Foarte frumos! Așadar, ca porc sau vițel, există toate șansele să ai o televiziune în spate, un post de nișă, cum ar fi Muzzoo, la care, ca porc sau vițel, să poți asculta în neștire, într-o neștire de ultimă oră, muzică zoo-techno, măi-măi.

Furassic Pork

Confuzie de capital pe piața asigurărilor

Cititorul care ne-a trimis această imagine ne întreabă dacă am auzit vreodată de marea companie internațională „PFA Bălan Nelu", din Bistrița, care a publicat anunțul de angajare din imagine. Ei bine, n-o să vă vină să credeți: n-am auzit! Se pare că s-a strecurat o mică eroare în text, iar o simplă persoană fizică autorizată („PFA", pentru cei care au deschis manualul de finanțe mai tîrziu) a devenit, brusc, „companie de talie internațională în domeniul asigurărilor". De fapt, noi credem că este vorba de o „persoană cu fizic autorizat", adică, foarte probabil, una cu talie de dimensiuni generoase. Mai departe, la domeniul de activitate, putem băga mîna în foc – și pumnul în gură – că este vorba, într-adevăr, de asigurări, cum ar fi asigurările de accident. Mai exact, de o persoană care poate da asigurări că cei care vă datorează bani pot avea oricînd un accident care să le bage lor mințile-n cap și dumneavoastră banii înapoi în buzunar.

www.autoshow.ro
TEST COMPARATIV
JOBURI SALVATE
TOATE JOBURILE
Newsletter/Alerte
Confidentialitate CV
Vizualizare/Tiparire CV
La acest job au mai aplicat 1 candidati
» Joburi adaugate in ultimele: 24 ore | 48 ore | 7 zile
» Joburi care expira in : 24 ore | 48
» Toate joburile active
» Joburile active din aceleasi departamente
FIRMA: PFA BALAN NELU
JOB: CONSULTANT
DEPARTAMENT: Asigurari, Au Pair/Baby Sitter, Banci, Financiar/Contabilitate/Banci
ORAS: Bistrita
TIP JOB: Part time, Full time
NIVEL CARIERA: Entry-Level/Primii 3 Ani Exp, Manager/Executive Position, Mid-Level/Peste 3 Ani Exp
CANDIDATUL IDEAL:
peste 25 ani casatorit,abilitati de comunicare,dinamic, ambitios, sa se poata autodirija,educat.
RESPONSABILITATI / BENEFICII:
consultanta in domeniul mentionat,incheierea de produse bancare si asigurari de viata,caruera,bonusuri foarte mari, incentive,cursuri platite de companie,echipa performanta care te ajuta sa reusesti.
DESCRIEREA COMPANIEI SAU A JOBULUI:
companie de talie internationala varful in domeniul asigurarilor de viata in tara si in lume
CARIERE
Cauti un job?
Vrei o cariera

Torpilat din cont

Loc de retrocedat cu capul

O proprietate pierdută, o piesă bine regizată de primării

Mică scenetă de umor penibil, inspirată din realitatea crudă a comunei Cioara (zisă și Ion Roată), de lîngă Urziceni, județul Ialomița.

Personajele: primarul comunei și Dan Manolescu, fiu de boier.

Anul 2005. Primarul este în biroul său. Mai exact, într-o odăiță cu pereții coșcoviți, în care se află doar o masă și două scaune. Masa are sub cele trei picioare ale ei bucăți de ziare împăturite, ca să nu se clatine. Primarul este în pantaloni de stofă maro, are în picioare sandale tot maro, peste ciorapi albi. Dan Manolescu a venit cu cererea de revendicare a 27 de hectare de pădure ce au aparținut tatălui său, boierul Ioan Manolescu.

Actul 1, scena 1 și singura

Primarul *(privind cererea):* Dumneavoastră sînteți băiatul boierului Manolescu?

Manolescu: Da.

Primarul: Ce fel de boier exista pe vremuri, cu 199 de hectare teren arabil și 27 de hectare pădure? Doar cu atît?

Manolescu: El era boierul…

Primarul: Mă rog. Eu, ca simplu primar, am deja mult mai mult… 400 de hectare… Credeam că boierii ăștia erau mai înstăriți.

Și fiindcă primarului nu i-a venit să creadă că un boier de pe vremuri putea să aibă mai puțin teren decît el, un simplu primar, nu i-a mai dat fiului de boiernaș pădurea înapoi. Partea și mai fainâ e că nici comuniștilor nu le-a venit la socoteală că unul pe care voiau să-l treacă la categoria „chiabur" are numai 27 de hectare de pădure, și de aceea i-au umflat averea, trecîndu-l în acte cu 40 de hectare. Oricum, mai puțin decît un primar din zilele noastre.

Alexandru CĂUTIȘ
alexandrucautis@catavencu.ro

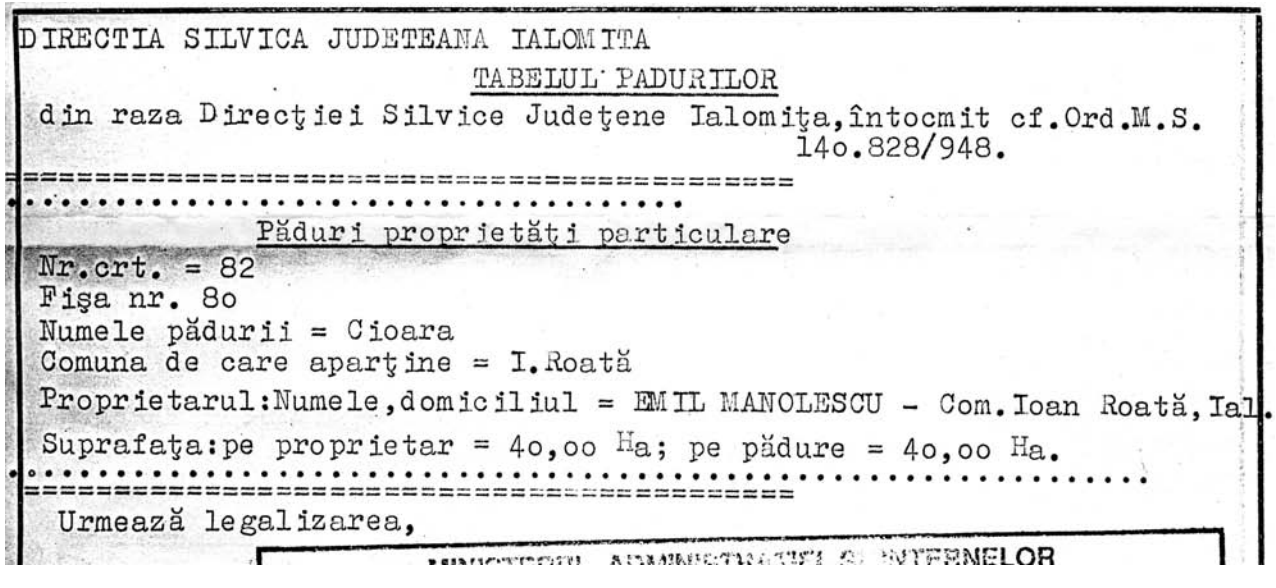

DIRECTIA SILVICA JUDETEANA IALOMITTA

TABELUL PADURILOR

din raza Direcţiei Silvice Judeţene Ialomiţa,întocmit cf.Ord.M.S. 14o.828/948.

==========

Păduri proprietăţi particulare

Nr.crt. = 82
Fişa nr. 8o
Numele pădurii = Cioara
Comuna de care aparţine = I.Roată
Proprietarul:Numele,domiciliul = EMIL MANOLESCU - Com.Ioan Roată,Ial.
Suprafaţa:pe proprietar = 4o,oo Ha; pe pădure = 4o,oo Ha.

==========

Urmează legalizarea,

descopery

Provinciile românești pe hărțile occidentale moderne

Alexis Hubert Jaillot a fost sculptor, gravor și cartograf și a lucrat ca geograf în slujba regelui Ludovic al XIV-lea. În 1690 a executat o hartă a Transilvaniei, pentru uzul ducelui Burgundiei, în care principatul apare divizat în cinci națiuni, subdivizate în cartiere și comitate. Pentru zonele locuite de unguri, Jaillot a folosit culoarea galbenă, pentru cele saxone, culoarea albastră, pentru cele secuiești, culorile roșu și roz, pentru cele moldovenești, culoarea verde, iar pentru cele valahe, miniul. Vecinii Transilvaniei sunt Rusia Roșie sau Neagră la nord, Moldova la est, Mica Valahie la sud și Ungaria la vest. Pe hartă, Cartierul Altland este ținutul Sibiului, iar Cartierul Buceland este cel al Brașovului. Pe la 1730, cartograful german Gabriel Bodenehr întocmește *Noua hartă a regatului Ungariei superioare și inferioare*, incluzând ținuturile Sclavonia, Bosnia, Serbia, Albania, Basarabia, cât și principatele Transilvania, Moldova, Valahia, Bulgaria și Rumelia. În legenda hărții apar blazoanele mai multor ținuturi și principate, printre care și cel al Valahiei, cu cele trei capete de negri, întocmit de Levinius Hulsius la anul 1596. Pe harta lui Bodenehr, Dobrogea figurează ca ținut al Regatului Bulgariei, sub numele *Tartari Dobrucenses*, iar litoralul românesc de astăzi este făcut varză, cu majoritatea localităților amplasate aiurea. Golful Tomis, numit *Golfo di Tomiswar*, apare la nord de Varna, pe când Constanța, numită *Christenga*, apare la 15 mile germane nord de Golful Tomis. Pe la 1790, cartograful german Johann Baptist Homann realizează trei hărți ale ținuturilor Dunării, în care pe cea de-a doua, numită *Danubii fluminis pars media*, apare Principatul Transilvaniei, cât și Oltenia, numită *Comitatus Sangiacaius*, în nordul căruia avem *Valachi Populi*.

Chișinău hau

Alexandru Căutiș, pe care l-a luat mai mult somnu decît Vîntu,

a avut trei coșmaruri la care vă invită și pe dumneavoastră: unul va fi cu Crin Antonescu și un monstruos furt de proprietate; altul va fi cu morminte și cu aur ieșind din ele; și cel de-al treilea va fi cu popi și cu îndrăcite instanțe.

Ești o floare, ești un Crin, Liberal tot mai puțin!

Vi se pare excepțională o poveste cu proprietari cărora comuniștii le-au halit casele, pămîntul sau fabricile? Bănuim că sunteți tăbăciți cu schema asta. De aceea vrem să vă înviorăm cu o istorie cu proprietari cărora nu comuniștii le-au confiscat terenurile, ci taman liberalii. Și nu înainte de 1989, ci în 1998. Vorbim despre un grup de proprietari de terenuri și case în zona Pârâul Rece – Predeal. Terenuri și case între care câteva au scăpat de naționalizări comuniste. D.M., de exemplu, este moștenitorul bunicului său, care a cumpărat teren pentru o casă de vacanță în 1937. Ultima modificare în Cartea funciară datează din 2001, când nepotul i-a urmat tatălui său la moștenire. Ei bine, la acea dată se împlineau deja 4 ani de când pămîntul lor mai era, pur și simplu, și al altcuiva. Ministrul Tineretului și Sportului semnase încă din 1998 un „Certificat de atestare a dreptului de proprietate“ asupra a 90.000 mp de terenuri în zona Pârâul Rece – Predeal în favoarea BTT. BTT a fost, pe vremea studenției mele, Biroul de Turism pentru Tineret; după arestarea lui Nicușor Ceaușescu (pentru cei care s-au născut prea tîrziu, ăsta a fost fiul Dictatorului, protectorul BTT) a năpîrlit de coaja comunistă și, în aceleași inițiale, a devenit societate comercială cu capital de stat, sub numele de Biroul de Turism și Tranzacții. Statul, săracu', ce să facă: s-a reîmproprietărit. Și-a dat o lege încă din 1991 (Iliescu și Stolojan, cei mai mari luptători pentru recuperarea proprietăților): HG 834/1991 din 14 decembrie. Urmașii lui D.M. habar n-au avut că BTT-ul și-a declarat patrimoniul peste pămîntul lor, că se pregătea o Carte funciară „secundară“, adică penală, în care ei nu mai figurau ca proprietari. Cum vă sună propoziția următoare: „Conform Certificatului de atestare parcelele… trec din proprietatea lui E.M. în proprietatea BTT“? Sigur, la ora la care vă povestim istoria asta, parte dintre cei pe care a încercat BTT-ul să-i jefuiască se tîrăie încă prin instanțe, încercînd să scape de potaia ceaușistă botezată capitalistă a răposatului Nicușor. Dar cine o fi semnat oare celebrul Certificat de Atestare etc.? Păi, nimeni altul decât Crin Antonescu, pe vremea aceea ministru liberal, frate! L-am rugat să ne explice ce-a fost în sufletul lui de liberal și am aflat că: „solicitarea BTT s-a făcut în baza unei legi; documentele lor au fost cercetate de o comisie special creată în Minister; comisia a produs o concluzie pe care eu am semnat-o; am avut încredere în soluția lor“. Precizăm că ministrul s-a bucurat să afle că proprietarii au căi legale de atac asupra catastrofei semnate de domnia-sa. BTT se află în proprietatea FPP 3 Transilvania (10%) și a RAAPPS-ului (87%). Deci la stat. Înșurubarea cu care își urmărește proprietatea de ani de zile este însă în totală contradicție cu comportamentul obișnuit al funcționarului. Drept care ne duce gândul la interese ale unor persoane din acea extrem de rară categorie a hoților, care s-au bucurat să-și atribuie în locație de gestiune cîteva dintre perlele turistice ale BTT-ului. Fără nici o legătură cu enunțul anterior, un amic îmi relata că dl Liviu Vâclea – fost administrator al BTT – ar avea în gestiune „Piatra Craiului“, iar restaurantul „Bucegi“ ar fi poposit în poala distinsului Dan Mircea Rușanu. Altfel, tot liberal de-al lui Crin Antonescu.

Noi dispute pe marginea descărcării arheologice de la Roșia Montană

Vă spuneam în urmă cu două săptămâni, în pagina de anchetă, cum s-a făcut descărcarea arheologică la Roșia Montană. Yani Roditis, ofițerul executiv de operații al companiei Roșia Montană Gold Corporation, nu este de acord cu aprecierile noastre, cum că descărcarea nu s-a făcut decât pe două miimi din suprafața aflată în dispută și că de celelalte 998 de miimi de teren s-a ales praful și pulberea. El o ține gaia-mațu că societatea pe care o reprezintă a investit deja peste 9 milioane de dolari în cel mai complex program de cercetare a patrimoniului care s-a derulat vreodată pe teritoriul României, cuprinzând arheologia preventivă, etnografia, etnologia, istoria orală, urbanismul și arhitectura, chiar dacă, trebuie să recunoaștem, grație acestui program, Roșia Montană are acum patru zone protejate. Acestea sunt Centrul istoric Roșia Montană, ce cuprinde 35 de clădiri istorice și trei biserici monument; zona Dealului Carpeni și sectorul minier Păru-Carpeni; zona Piatra Corbului din Masivul Cârnic; Monumentul Funerar de la Tăul Găuri. Următoarea etapă a programului prevede conservarea vestigiilor, proces care la români durează zeci de ani, și crearea de posibilități de acces pentru turiști, etapă a cărei finalizare este preconizată pentru sfârșitul mileniului al treilea. Yani Roditis și-a găsit avocați în Ministerul Culturii și Cultelor, la nivelul Comisiei Naționale de Arheologie. Cel mai înfocat susținător din comisie este Alexandru Suceveanu, șeful șantierului Histria. Cum Histria este la mare, iar Roșia se află la munte, rezultă că lui Suceveanu nu-i pasă ce se întâmplă la munte, așa că, după domnia sa, la Roșia Montană n-are decât să vină potopul și cei 70 de kilometri de galerii romane din Muntele Cârnic să fie concasați împreună cu rocile purtătoare de firicele de aur. Yani Roditis și-a găsit un nesperat aliat inclusiv în Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, în raportorul general Eddie O'Hara, care s-a întors foarte mulțumit în urma vizitei efectuate la Roșia, în iulie 2004. Atât de mulțumit, încât și familia dânsului a fost foarte mulțumită de cât de ospitalier este poporul român de la Roșia Montană, prin reprezentanții săi avizați de la Gold Corporation.

Ful de popi cu judecător în coadă

Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, fundația particulară care aleargă cu drujba ieșită de-un cot după jumătate din suprafața împăduritâ a județului Suceava, s-a ciocnit cap în cap cu o altă fundație. „Pro Fondbis – 1946 Sempre“, fundația condusă de avocatul Radu Ursu, vrea să împiedice fundația în fruntea căreia se află arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Înaltul Pimen, să-și bage topoarele în pădurea întinsă pe spate pe o suprafață de 192.000 de hectare. Ursu a ieșit din bîrlog după ce Fondul Bisericesc a dat în judecată Comisia Județeană de Fond Funciar Suceava pe motiv că nu i-a satisfăcut pohta ce-a pohtit-o, vorba prietenului Patriarhiei, Gigi Becali, acest sincer și dezinteresat apărător al cretinătății. Avocatul a înaintat instanței dosarele cu numerele 3535/2006, 3659/2006 și 3660/2006, prin care cere constatarea nulității absolute a actelor de constituire a fundației lui Pimen Suceveanul și a grupurilor de interese care-l manevrează, radierea unor înscrisuri din actul constitutiv și dizolvarea fundației. Numai că demersurile lui Ursu nu prea sînt pe placul judecătorului Constantin Balan, de la Judecătoria Suceava, care, fără să ofere explicații, nu i-a permis fundației avocatului Ursu să intervină în procesul dintre fundația Înaltului Pimen și Comisia de Fond Funciar. Gestul lui Balan n-a fost pe placul lui Ursu, care s-a gîndit să facă plîngere la Consiliul Superior al Magistraturii. O plîngere în care să se arate că atît tatăl judecătorului Balan, cît și socrul acestuia sînt preoți și, deci, fac parte dintr-o unitate, Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, ful de popi care nu discută, ci execută ordinele primite de la Înaltul Pimen.

Biroul de Investigații

codrul bunelor maniere

Ce s-a luat de Fondul de Investiții nu se duce neapărat la Fondul de Reparații

Cu toate că își permite să stea în Creta la un hotel cu tarif de 12.000 de euro pe zi, Sorin Ovidiu Vîntu și-a păstrat, pentru orice eventualitate, și apartamentul din Roman, pe care îl avea cînd era mai tînăr și mai sărac (nu neapărat și mai cinstit). La un calcul estimativ, Vîntu ar putea să plătească cu toată averea lui întreținerea tuturor blocatarilor din România pe două sute de ani și i-ar mai rămîne bani suficienți să achite și ceva din facturile de întreținere ale vecinilor bulgari. Cu toate astea, Vîntu figurează la avizier cu restanțe la întreținere și cu oareșce penalizări pentru restanțe. Asta e dacă sumele FNI-ului au fost constituite mai mult din amărîte de pensii! Nu au ajuns depunerile nici pentru întreținere.

Maria lasă-mă să te Vlas

Crt.	NUME PRENUME	Apt.	Pers.	mp	mc	diverse	Acoperis	curenta	Restanta	restanta	luna martie	penalizari	Intretinere	incasata	Chitar
1	ARCANA IOSIF	39	1	39	2			14.10	19.07	0.00	0.34	0.34	33.17		
2	TATARU VALERIA	40	2	56	6			29.94	66.51	2.03	1.20	3.23	96.45	31,53/	325
3	STEFAN MIHAI	41	1	39	4			19.00	3.97	0.96	0.07	1.03	22.97	22,97/	492
4	BACIU COSTEL	42	1	63	13			42.73	0.00	0.78	0.00	0.78	42.73		
5	GRADINARU V.	43	1	39	5			21.45	52.34	25.34	0.94	26.28	73.79	62,34/492	
6	VINTU SORIN	44	2	63	10			40.23	57.71	6.23	1.04	7.27	97.94		

cosarele chiXXL

După ce a fost cînd Napoleon, cînd Eminescu, pacientul Vadim Tudor, personalitatea multiplă a scenei politice românești, se regăsește aici în rolul justițiarului Moș Crăciun

Ministrul Șereș își trece averea pe numele viitorului său socru

Ca maramureșan, lui Codruț Șereș nimic din ceea ce ține de nepotism nu-i este străin. Ca nepot spiritual al lui Dan Voiculescu, Șereș a angajat-o pe Mona Nicolici pe postul de consilier de imagine, după ce, ani de zile, Mona a reparat și întreținut imaginea liderului umanist și conservator, ca prezentatoare de știri la Antena 1. Apoi Codruț a angajat-o pe Mona în Consiliul de Administrație al Șantierului Naval Daewoo Mangalia, din partea Partidului Conservator, din care face parte și ministrul Economiei și Comerțului. În fine, Șereș l-a angajat și pe omul de afaceri băimărean Ioan Pop, viitorul său socru, în postul de consilier personal. Pop este cenzor la societățile Bentonita, Daewoo Mangalia, MCB, Martexin, Simatec și Trans Euro Hotel. Apoi mai este membru în Consiliul de Administrație al societăților Transgold și Ramira din Baia Mare și la Electrica. Transgold este o societate băimăreană care în cel mai desăvârșit secret, cum ar fi terenul intravilan în suprafață de 5.700 mp, în valoare de 1,2 milioane de euro, sau terenul intravilan în suprafață de 11 hectare, valorând 99,92 de mii de euro. Suprafețele cu pricina nu au fost scoase la licitație și ele figurează doar într-un document confidențial, efectuat de firma de evaluări Irecson. Așa cum vă ziceam, Șereș a intervenit în favoarea consilierului Pop, ca el să poată achiziționa preferențial terenurile. Penultimul act din această operă de trei parale este nunta lui Șereș cu fata blondă a consilierului Pop, iar ultimul, darul cu strigare al tatălui socru, care pariem încă de pe acum că vor fi cele două terenuri luate cu japca de la compania Remin, și a căror valoare reală depășește 2 milioane de euro.

C.V. Tudor este în continuare protejat de instanță

De data asta, situația este și mai groasă, în ceea ce privește jocurile murdare făcute de Justiția românească în favoarea clienților ei de bogdaproste. Este vorba despre instanțele militare, care îl protejează pe numitul Tudor Corneliu zis Vadim, având funcția de senator în Senatul României. Ion Lăncrănjan este un fizician român specialist în laseri, care a fost bălăcărit ani de zile în paginile fițuicii *România Mare*. Sătul de tratamentul oficiosului lui Vadim, Lăncrănjan l-a dat în judecată pe senator. În mod ciudat, în loc ca Justiția să-i dea dreptate, procesul în care fizicianul este reclamant ia o turnură neașteptată și dosarul este deturnat înspre instanțele militare, unde reclamantul se trezește fâptaș. Pe 30 ianuarie 2005, colonelul magistrat Gheorghe Oancea de la Secția Parchetelor Militare București l-a convocat pe Lăncrănjan pentru ultima zi a anului trecut, în calitate de învinuit, la procuratură. „Am fost anchetat la intimidare de către acest colonel, ca petent“, ne-a spus fizicianul. „Prima chestiune pe care mi-a explicat-o părîntește a fost că tot ceea ce am realizat eu pe plan profesional este proprietatea statului și că este normal ca Vadim și răcanii lui să dispună de tot ceea ce am realizat eu. Și colonelul mi-a mai explicat că trebuie să știu să cedez totul.“ În momentul în care a fost trecut în rezervă și a ieșit la pensie, brusc, magistratul Oancea a devenit foarte viteaz, dând fuguța direct la *Jurnalul național*, unde a început să-și dea în gât colegii din Parchetul Militar, în frunte cu generalul Voinea, la care colonelul s-a uitat toată viața cu jind, prin ulucile gardului. Sastisit de prestațiile lamentabile ale colonelului, generalul Voinea s-a scuzat astfel: „Eu nu discut cu cadre pensionate, pentru că am treabă, anchetez“.

Energia faptelor și meandrele VA TECH-ului

Acu' vreo 10 ani, un mic grup de directori a părăsit orașul canadian Winnipeg, apucând-o spre nord, pe autostrada 6; după vreo 500 de kilometri au ieșit din autostradă pe drumul provincial 373 și au ajuns pe malul lacului Cross Lake, fix la vărsarea râului Nelson. Aici au coborât din mașini și s-au holbat la o minune a hidrotehnicii, hidrocentrala Jenpeg. O minune, pentru că fusese construită în anii '70 (începută în '73, terminată în '78) de ruși și încă funcționa, a dracului tiehnika! Nu cred că e nevoie să vă mai spun, acum, că ați văzut că e vorba despre hidrocentrale, că directorii erau români de la Hidroelectrica. Ei, ce credeți c-au făcut jupânii, imediat după ce s-au întors? Au pus de-un proiect de retehnologizare a hidrocentralei Porțile de Fier 2. Hidrocentrală construită cu fix aceeași tehnologie, de aceiași ruși, dar cu 15 ani mai târziu. Alde Dan Ioan Popescu de la minister și dl Bogdan Buzăianu de la Energy Holding și-au zis că ar putea face încă un ban furat cinstit dacă ar supune și Porțile de Fier 2 aceluiași măcel, marca VA TECH, ca sora mai mare, Porțile de Fier 1. Au mai aruncat o privire la geamăna sârbească a Porților de Fier 2 – care merge liniștită și nici să nu-și pună cineva problema să o deranjeze – și au scobit bugetul Hidroelectricii de vreo 280 de milioane de euro (vă reaminitm, în caz că ați uitat: de vreo 3 ori mai mult decât ceruse firma furnizoare) ca să bage hidrocentrala nouă în învechire accelerată. Austriecii de la VA TECH au pus mâna pe topoare și, victorie, luna trecută, au reușit să nenorocească primul grup energetic pe care l-au tratat: grupului 4 i s-a rupt capul de distribuție. De bucurie, peștii din Dunăre au tras un chef pe cinste cu vreo 4 tone de ulei recuperat de fluviu din țevile hidrocentralei. Ministrul Șereș a reacționat prompt și a înhățat niște gâinari de la o termocentrală de prin țară. Orbirea de care suferă domnia-sa când e vorba despre cea mai scumpă operațiune de autodistrugere a sistemului hidroenergetic din lume nu poate fi decât efectul scurgerilor de euroi din conducta care leagă facturile noastre de conturile Energy Holding, iar de aici spre Dan Ioan Popești, Tăriceni, Voiculești, DNA și Botoșei. Și parcă și lui Băsescu i s-a înmuiat spinarea.

Biroul de Investigații

Gabriel Drogeanu a citit textele colegilor săi

și acum își acoperă urechile. Ca să nu audă urletele ce se vor auzi, curînd
– de la nunta lui Șereș, unde se vor striga daruri cu cîntec;
– din suita protectorilor lui Vadim;
– din culisele șmenurilor de milioane de la Hidroelectrica.

Hai c-am înțeles cine mă-njură că asfaltez: obsedații ăia care în autobuz, la gropi, se împing în domnișoare. Mă scuzați, domnișoară!

Adrian Videanu, un primar căruia îi e frică să nu strice mașinile de asfalt pe drumurile astea pline cu gropi

Prea puțin sensibili la schimbările de vremuri, Petre Roman și Ion Iliescu se gîndesc să migreze către un călduț Pol Social

Excuzemoa musiu Jac, vreau să fac și eu o întrebare: am ieșit acuma din spital și vreau să m-ajuți și pe mine cu o integrare, că n-am bani s-ajung acasă-n Europa.

Prin vizita la Paris, Traian Băsescu vrea să demonstreze opiniei publice că, deși e proaspăt operat, încă mai are coloană vertebrală

Îmi dau demisia, Ionuțe. Nu-i mai suport. Eu vin la serviciu cu proiecte de restructurare și reformă macroeconomică și colegii mă-ntreabă numai de fotbal. Că ce bani am luat pe Daniel Niculae, că dacă am făcut blat cu Sportul, că cine cumpără locul în A al lui Liberty Salonta... De colege nu-ți mai zic: numai azi Boagioaica mi-a cerut rețeta de Tiramisu, Sulfina m-a-ntrebat cum se face blatul de cremșnit, iar Macovei că cîte ouă să pună la un „Diplomat“. Le-am tot zis: da' mai luați, oameni buni, și citiți! Dacă nu *Gazeta Sporturilor*, măcar *Bucătăria pentru toți*.

George Copos, suspectat că a luat potul cel mare de la Loteria Națională, jucînd o singură variantă simplă: spagă la directorul Cristea

România, ţară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Sicriu transit gloria mundi

Oana Zăvoranu vrea să-i îngroape pe Cîrcotaşi în cimitirul a cărui proprietară este. Mda, o glumă simplută de PR. Mîine-poimîine o să auzim cum că-şi deschide şi Pepe o cîrciumă, ca să aibă unde să mai bată vreun avocat, ceva.

Telenovelă de groză

Zig-zaga-ziga-zaga-ziga-zag-ta-na-na… Loredana va juca într-o telenovelă. Foarte tare! N-am reţinut dacă s-au gîndit sau nu la un titlu, dar am deja o idee, originală şi destul de bună: fiecare episod să aibă un titlu al lui. Adică, hai, luaţi de-aci, mură-n gură: „A treia cădere a Constantinopolului“, „A patra cădere a Constantinopolului“ şi tot aşa. Iar spre final, cînd va depăşi *Tînăr şi neliniştit* şi or să uite unde au ajuns, să-i spună, simplu, „De la Lore, fără număr!…“.

Lacrimă cu premeditare

Din cîte am văzut prin revista *Ciao!,* Ştefan Bănică Jr. a făcut-o pe Andreea Marin să plîngă în hohote la volan. Hm, acum îmi dau seama că, de fapt, ei nu se ceartă, ci doar fac o repetiţie pentru emisiune. Adică se despart cîte o oră, două, după care – surpriză! – se întîlnesc din nou!

Să-i dăm cezarianei ce-i al cezarianei

Nadia a născut, şi bravo ei. Am auzit, însă, că cei care vor să dea imagini cu copilul tre' să marce un milion de parai. Dar n-am înţeles, pînă la urmă a fost o simplă cezariană sau a ieşit direct într-un triplu salt în echer cu întoarcere de 857 de grade?

A împărţit inspiraţia în cărţi egale

Tatăl gemenelor de la formaţia Indigo şi-a lansat două cărţi. Nu ştiu ce o fi scris în ele, dar în locul lui le scriam absolut la fel. Mai ales că, oricum, n-ar fi scăpat de celebra întrebare glumeaţă: „Şi cum le recunoaşteţi?“.

Nou: la Rus vine fata

Cică Cristina Rus a primit propuneri de sex de la o ziaristă. Nu văd ce ar putea fi rău în asta. De obicei, ziariştii au grijă să-şi protejeze sursele.

Rus-întors

muzeul figuranţilor de ceară

Numai iubirea nu trece întotdeauna prin stomac

Într-o lume în care – şi chiar nu mai avem nici o îndoială! – orice se poate vinde, respectiv orice se poate cumpăra, nici telenovelele româneşti nu sînt mai cu moţ. Practic, destinul lor e unul implacabil şi din el, orice-ar face, săracele, nu pot ieşi: sînt produse, vîndute populaţiei care gravitează în jurul cratiţelor autohtone, căreia-i storc TIR-uri de lacrimi, după care dau colţul şi lasă alte telenovele să-şi facă treaba plîngăcioasă. Acum, din fericire, există şi producţii mai norocoase care, după ce-şi împlinesc destinul în România, au şansa să ia drumul către nişte cratiţe internaţionale, în ideea de a le da în clocot contra unor bănuţi mai mult sau mai puţin frumuşei. Uite, să luăm, de pildă, cazul telenovelei *Numai iubirea* (aia care s-a difuzat anul trecut pe Acasă TV şi i-a făcut celebri pe Oana Zăvoranu şi pe Papi), pe care cică Adrian Sîrbu a vîndut-o recent în… în… Cipru.

Să luăm deci cazul ei şi să vă întrebăm: cît credeţi c-a luat pe episod? Sau facem altfel: luăm cazul, nu vă mai întrebăm nimic şi vă spunem direct suma: 65 de euroi pe episod a luat. La 100 de episoade, cît are telenovela, avem un total de care ne e şi jenă, aşa că îl evităm elegant. Mai rămîne doar întrebarea: bine, dom'le, şi atunci la ce bun? Să fi avut nevoie urgentă domnul Sîrbu să-şi schimbe uleiul la Lincoln şi n-avea mărunt?

Înviorare cu vioara şi încîntare cu chitara

Noi, românii, sîntem foarte mîndri de Bălănescu. Pentru că: a emigrat, a învăţat să cînte la vioară foarte bine, a colaborat cu Michael Nyman, Peter Greenaway, David Byrne, Kate Bush şi Kraftwerk, a făcut un cvartet care-i poartă numele şi nu ne-a uitat pe noi, românii. Asta se poate observa de la o poştă în albumele *Luminitza* (în româneşte „Little Light“) şi *Maria T.* (în româneşte „Maria T.“). Vinerea trecută, la TNB, l-am văzut pe scenă cu Ada Milea într-un performance/piesă de teatru/happening/concert după *Insula,* a lui Gellu Naum. Timp de 60 de minute, Ada cu chitara şi Bălănescu cu vioara au cîntat, au vorbit, s-au văitat. *Insula* este povestea amuzanto-tristă a unui Robinson singur pe o insulă plină de oameni. Foarte charismatici şi Bălănescu genial, au stîrnit în public un entuziasm pe care nu l-am văzut nici printre fanii lui Trăistariu cînd au primit vestea cea bună. Şi entuziasm nu a fost numai la TNB, ci şi în Anglia, unde s-a jucat prima dată. Cum vine asta, dom'le, tot noi, românii, tre' să-i binedispunem şi pe englezi?

Aţi auzit, colegi? *Numai iubirea* noastră s-a vîndut în Cipru cu 65 de euro pe episod. Să-i mai aud eu pe invidioşii din ţară că am făcut o telenovelă de doi lei!

Numai iubirea de 65 de euro – dovada că producţiile româneşti aduc, iată, bucuria şi în căsuţele poştale din Cipru

Ai carte de vizită, ai parte de portofelele altora

Doamnelor şi domnilor, fă şi mînca-mi-aţi, o carte de vizită înseamnă întotdeauna doar o carte de vizită, cu excepţia situaţiilor (extrem de rare, e adevărat) în care o carte de vizită înseamnă mai mult decît o carte de vizită, ba chiar mult mai mult, ba chiar foarte mult spre enorm. Priviţi-o, de pildă, pe aceasta. Să moară mama, e cineva căruia nu-i e limpede că ea aparţine unui rege? E cineva care nu-nţepeneşte de respect atunci cînd îl vede, în colţul din dreapta sus, pe însuşi majestatea dumnealui, Florin Cioabă, în carne princiară, oase regale, sceptru, cravată şi coroană? E cineva care nu face pipi pe el de uimire observînd că, din modestie, majestatea nu şi-a trecut pe cartea de vizită funcţia de la Forumul European al Rromilor? E cineva care nu rămîne mut la vederea logo-ului, din cauza revelaţiei că f-ul alăturat steagului UE vine de la „forum“ (că doar n-o să vină, Doamne fereşte, ptiu, ptiu, de la „furăciune“…)? În fine, e cineva care să observe că numărul de telefon de la „office“ e acelaşi cu numărul de telefon de la „home“ şi să nu-şi imagineze că „office-ul“ e în partea dă sufrajărie în care nu se află căruţele şi cortul, semn că majestatea lui e una cu biznisu chiar şi în viaţa particulară? O singură problemă ar fi: că acasă, nici majestatea şi nici Forumul nu are fax (sau nu au?). Nu-i grav însă, fiindcă se poate rezolva uşor. Păi, ce mare şmecherie să iei faxul de-acasă şi să-l muţi la office, cu grijă, ca să nu se sperie caii?

Foruma Thurman

Dacă doriţi să nu revedeţi…

Dacă există cetăţeni care s-au plimbat recent pe holurile Antenei 1, au întîlnit numai dive bosumflate şi n-au înţeles de ce, îi deranjăm cu nişte lămuriri: va să zică, botul Gabrielei, al Alessandrei, al Andreei şi al altora se datorează unei emisiuni retrospective de divertisment la microfonul căreia n-a fost desemnată să se înfiinţeze nici una dintre ele. Acum, poate că nici asta nu le-ar fi deranjat atît de tare pe dive dacă la microfonul cu pricina nu ar fi fost trimisă de şefi însăşi colega lor Simona Pătruleasa, care nu li se pare defel vreo expertă a vorbitului liber. Chestie pe care, se pare, Simona a confirmat-o încă de la intrarea în platoul emisiunii cu pricina, cu ajutorul întrebării inocente „Cum, da' io n-am prompter?“, căreia i s-a răspuns tot cu o întrebare, ce-i drept, retorică: „Unde-ai mai văzut tu prompter la o emisiune de divertisment?“. Mă rog, răutăţi între colegi, după părerea noastră. În definitiv, Simona s-a descurcat foarte bine la filmări: a repetat impecabil ceea ce i se sufla în cască, n-a adăugat nici un cuvînţel de la ea şi le-a făcut rapid celor implicaţi o poftă nebună să ia o pauză de la producţia cu pricina, în ideea de a se linişti puţin la cap. Andreea?

Căsătorie cu repetiţie

În atenţia ziarelor care-au scris că „directorul executiv al ACCEPT, Florin Buhuceanu, adică şeful homosexualilor români, pleacă în Spania să se însoare cu iubitul lui, Raoul“: deci şeful homosexualilor români nu a plecat în Spania să se însoare, ci a plecat deja cununat religios, ca să se căsătorească acolo civil. Cum cine i-a cununat? Lesbiana Diane Fisher, episcop al Metropolitan Community Church din Canada, o ferventă susţinătoare a mişcării gay din România. Cam asta e. Şi nu, nu ştim nici cît o să fie tacîmul şi nici cum o să meargă darul.

Veninul şi cînepa

Localul bălan

Fast fugi la Happy New Grilltătă

Acum două săptămîni am fost la Ruse, în Bulgaria, şi promisesem un „Local bălan“. Plus că vom intra la grămadă cu ei în UE şi e bine să ne orientăm din timp despre ce şi unde să mîncăm dacă ne prinde foamea la sud de Dunăre. Pe mine m-a prins şi m-am repezit în cea mai scumpă cîrciumioară din Ruse, care era de fapt filiala locală a unui lanţ de fast-fudării care se întinde prin toată Bulgaria vecină şi pretină. Îi zice ***Happy Grill*** şi vreau să vă spun că pare un nume ales cu inteligenţă pentru că se pronunţă destul de uşor pe limba lui Stoicikov. Şi-acum s-o luăm metodic: de mîncat, poţi să alegi dintr-o gamă completă de salate bulgăreşti, toate la nişte preţulete nanometrice. Cea mai scumpă e 3 leva. A,

ca să vezi comèdie, bulgarii bagă în ei salata la modul separat, ca americanii, aşa că nu vă miraţi dacă în cinci secunde de la comandă aveţi legumele pe masă. La felul doi eu m-am înscris la o friptură de pui cu ceapă, rumenită într-un bol de ceramică perpelit la cuptor, pe care am udat-o cu o halbă de bere Zagorska la numai 1 leva (1,8 RON). Preţul fripturicii e la fel de microscopic: vreo 5 leva. La final, un espresso Lavazza scurt la numai 0,6 leva mi-a încheiat socotelile cu stomacul. Două lucruri mai rămîn de spus. Nu vă impacientaţi dacă nu pricepeţi o iotă din alfabetul chirilic şi vă scrîntiţi ochii uitîndu-vă în meniu. Bulgarii sînt conştienţi de acest defect al limbii lor şi afişează poze pentru fiecare fel de mîncare. Şi be, încercaţi să faceţi pipi în România, pentru că, în general, cîrciumile sînt dotate cu cîte un singur vas de WC. Asta n-am înţeles-o: ori vezica lor e foarte groasă, ori pur şi simplu preferă să facă acasă.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- *ca la mama acasă;*
- *ca la tata acasă;*
- *ca la mine acasă;*
- *ca la mă-sa acasă.*

- *ieftin ca braga;*
- *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
- *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- *numai dacă te invită cineva care plăteşte.*

- *poţi să şi adormi;*
- *curăţel;*
- *ai grijă pe unde păşeşti;*
- *n-ai putea să mai rabzi?*

Telefonul ieftin de la miezul nopții

Chiar și fără să facă nimic, Andreea Marin face ce face și apare prin reviste, mai ales în revistele scrise de fotografi. Adică, mă-nțelegeți, în revistele care urmăresc celebritățile o zi întreagă, iar acestea uneori n-au nimic împotrivă, ba chiar dimpotrivă. Dar să revenim la Andreea Marin – am observat că ea are mereu ceva în mînă, căci ce-i în mînă nu-i minciună, indiferent că se cheamă Turcescu, Țiriac, Bănică sau Junior. Iar cînd nu are nici Turcescu, nici Țiri, nici Junior, are un telefon mobil, căci, am uitat să vă spun, telefonia mobilă a ajuns și în România, nu doar în orașul Roman. Culmea este, stimați cititori, că Andreea Marin, deși cred că și-ar permite nu un aparat cu cameră video, ci un aparat care să-i arate ce face Juniorul în fiecare moment în care este cu altă femeie, are un telefon ca al meu. Mai exact, ca să înțelegeți dimensiunea problemei, are un telefon despre care colegul nostru specializat în domeniu a și uitat că există, cum probabil a și uitat compania producătoare că l-a produs vreodată. Nu știu dacă se mai găsește pe la magazine așa ceva, dar am reușit să dau de cîteva oferte pe Internet, la sume care se învîrt pe la două milioane de lei, ca să nu spun 200 RON. Dar asta e, fiecare vorbește la telefon cum își așterne, nu e treaba noastră cu ce își asortează vedetele noastre gropițele din obrăjori și bigudiurile de oraș.

Alo Baba
și cei 40 de soți

Ce zici? Catastrofă umanitară la Bacău în urma inundaţiilor? Perfect! Atunci băgăm asta la promo, în prime-time, şi renunţăm la emoţionanta întîlnire dintre o fetiţă şi tatăl ei care a violat-o. Îmi pare rău, da' n-o să pierd 1.000 de sinistraţi la audienţă pentru o singură nefericită care a avut şi ea, săraca, o problemă cînd era mică.

Andreea Marin, Zîna Surprizelor, cea care, dincolo de profesie, rămîne chinuită de întrebarea „Cum se va numi juniorul lui Ştefan Bănică Junior?"

Nașul de-acasă nu se potrivește cu ăla din biserică

Deci noi n-am băut și n-am mîncat la nunta Ginei Ivașcu de la B1 TV, dar îndrăznim și pe această cale, deși nu prea știm cine este Gina Ivașcu, să-i urăm „Casă de piatră și copii din fix ce material își dorește ea". În altă ordine de idei, cum mai bine decît pe mireasă îi cunoaștem pe nași, ne-ar face, cu permisiunea dumneavoastră, o mare plăcere să facem cîteva glume pe seama lor, cu atît mai mult cu cît au fost alții decît ăia planificați. Cu alte cuvinte, Silviu Prigoană n-a mai cununat împreună cu Elena Cîrstea, așa cum anunțase, ci cu fosta sa viitoare soție, Adriana Bahmuțeanu, alături de care e implicat într-un nou și proaspăt proces de divorț. Mai mult decît atît, pe parcursul întregii festivități, cei doi viitori foști soți au dat tuturor celor care li s-au adresat cu „familia Prigoană" un cap în gură și replica „Nu mai sîntem o familie!" (cu capul în gură am glumit, totuși). În concluzie, nici nu vrem să ne imaginăm prin ce chinuri și emoții a trecut, la propria nuntă, mireasa Gina Ivașcu, pe care noi n-o cunoaștem. Păi, cum ar fi fost ca, pe la mijlocul slujbei, să scoată nașul un plici și să înceapă s-o alerge pe nașă prin biserică, pe motiv că l-a călcat din greșeală pe piciorul ăla bun?

Careul de nași

Peștii din Mediterana i-au spus lui Trăistariu un NU hotărît

Ce credeți că făcea Trăistariu într-una din zile, înainte de Eurovision, pe o insulă din Grecia, nu spui care, insulă importantă, pe un ponton, unde fusese dus de organizatorii greci împreună cu toată trupa de dansatori? Stătea, strîngea multă flegmă în gură, apoi scuipa cu țintă în apele liniștite ale Mării Mediterane. Peștii mulți și mici, care stau pe acolo obișnuiți să fie hrăniți de miile de turiști, se adunau crezînd că li se arunca mîncare. Zburătăceau scuipatul lui Mihai, se enervau și uitau totul, pentru că peștii au o memorie de 3 secunde. Normal, Mihai se distra pe cinste, apoi repeta acțiunea. În timpul ăsta, grecii și alți turiști treceau pe lîngă el, își dădeau seama cine e și-și șopteau: „Tornero, tornero!". Iar Mihai scuipa mai departe, enervîndu-i tot mai mult pe pești, care uitau tot mai greu și care nu l-au mai votat în finală, preferîndu-i pe finlandezii de la Lordi.

Scuipy-doo Bee Doo

Catavencu
internet
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Wiki a dat în *mapia* hărţilor

ruşi (Alexandre Koriakine şi Evgeniy Saveliev) care combină Google Maps cu sistemul „wiki“. Google Maps vine cu harta, iar wiki pune la bătaie editarea dinamică a hotspot-urilor. Spre exemplu, de la vreo 50 km deasupra României, încep să se vadă şi primele hotspot-uri. În engleză sau în română, în funcţie de cel care le-a editat: „Retezat Mountains“, „Vîrful Peleaga“, „Lacul Bucura“, „Mediaş“, „Liceul Mihai Eminescu din Botoşani“, „Mall-ul din Iaşi“, „Aeroportul Internaţional din Bacău“ etc. Este drept, nu am găsit nicăieri „Sediul Gelsor“, „Casa memorială Sorin Ovidiu Vîntu“ sau „Pontonul din Deltă al celui dintîi pescar-milionar“, însă asta se poate rezolva. Cele mai mari aglomerări de informaţii se găsesc în dreptul Capitalei, aşa cum era şi normal, apoi ar veni cele din Braşov, Iaşi, Timişoara. Cel puţin în Timişoara, sistemul de a ataşa informaţii de

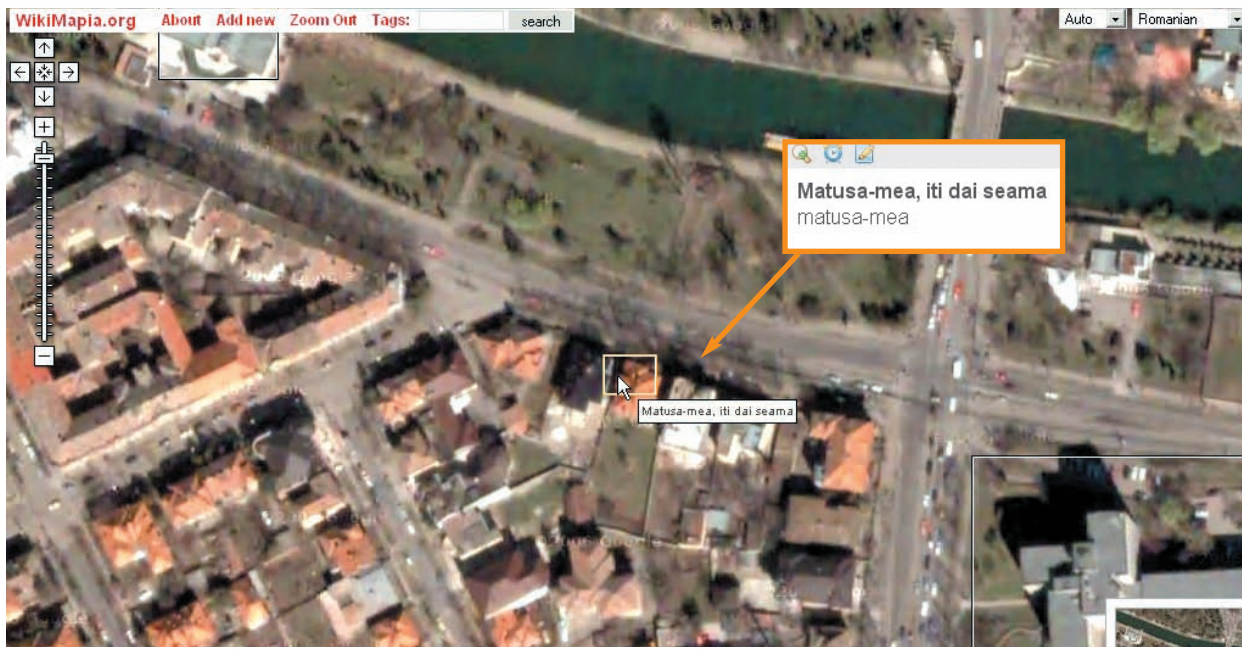

Dacă v-aţi săturat să vă jucaţi cu Google Earth, aplicaţia care vă prezintă în detaliu tot Pămîntul din satelit, puteţi încerca şi **WikiMapia**.

Spre deosebire de Google Earth, WikiMapia nu necesită o descărcare/instalare pentru că nu este o aplicaţie. Tot ce vă trebuie este un browser. În el tastaţi **www.wikimapia. org** şi gata. Site-ul este realizat cît se poate de simplist. Nu există un *home page*. Veţi vedea direct harta lumii împreună cu denumirile ţărilor de la o altitudine de 2.000 km. De la o astfel de înălţime „România“ nu apare scris nicăieri. Şi nici „Bulgaria“. În schimb, apar „Ucraina“, „Polonia“, „Germania“, „Franţa“, „Italia“. Dacă mărim zoom-ul, apar şi denumirile ţărilor mai mici, precum şi nişte hotspot-uri care conţin ceva referinţe despre zonele mai importante.

De altfel, în asta constă şi noutatea. WikiMapia este un proiect inventat de doi către oricine unui loc pe harta lumii şi-a arătat cel mai mult avantajele: pe lîngă „Universitatea de Medicină Victor Babeş“, „Universitatea Politehnică“, „Stadionul Dan Păltinişanu“, „Strandul Heaven“ şi „Catedrala“, cineva a adăugat în dreptul unei case din Timişoara şi un hotspot numit „Mătuşă-mea, îţi dai seama“.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Bine am venit în Uniunea SOV etică

Săptămîna trecută am fost luaţi ca din oală (unii dintre noi habar nu aveam de negocieri) de ştirea că Sorin Ovidiu Vîntu a devenit acţionar majoritar la *Academia Caţavencu*. Ceea ce n-am apucat noi să mai publicăm în ziar luni noapte au tipărit a doua zi pe Internet, în gazetele online, pe forumuri şi blog-uri, cititorii noştri la fel de inteligenţi/mîhniţi/enervaţi/dezamăgiţi ca şi (unii dintre) noi. Căci poate vă imaginaţi că nu toată redacţia a sărit în sus de bucurie aflînd isprava colegilor noştri mai mari şi cu putere de decizie. Aşadar, celor care declară că n-or să mai citească *Academia Caţavencu* de-acum încolo pentru că „este a lui Sorin Ovidiu Vîntu“, le promitem că măcar noi o să-i citim în continuare pe Internet. Uite, ca dovadă:

– Primele reacţii au fost pe site-ul HotNews.ro (http://www.hotnews.ro/articol_ 49250-Sorin-Ovidiu-Vantu-a-achizitionat-grupul-Catavencu.htm) – 70 de comentarii.

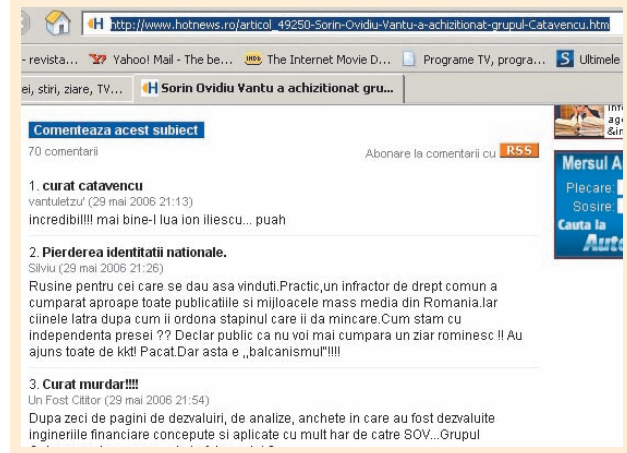
http://www.hotnews.ro/articol_49250-Sorin-Ovidiu-Vantu-a-achizitionat-grupul-Catavencu.htm
Sorin Ovidiu Vantu a achizitionat gru...
Comenteaza acest subiect
70 comentarii
Abonare la comentarii cu RSS
1. curat catavencu
vanturetzu' (29 mai 2006 21:13)
incredibil!!! mai bine-l lua ion iliescu... puah
2. Pierderea identitatii nationale.
Silviu (29 mai 2006 21:26)
Rusine pentru cei care se dau asa vinduti.Practic,un infractor de drept comun a cumparat aproape toate publicatiile si mijloacele mass media din Romania.Iar cinele latra dupa cum ii ordona stapinul care ii da mincare.Cum stam cu independenta presei ?? Declar public ca nu voi mai cumpara un ziar rominesc !! Au ajuns toate de kkt! Pacat.Dar asta e „balcanismul"!!!!
3. Curat murdar!!!!
Un Fost Cititor (29 mai 2006 21:54)
Dupa zeci de pagini de dezvaluiri, de analize, anchete in care au fost dezvaluite ingineriile financiare concepute si aplicate cu mult har de catre SOV...Grupul

– Pe forumul Sovpedia… na, că ne pomeneşte SOV!… Deci, pe forumul Softpedia (secţiunea „Poiana lui Iocan“) s-a deschis un thread special: „Sorin Ovidiu Vîntu a achiziţionat grupul Caţavencu“, thread care a adunat 42 de postări.

– Pe ComputerGames.ro – un altul: General Stuff > Ziare şi reviste > „Academia Caţavencu“: 74 de postări. Am fost onorat: la sfîrşit se scrie şi despre mine. Mersi, băieţi, aţi fost drăguţi! În mare parte sînt de acord ;) numa' să nu mai spuneţi la nimeni pls…

– Şi pe forumul Radio Guerrilla (http://forum.eliberadio.ro), Guerrilla de dimineaţă > „S-a vîndut cu corp şi suflet au ba?“, s-au adunat vorbe de rău de la oameni de bine, circa 80 de răspunsuri.

Vă asigur că noi vă citim şi vă luăm în seamă consideraţiile. Ceea ce nu se poate spune, din păcate, şi despre noul nostru patron majoritar. „Adică, bă, voi băgaţi în seamă tot ce spun fraierii ăia pe Internet?!“, citat aproximativ din marele internaut – „Păi, bă puştiule, eu eram pe Internet de acu' 12 ani, cînd tu nici n-aveai calculator!“, alt citat – Sorin „SOV“ Ovidiu Vîntu.

Frecţia de reacţie rapidă

single player împotriva tuturor:

Imperiul contra-m-atacă!

Îmi cer scuze, n-am găsit nici un joc actual care să se potrivească cu momentul acesta al preluării revistei noastre de către Sorin Ovidiu Vîntu. Despre *Mafia* am scris mai demult, la fel de *Thief 3,* cu *Godfather* tocmai ne-am încheiat socotelile în urmă cu vreo două luni, iar *Hitman: Blood Money* încă nu ne-a parvenit. Ar mai fi numitul SOV *(The Scars of Velious),* un *quest* de prin toamna anului 2000, despre care se spune că fură. Cică îți poate fura pe puțin 4.000 de ore din viață, atît de tare dă dependență. Așa că, în lipsa unui joc care să facă aluzie clară la activitățile preferate ale noului nostru patron, am ales să vorbim despre un titlu în care nimeni nu fură nimic de la nimeni, în schimb se încearcă construirea unui imperiu prin muncă cinstită: *Empire Earth II.*

Ca să fiu mai precis, este vorba de ultimul add-on la celebrul titlu: ***Empire Earth II: The Art of Supremacy***. Supremație pe naiba! E doar un titlu pompos atașat unui joc care copiază la greu strategii clasice precum *Age of Empires.* La fel ca și prima versiune, *EEII: AoS* a reușit să mă plictisească în primele zece minute. Povestea începe tot prin anul 2183 înainte de Hristos, în Egipt. Tu ești faraonul Neferkare care – scuzați carecarefonia – trebuie să se afirme în fața poporului său și în același timp să cîștige simpatia zeilor. Primele task-uri: eliminarea cîtorva tabere rebele dintr-o vale plină de zăcăminte și apoi construirea a două monumente în cinstea zeului cerului, Horus, și a celui al inundației, Khnum. Pentru asta am folosit următoarea superstrategie pe care

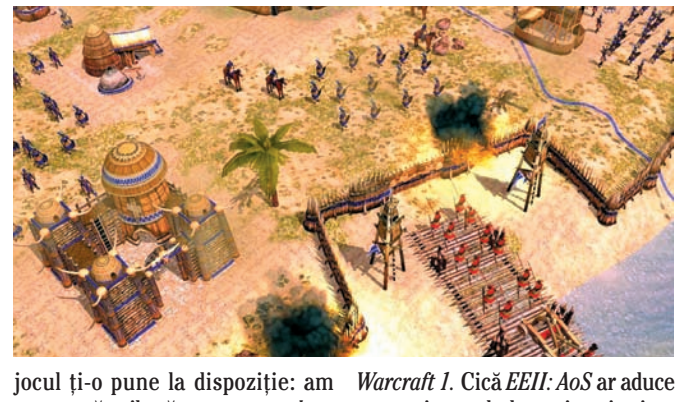

jocul ți-o pune la dispoziție: am setat cazărmile să genereze *archers* și *bowmen* non-stop și apoi, rînd pe rînd, le-am cărat în capul inamicului paralizat de groază. A fost ca o plimbare de plăcere pe faleza din Constanța. Vă e clar că templu pentru zeul inundației n-am mai construit…

Nici la partea de sound, *AoS* nu stă prea bine. Nu zic, mi-a plăcut muzica gen Dead Can Dance cu accente orientale, însă vocabularul extrem de limitat al personajelor pe care faci click este întrecut pînă și de strategia aia de-acum 15 ani, *Warcraft 1.* Cică *EEII: AoS* ar aduce nou, printre altele, trei națiuni cu care te poți juca: rușii, francezii și triburile africane. Acestea din urmă sînt cum sînt, însă francezii și rușii arată exact ca facțiunile mai vechi din *EEII.* Plus că tot ceea ce se vorbește în *EEII: AoS* este în engleză. Sau, mă rog, în limba pe care ai setat-o de la început. Poți să faci click de o sută de ori pe orice japonez, rus, francez sau african, nu te aștepta ca el să spună mai mult de o propoziție sau să aibă cel mai slab accent.

Septimiu Server

Hard de nerăbdare

To be or not YouTube

Binecunoscutul portal YouTube (www.youtube.com) a decis zilele trecute să-și îmbunătățească serviciul video cu cîteva facilități, gen editarea unor canale proprii sau inserarea spoturilor video pe blog-uri, timp în care site-ul a fost indisponibil. Dînd dovadă de mai mult umor decît utilizatorii lor, autorii site-ului au postat pe toată perioada aceasta imagini haioase printre care și celebrul „All your base are belong to us" din jocul japonez *Zero Wing.* Așa cum era de așteptat, majoritatea userilor au luat imaginile drept dovadă că portalul a fost hackuit. Absolut greșit! Dacă ar fi fost spart, hackerii ar fi scris expresia corect gramatical: „All your base is belong to us".

All your Băse are belong to us

Apropo de asta, dacă am stîrnit nostalgii veteranilor în ale jocurilor pe computer, o căutare pe YouTube după „all your base are belong to us" vă va produce o surpriză. Am găsit 26 de rezultate, printre care și varianta originală a dialogului din faimosul „Zero Wing".

Dependenții de oDC vor fi trimiși la reHub

Între timp am înțeles că operațiunea declanșată la Iași în urmă cu două săptămîni, care constă în hăituirea studentului posesor de calculator cu oDC-ul instalat, a căpătat un nume de cod: „Gramofonul". Deși, la costurile pe care le presupune renunțarea la produse piratate și la foamea-n gît pe care o are utilizatorul de file-sharing, operațiunea ar fi trebuit să se numească mai curînd „Gra-mi-e o foame-ul".

Game Ovar

Ciobănaș la gunoi m-aș duce

De Ziua Mondială a Mediului, Tăriceanu și Sulfina Barbu au fost la adunat de pet-uri și alte gunoaie în pădurea Băneasa. Din nefericire, nu prea au avut ce aduna, ceea ce nu e normal. De ce nu s-a ocupat nimeni de treaba asta? Este inadmisibil! Adică, înaintea vizitelor lui Ceaușescu se puteau vopsi frunzele în verde, se puteau vărui pomii, vacile și tot ce mai era de văruit, iar înaintea vizitei de lucru a lui Tăriceanu nu s-a găsit nimeni să umple pădurea de gunoaie?

Gunoile Domnului

Noi nu ne vindem alimentara!

Un control recent efectuat în județul Galați, chiar în județ, a scos la iveală că majoritatea magazinelor din provincie vînd mărfuri expirate chiar și de ani de zile. Mare chestie, și ce dacă sînt expirate? Oricum, oamenii nu cumpără produsele alea alimentare ca să le mănînce, ci ca să le țină în vitrină, printre bibelouri, cum se țineau, pe vremea lui Ceașcă, săpunurile, cutiile de bere și alte rarități. Altfel cum vă închipuiți că ar mai rămîne peștele ăla de sticlă cu gura căscată atîta amar de timp?

Expiraţii din Caraibe

Numai trei sînt norocoase: alegerile, Revelionul și Paștele

Marele pot la LOTO nu s-a cîștigat nici săptămîna asta, ceea ce e și normal, pentru că, statistic vorbind, n-a fost nici Paște, n-au fost nici alegeri și, împotriva unor așteptări, nici măcar Revelion n-a fost. Tot românul se întreabă ce să facă mai departe. Sfatul nostru este să joace în continuare săptămînă de săptămînă, pînă cînd va da Ăl de Sus să fie alegeri, Revelion sau măcar Paște. Pînă atunci, statistic vorbind, urmează Paștele cailor.

Vrăjitorul din loz

Precum în cerere, așa și în spirală

A ieșit la suprafață (și acum ar vrea să se integreze în absolut) faptul că Guru Bivolaru nu-i lăsa pe membrii MISA să facă sex decît după ce elibera el o aprobare scrisă. Hai, aprobarea ca aprobarea, că ne gîndim că și Bivolaru ăsta semna și el ca primarul tot ce i se punea pe sau – că o fi avut și funcția de Guru aspectele ei plăcute – sub birou. Dar oare cum sunau cererile? „Subsemnata, ca să nu zic subaltceva, rog a-mi aproba prin prezenta una bucată relație sexuală blabla“? Bun, și mai departe? Trebuia, pentru a i se aproba, să se culce doar cu șeful? Sau exista, așa cum e normal, și o comisie de analiză a cererii?

Integrarea în absurdut

Graba strică rabla

Fotografia de mai jos (mulțumiri lui Sebastian P. – *n. red.)* nu este făcută la intrarea pe circuitul de Formula 1 de la Monte Carlo, ci la intrarea pe Bulevardul Liviu Rebreanu (pentru cunoscători: dinspre Calea Buziașului, lîngă sensul giratoriu AEM-Luxten) din Timișoara. Și nu este chiar o curbă în ac de păr, ci cel mult un drum drept, în cuiele și piunezele de pe marginea șoselei. Cu toate astea, o țîră de Schumacher tot trebuie să fii. Singura soluție pentru ca șoferii să reducă viteza de la 70 km/h la doar 30 km/h fix în dreptul unui singur stîlp, așa cum îi obligă indicatorul al doilea, este chiar prin ciocnirea cu el.

Montoya Jackson

Protecția presei

Ordinele se execută, nu se hard diskută

Marian Gârleanu și Sebastian Oancea sunt cei doi ziariști din Focșani în care se opintesc procurorii de la DIICOT cu o anchetă stalinistă: amândoi sunt învinuiți pentru că le-a trecut prin mâini discheta cu secrete militare din Afganistan. Gârleanu a fost reținut vreo două zile și amândoi au fost audiați și locuințele lor percheziționate. Acum a venit, în sfârșit, și rândul calculatoarelor lor: procurorul Țicău a dispus expertiza criminalistică a hard disk-ului, a dischetelor, a butoanelor etc. ale computerelor ziariștilor. Citățm din ordonanța de efectuare a expertizei criminalistice: „pentru HDD-urile mijloc de probă și clonate – numărul, tipul și capacitatea partițiilor; structura directoarelor; setările din rețea; ultima oprire a PC-ului; dacă a avut conexiune pe Internet și toate datele aferente (legături în rețele locale sau publice etc.)". „Data și ora, precum și modalitatea în care au fost înregistrate informațiile «RO Army»; dacă informațiile în discuție au fost vizualizate, copiate ori distribuite sau accesate pe/în rețeaua Internet, dacă da, când, cât timp, care fișere și în ce modalitate etc."

Ne oprim aici și constatăm că Parchetul continuă să caute vinovații în afara legii; legea informațiilor clasificate este mai nouă și mai „tare" decât articolele din Codul Penal; responsabilitatea pentru secretul de stat, militar, de serviciu etc. nu poate reveni decât persoanei desemnate (și plătite) să îl păzească; cerbicia procurorilor dlui Țicău s-a transformat de mult în hărțuire, în agresiune a libertății de exprimare a ziariștilor, pe care-i caută până-n oușele mouse-ului.

Preservativ

Pe gay-urile Dîmboviței

La Parada Gay din Capitală s-a cerut să fie legiferată căsătoria în cuplurile de homosexuali. Ca răspuns, era cît pe-aci să încaseze o bătaie de la dușmani – asta ca să se știe că sîntem popor de viitori europeni. Faptul că homosexualii au fost pe punctul de a lua bătaie de la alți bărbați e grav, dar ar putea avea și o motivație de circumstanță: ar fi fost ajutați să-și intre mai ușor în rolul de soții.

Kurdistan Pățitul

Bulgarii o iau carii încotro

Bulgarilor le cam bate vîntu prin gură de vreme ce peste 68 la sută dintre bulgari au avut sau au carii. Asta e vestea bună. Vestea proastă este că mai mult de jumătate din bulgarii cu găuri în gură sînt copii, aviz stomatologilor pedofili din Belgia, țară vecină și prietenă cu Bulgaria. Dacă de la bugetul bulgăresc de stat s-ar aloca măcar un sfert din cît au pierdut pensionarii la FNI, gura cariată a bulgarilor ar putea rîde din nou sub soare fără să li se vadă steguleț roșu din gît, înfipt de comisarii stomatologi europeni.

Măseaua de dinte

Gropile din oraș ne-au adus în sapă de lemn

În județul Dîmbovița a fost, în sfîrșit, trasă concluzia de care aveam cu toții nevoie ca să încălcăm legea. Și anume, că gropile din carosabil sînt principala cauză a accidentelor rutiere. Noi știam de mult că sîntem în stare să conducem foarte bine și beți și doar din cauza găurilor din asfalt mai pierzi controlul mașinii. Dar de ce ne-a ascuns poliția acest fapt timp de 17 ani? Păi, dacă ați avea de ales între a sta într-un VW cu aer condiționat și a vă învîrti cu un compresor pe aceiași 10 metri pătrați de asfalt fierbinte, ce ați alege?

Asfalt Mango

Să facem topul, tovarăși!

Bun găsit, dragi prieteni, la o nouă ediție a Top 10 Fraier Play. Săptămîna trecută, cele mai difuzate 10 melodii pe postul de specialitate The Money Channel au fost următoarele:

1. **Scorpions – *Wind of change***
2. **Angela Similea – *Nu mă tem de tine, vîntule***
3. **Bob Seger – *Against the wind***
4. **Bob Dylan – *Blowin' in the wind***
5. **Romica Puceanu – *Bate vîntul frunzele***
6. **King Crimson – *I talk to the wind***
7. **Mondial – *De va veni la tine vîntul***
8. **Kansas – *Dust in the wind***
9. **Elton John – *Candle in the wind***
10. **Céline Dion – *Wind beneath my wings***

Top 10 Fraier Play este realizat pe baza voturilor celor 300.000 de păgubiți la FNI.

Robii Williams

Academia Cațavencu a avut din nou dreptate!

Săptămîna trecută, unul dintre redactori a zis în glumă că ar trage un jaf la mașina de marfă a cofetăriei Agapitos, pe lîngă care trece zilnic, dar îl împiedică o interdicție primită de la medic. Reacția celor de la cofetărie a fost dură: ne-am trezit cu un tort-capcană în redacție *(vezi foto)*. Din fericire, bomba a fost dezamorsată rapid – în cîteva minute n-a mai rămas nimic din ea. În urma acestei întîmplări, redactorul nostru a fost rugat să se gîndească și la alte provocări, iar pentru început i s-a sugerat să amenințe cu un jaf microbuzele care transportă fetele ce lucrează la cazinoul de alături.

Detașamentul Antireportero

Băsescu face exerciţii de interdicţie

În timp ce nea Nelu se simte, deja, cam ca la 26 de ani, Băsescu a părăsit săptămîna trecută Spitalul Elias. Era slăbit şi şchiopăta uşor. La plecare, medicii l-au avertizat că trebuie să evite frigul şi umezeala şi i-au spus că nu mai are voie să ridice greutăţi, să conducă sau să facă mişcări bruşte. Sună destul de nasol, trebuie să recunoaştem. Practic, deşi interdicţia se referă, punctual, doar la maşină, se poate spune că omul nu prea mai poate conduce nici ţara. Păi, să ne gîndim. Cum mai poate să danseze cu turistele de la terasa „Cireşica" din Neptun, dacă nu are voie să bage mişcări bruşte? Ce-o să mai facă el la Golden Blitz dacă trebuie să evite frigul şi umezeala?

Golden Critz

Bordura lex, şed lex

Bă băieţi, puneţi mîna pe lopeţi!

De o lună de zile, în spatele blocului meu din cartierul Titan tot am senzaţia că se filmează o continuare la campania „Unirea". În fiecare dimineaţă, pe la ora 8,00, o echipă de patru muncitori formată din „Dorele", „Ne mai ţii mult", „Mă" şi „Hai că-nchide la non-stop" se înfiinţează în dreptul şanţurilor adînc săpate în marginea parcării, se schimbă în salopeta reflectorizantă şi se pun pe stat degeaba cu fundurile pe mormanele de borduri care ar trebui montate în şanţurile mai sus menţionate. Pentru că, poate v-am mai spus şi altădată, în cartierul Titan se îngroapă borduri. Spun „se îngroapă" nu pentru că ele ar fi murit. Ci pentru că pietroaiele sînt din cele mari, potrivite mai curînd pentru construcţia unor piramide, nicidecum pentru a delimita trotuarele înguste dintre aleile blocurilor. Aşa că, după ce au luat la picamăr bordurile vechi, muncitorii noştri a trebuit să vină cu excavatoarele pentru a face loc noilor pietroaie. Oamenii îi înjură pentru tranşee şi munţii de moloz, şoferii – pentru chinurile zilnice de a escalada noile trotuare, iar muncitorii se mai înjură şi ei între ei cînd se termină băutura.

Ei, doar că asta se întîmplă la stradă, la vedere. Băieţii de care vorbeam eu la început au avut noroc. „Dorele", „Ne mai ţii mult", „Mă" şi „Hai că-nchide la non-stop" nu trebuie să înainteze cu lucrarea, pentru că în spatele blocului nu-i vede nimeni. În timp ce colegii lor au rezolvat toată strada, ei nici măcar n-au terminat de scos vechile borduri. În schimb, o ard pe vorbărie la greu. De o lună. Între 12,00 şi 13,00, normal, pauză de masă. La 14,00 e cald, deci pauză de umbră pînă la 16,00. Dacă plouă, nu vin deloc toată ziua. Pe la 16,00 se deschid celularele, se mai face un *Serpenti,* se mai scuipă într-o palmă şi se mai verifică coada unei lopeţi. Mmm, lemn masiv… poate să ţină în ea şi greutatea unui ţărănoi leneş care n-are chef de muncă. De la balcon le arunc în cap cu o bucată de pîine uscată, ca să vadă că sînt observaţi. Degeaba. Scot nişte slană şi nişte ceapă la ea, mi-o mănîncă încet şi se mai uită şi în sus, doar-doar o cădea şi-o litră de rachiu.

Prîslea şi pick-hammerele de aur

Niii, gloabă, Dacia!

Senzaţional! În imagine puteţi vedea prima Dacie cu tracţiune pe spate. Funcţionează astfel: cînd Dacia te lasă de căruţă în drum, pui rapid în funcţiune calul-putere din spatele maşinii. Şi mai interesant la modelul din imagine e că nu trebuie ca şi calul să aibă număr de înmatriculare la extremitatea posterioară. La o adică, în caz că apare vreun poliţai şi întreabă, calul poate să imite numărul Daciei şi să scoată de la sine un ocazional PRŢ.

Ford Mustang şi Ford Catîr

La…, birjar!

S-a vorbit şi s-a tot scris pînă acum despre relaţia pe care o are omul cu maşina, fără să bănuiască cineva unde se poate ajunge. Şi iată unde a ajuns retorica numerelor de înmatriculare. Foarte jos, vor spune unii. Destul de sus, îi vor corecta cei atenţi la nuanţe. Dar încă stăm bine; cu paradele astea din ultimele zile, putea să ajungă acolo unde nu trebuia. Pe de altă parte, trebuie remarcat şi faptul că maşinile astea au devenit atît de inteligente, încît faptul că pot merge singure pare acum banal; iată că pot şi să înjure singure în trafic, fără ajutorul şoferului.

Arborele clocotit

Science Friction

Podul de fiori

Sîmbătă dimineaţă l-a bătut un gînd pe Tata Uraniu să o întindă pînă-n Vamă. După un drum naşpa cu microbuzul, în care, alternativ, fie-l trăgea curentul, fie îl bătea soarele-n cap, a ajuns şi la Vamă. Acolo, în afară că s-au bătut vreo doi mai devreme şi vreo douăzeci mai tîrziu, la Stuf, nu bătea decît vîntul. Care-i dădea lui Şoni hamacele peste cap, da' rău de tot. Stînd în prispa căşii, uitîndu-se la contorsiunile hamacelor şi întrebîndu-se cînd or să apară şi ceaunele omului prin zonă, Tata Uraniu şi-a amintit o poveste din război.

Au fost odată nişte ingineri. Care au construit un pod. Undeva, prin Washington, SUA. Podului i se spunea Tacoma Narrows Bridge, şi după doi ani de cînd a început construcţia a fost, de altfel, şi deschis traficului. Pe 1 iulie 1940. Imediat după deschidere, podul suspendat şi-a cîştigat şi o poreclă: Gertie Galopantul, pentru că avea, chiar în condiţii de curenţi uşori, o mişcare ciudată de ondulare, ca un *montagne-russe*. Şoferii care treceau podul puteau vedea, uneori, cum maşinile din faţa lor dispăreau complet din vedere, înghiţite parcă de valurile de asfalt. Scurta, însă glorioasa viaţă a celui de-al treilea (ca lungime, la 1.810 m) pod suspendat din vremea sa a luat sfîrşit, dramatic, pe 7 noiembrie 1940, în timpul unei furtuni cu viteze moderate ale vîntului, de 58-67 km/h. După ce timp de trei ore şi-a amplificat oscilaţiile (în final diferenţa în nivel între cele două benzi ale şoselei era de 7,5 m, *foto),* dînd suficient timp cameramanilor amatori* să-şi instaleze aparatele, s-a rupt şi a căzut în rîu, taman cînd nimeni nu se uita.

Cam cîte tone de ciment au căzut în apă, cam tot atîtea, dar de hîrtie, au fost folosite pentru explicarea dezastrului, pentru a-l înţelege şi a-l evita în viitor. S-a creat astfel o legendă urbană, concluzia (greşită, dar prezentă în toate cărţile de fizică) fiind că de vină a fost rezonanţa. Adică fenomenul prin care, dacă un proces transmite energie unui obiect cu una dintre frecvenţele naturale ale obiectului, acesta poate, teoretic, înmagazina energie la infinit, distrugîndu-l. Cam cum ar reuşi Trăistariu să spargă un pahar de cristal dacă ar ţipa foarte tare şi foarte înalt, cum numai el poate, fără a face nici o brînză totuşi la Eurovision.

Explicaţia este mult mai simplă: inginerii au construit podul prost. Rafalele de vînt nu ar fi putut veni cu periodicitatea necesară, furtuna fiind prea haotică. Motivul ruperii nu a fost rezonanţa forţată, ci autoexcitarea, cauzată de instabilitatea aerodinamică. Slăbiciunea podului a fost flexibilitatea, atît pe verticală, cît şi în torsiune, pentru că era prea îngust şi prea puţin înalt pentru propria lungime. Vîntul a creat instabilitatea iniţială şi a amplificat-o puţin pe parcurs, dar forţa motrice a amplificării oscilaţiei a fost mişcarea însăşi. Cam în acelaşi mod în care un biciclist prost nu se redresează la prima dezechilibrare, trăgînd prea tare în partea cealaltă, cu efectul că trece de poziţia de echilibru şi ajunge la spital, învelit în ghips şi multe bandaje cu rivanol.

Căderea podului Tacoma Narrows nu a fost însă inutilă: în ziua de azi, fiecare pod are inginerii lui păzitori.

Tata Uraniu

---

* Există un filmuleţ pe web, arată cool, aşa că daţi o raită la http://www.civeng.carleton.ca/Exhibits/Tacoma_Narrows/TacomaNarrowsBridge.mpg.

Moartea citeşte pliantul promoţional

Anul acesta, pentru prima dată în România, s-a organizat la Romexpo un tîrg funerar. Faptul că dealerii de sicrie şi firmele de cavouri s-au întîlnit ca să-şi prezinte oferta în acelaşi loc în care Vanghelie îşi organizează Revelioanele cu somon prăjit este doar o coincidenţă. Deşi, la o adică, publicul pensionar ar trebui să nu fie interesat numai să-şi trăiască clipa prezentă cu ocazia Anului Nou, dar să se gîndească cît de cît şi la viitor, chiar dacă acesta nu e uneori chiar atît de roz. Pentru pesimiştii autentici, doritori de cumpărături pe ultima sută de metri, tîrgul ar fi trebuit să aibă totuşi o secţiune specială unde să se poată găsi pachete promoţionale de genul: la două cruci şi un coşciug oferim încă unul gratuit. Bonus special: ultima creaţie a Casei de modă Giulgio Versace. Să cumpere lumea, dom'le!

Carnavalul de la Sicrio

România a fost premiată cu „Caloriferul de aur“ la Festivalul de la Invenţia

Trei ingineri români au fost premiaţi cu aur la un salon de inventică din Paris. Ideea care a îngenuncheat juriul francez este foarte simplă şi se numeşte „caloriferul cu ventilator“. Tehnologia este formată dintr-un vechi calorifer de fontă care dă mai multă căldură, dar fără să te ardă la preţul gigacaloriei. Pur şi simplu, se montează un ventilator care suflă aer printre elemenţi. Mai ziceau unii că sîntem o ţară de poeţi, dar, de fapt, sîntem una de ingineri. Probabil că balcoanele blocurilor sînt adevărate laboratoare în care sînt supuse la teste complicate invenţiile viitorului: borcanul pentru murături cu etanşeizare prin ultrasunete, cotetul de găini cu închidere centralizată, tehnologia laser pentru pîrlit porcul şi, nu în ultimul rînd, umbrela cu senzor de ploaie. Dar cel mai mult îmi pun speranţele în apariţia primului dispozitiv complet automatizat pentru legat şireturi, realizat 100% în ţara noastră.

Nea Tehnologică

Cum mi-am petrecut o zi din viaţa mea

În ziua cînd am aflat de la televizor că Vîntu a luat pe sus gazeta la care, de 10 ani, sînt muncitor majoritar, am fost cel mai nefericit om din lume. Din fericire, mai există pe lume şi alcool. Specialiştii danezi sînt beţivi de onoare, cu principii şi alcooloană verticală, şi n-am nici un motiv să nu-i cred. Ei spun că, doar în cazul bărbaţilor, consumul zilnic de alcool are efecte pozitive asupra sănătăţii, reducînd riscul apariţiei bolilor de inimă. În ziua cînd am aflat de la televizor că Vîntu a luat pe sus gazeta la care încă lucrez, am băut mult, dar nu oricum, ci pe fond nervos, dar nu pe orice fel de fond nervos, ci pe fond nervos de investiţii (FNI). După ce am investit în mine mai multe beri şi o sticlă de vin, mi s-a deschis şi mai tare pohta ce-am pohtit. De nervi, am servit nişte drog de miel, mi-am mai înfipt o sticlă de vin în inimă, apoi am făcut sex cu un copil de 18 ani, am băut o vodcă, m-am masturbat, am dat o fugă pînă în Creta unde am servit un uzo direct din gura unei grecoaice care îmi ţinea în mînă pachetul majoritar de acţiuni sexuale, m-am întors rapid în România cu o cursă ceartă, am fumat un haş, am mai băut cîteva beri, am făcut sex cu un copil major, apoi am adormit şi am visat că bătea un vînt din pu*ă.

Alcool Capone

Mănînc, deci beau. Beau, deci exist

Un studiu despre puterea de cumpărare între statele Europei a arătat faptul că „un român cheltuieşte jumătate din salariu pe mîncare“. Probabil că agenţii de interviu au pus întrebarea greşit: „Cît din salariu cheltuiţi pentru mîncare?“. Dacă ar fi pus-o corect ar fi aflat că cealaltă jumătate a salariului unui român se duce pe băutură şi ţigări.

Venit, vidi, vicii

La rromul lăudat nu te duci cu discriminarea

Trist, dar adevărat, mînca-ți-aș! Patronul unui local din Bacău, chiar din oraș, un oraș situat nu departe de orașul Roman, unde a crescut, a învățat și a furat meserie patronul nostru majoritar, domnul Sorin Ovidiu Vîntu, a interzis accesul în unitate al rromilor și boschetarilor. Sătul de scandaluri, patronul Vasile Luncanu a afișat un anunț în care apar următoarele categorii sociale indezirabile: elevi, minori, rromi și boschetari. Cum și elevii pot fi minori, cum și minorii pot fi elevi rromi, cum și boschetarii pot fi rromi minori, cum și rromii pot fi elevi și așa mai departe, rezultă că patronul a cam făcut exces de zel. Cum adică să interzici accesul rromilor într-o cîrciumă? Nu, așa ceva nu se poate! Atîta vreme cît tot felul de oameni care au furat au acces la televiziuni, nu e normal ca rromii să o fure degeaba, doar pentru că sînt rromi, adică români.

Ricchi e SOVeri

Pe 1 iunie s-au înregistrat cîteva atentate cu bomboane

Ultima oră: aflăm că pe 1 iunie a fost Ziua Copilului, ceea ce vă dorim și dumneavoastră. Nu știm cum se celebrează în lume această zi, deși bănuim, de exemplu, că în Belgia are un loc important în inimile și în buzunarele cu bomboane ale oamenilor. În România, în schimb, e megadistracție. E un bun prilej pentru ca politicienii să dea un pic în mintea copiilor. Apoi, mulți copii fac cinste părinților, mai ales acelora care au grijă să le bea alocațiile. Iar anul acesta a venit și cu o mare noutate: vă dați seama ce sărbătoare a fost la vila lui Columbeanu!

Tom și Ger

Grătar 2006

S&T&V® vă oferă rubrica:

Nashpa Turizm vă prezintă noi aventuri în România pitorească

Azi, Operațiunea: „Români, distrugeți în peșteră!“

Oameni buni și oameni răi, pregătiți-vă rucsaciurile, casetufoanele și grătarurile și să ne pregătim să urcăm pînă în vîrful celor 6 etaje unde se află Academia Cațavencu. *Să ne luăm ochelarii de peșteră, lanternele, corturile și chitările și să ne vedem în poiana care desparte birourile de la* Cațavencu, *ca să vorbim și noi omenește, între patru-șase-opt – sau cîți or fi – ochi, despre Clubul nostru de Nashpa Turizm. Eu vă aștept aici în 3 săptămîni. Data exactă o s-o aflați de aici. În rest, scrieți ce v-a nashparlit vacanțele, la* nashpa-turizm@catavencu.ro. *Iar despre întîlnirea de peste trei săptămîni am vorbit serios: ne vedem la* Cațavencu *pentru Clubul de nashpa turizm. Yo!*

Peștera din Rezervație

Omul normal, sănătos, curat la cuget și la trup simte plăcere numai când încalcă o lege, un regulament, o interdicție – altfel aia nu mai e plăcere. Ca brav nashpa-turizt, tu ești un asemenea om și, după ce-ai distrus pe unde nici cu gândul nu gândeai, treci la lucruri serioase și pui cap-compas pe Rezervație, unde știi numai tu o peșteră cu circuit închis.

Ai fost prima dată de un Întâi Mai în 1988, cu toate celea cărate în spinare, și revii de atunci aproape an de an, din ce în ce mai pe patru roți și cu tot mai puțin păr pe cap; ceafa ți-e tot mai lată, dar la peșteră nu renunți. Nici ea nu mai e tânără, placa de bronz pusă în memoria primului rege a sublimat la începutul anilor '90 (dacă era de bronz!), broasca de fier a porții e tot mai ruginită, dar nici peștera ta nu te-a uitat: cum ar putea, din moment ce i-ai scris cu fumul lămpii de carbid „ceaușescU Reales“ pe peretele primei săli, și asta când! Treci înduioșat pe lângă această amprentă a personalității tale și te afunzi până la șolduri în râul subteran care vine de la Confluență. Pârâi din măsele până te obișnuiești cu temperatura apei și te târâi înainte, întrebându-te ca de fiecare dată unde o fi coridorul de legătură cu Sala Urșilor, cea despre care vorbesc meseriașii, dar pe care tu n-ai reușit s-o dibuiești niciodată. Ajungi, în schimb, fără probleme în Sala cu Gururi, minunându-te iarăși care o fi singularul și mai ales de la ce vine?! Răsufli un pic, numai cât să-ncerci să rupi o stalagmită, ceea ce nu ești bunînțeles în stare, apoi o iei din loc și te oprești tocmai la Meduză. Îți faci curaj, scuipi în sân, încerci să-ți amintești „Înger, îngerelul meu“ fără să reușești nici de data asta, apoi îți iei inima-n dinți și sari dincolo. Uf! A mers! Odată și-odată tot o să ți se-nfunde aici, „puzderii“ va scrie pe tine când te-or aduna alții cu pipeta de pe fundul prăpastiei.

Ai fi teribil de încântat de tine însuți dacă n-ai ști că urmează proba de maraton, stilul „râmă“, și anume Marele Târâș. Noroiul rece ca gheața din coridoarele Marelui Târâș este în mod categoric superior argilei vândute în farmacii: vindecă și cicatrizează orgoliul mai bine decât orice altceva. Ai distrus până n-ai mai putut, acum înghite, nashparioate, înghite. Pământ, că asta ești și tu.

Gata, ai scăpat de belea, ai ajuns în Sala Prăbușită. Te dezumfli ca o gonflabilă violată-n mărăcini: alt nashpa-turizt a ajuns aici înaintea ta și a furat caietul cu impresii; ce nenorocit, domnule! Tu n-aveai de gând să-l furi, nuuu, doar să-l iei la tine acasă ca să nu îl fure alții. Ești trist. Ți-e silă. Intri în Sala Titanilor cu lampa-n mână ca Diogene: „Caut un titan! Dați-mi un titan și vă mut Pământul din loc!“. Ecoul sălii îți zice că stocul de titani tocmai s-a epuizat, dar că te poate servi cu un pigmeu – și-ți vezi reflecția pe suprafața unui mic lac.

Te scuturi de melancolie odată cu intrarea în Tobogan: copie fidelă a Marelui Târâș, Toboganul este recomandat îndeosebi firilor visătoare și romanțioase, dat fiind că noroiul este aici înlocuit cu un nisip deosebit de grunjos și de versatil în același timp, care îți intră prin și pe sub absolut toate hainele de pe tine. Dacă prietena ta adoră lucrușoarele „de firmă“ pe care tu nu poți să le suferi, știi acum ce-ai de făcut.

În Laminor nu stai să casti gura, că acolo nu e nimic de distrus, iar tu însuți ești terminat, nu-ți mai arde; intri apoi în Labirint și-ți zâmbești ca după o dușcă de oțet, când îți amintești cât ai bănănăit acolo prima dată: acum faci pe Ariadna, dar atunci erați foarte împreună, tu și morcovul. Hai că-i pe sfârșitelea, uite Galeria Marianelor, bine că nu-i nici o Mariană pe-aici la cât de distrus ești tu de oboseală, ia uite cum îți tremură grisinele! Ha-ha! Ai ajuns și la Meandre, înc-un piculeț și-ai semnat condica de prezență și pe anul ăsta; Confluența, niște ultime intimități cu apa râului, „primul meu iubit a fost vântul“, zicea Chira Chiralina, mersi, să fi fost râul ăsta primul ei iubit, deloc n-o vedeam bine pe doamna.

Aer, soare, verde, vară! Frumos e să fii viu, chiar dacă ai noroi și-n albul ochilor; nici o clipă de plictiseală, însă, după cele patru ore de recluziune subpământeană, iată, apare și un tânăr într-o uniformă paramilitară, care se recomandă „Răzvan Olteanu, șeful Rezervației“ și-ncepe să te certe, cum de ți-ai permis să intri în peșteră, nu știi că accesul e permis numai cu autorizație de la Ministerul Mediului? Nemaivorbind că rezervația în sine este interzisă turiștilor!

Ușor, șefule, ușor cu pianul, că autorizație am. Și-un nashpa-turizt nu-i totuna c-un turist, bagă de seamă, există unele diferențe de nuanță. Spre exemplu, numai tu, ca nashpa-turizt, poți face comparația între Răzvan Olteanu, tânăr, bine hrănit, bine îmbrăcat, luîndu-și job-ul în serios, și nea Mircică, paznicul multiplu știrb cu care ai făcut cunoștință în 1988, când a venit la tine și te-a întrebat părintește, oferindu-ți cu larghețe sticla lui personală: „Ștergi un fuzan*, moșule?“.

Mihai BUZEA

Această rubrică v-a fost oferită de
Sutiene pentru Țîțe de Vaci®
(marcă tradițională de tradiție)

* „Fuzan“ – denumirea locală a spirtului trecut prin pâine. Nu putem reveni cu date științifice.

Zbor în bătaia de joc a săgeții

Bună ziua, stimați pasageri ai cursei *very low cost* Blue Air, București-Barcelona! Bine-ați venit la bordul aeronavei noastre second-hand care n-am avut bani să luăm una nouă și din care am scos cele 100 de scaune, le-am înghesuit pe toate mai în față și le-am pus apoi la loc 140! Vă rugăm să aduceți banchetele în poziție verticală. Nu că, înghesuite cum sînt, ați fi avut prea mult loc unde să le rabatați peste fruntea pasagerilor din spate… Vă rugăm să vă puneți și centurile, deși poziția confortabilă cu genunchii aduși la piept, în care v-am obligat să stați precum sardelele, ține loc de centură. Decolarea va avea loc la ora stabilită, adică doar cu 120 de minute întîrziere. Dacă ea va decurge normal, numai cu zgîlțîituri, vă vom invita să serviți cu încredere produsele de fast-food oferite contra cost de compania noastră sau senvișurile *(vezi foto)* cu brînză topită, parizer, ceapă, ridichi, ouă fierte și chifle oferite gratuit din bagajul de mînă. Paharul cu apă rece, numai cîte unul de persoană, precum și zîmbetul acru al stewardeselor pe salarii mici, care n-au fost primite la interviu pe la alte companii, sînt din partea casei. *We wish you a pleasant fight!*

Blue-parizAir

răspunsuri la scrisori

Marcela (Ploieşti): Foarte amuzantă scrisoarea, povestea cu mersul la mare. O voi da colegilor care se ocupă de rubrica turistică.

Horia Rădulescu (Sinaia): Completările referitoare la articolul despre Fundaţia Elias sînt binevenite. Le-am redirecţionat spre autorul articolului. Amănuntul cu dorinţa lui M. Elias de a i se înfige un pumnal în inimă înainte de a fi îngropat este şocant!

Gheorghe Ştefan Rizescu (Bucureşti): Să vedem ce se poate face în cazul disperat al tatălui dvs. Cît despre primirea în Uniunea Scriitorilor, asta nu e de competenţa noastră şi, din cîte ştiu, ea se bazează pe un dosar la care trebuie ataşate minimum două cărţi apărute.

Ion Bolnavu (Bucureşti): Ideile de reportaj sînt interesante. Păcat că, la citirea scrisorii, ziua de 1 iunie a trecut deja. Poate reuşeşte totul de 1 iulie, că şi atunci va fi bulibăşeală la compensate.

N.V. (Iaşi): Pe unul din plicurile trimise îmi scrieţi „Vă rog să-mi răspundeţi“. Iată, vă răspund. Caricaturile nu sînt rele, dar tot nu se ridică la nivelul caricaturiştilor noştri consacraţi.

Un ţap la halbă (Lugoj): Disputele sînt interesante, mai ales la bere. Nu aveţi dreptate totală în ceea ce semnalizaţi. Poate că topica a fost mai puţin inspirată, dar acordurile există! Vorbesc de acorduri gramaticale.

Tozser György (Oradea): Sesizarea dvs. trimisă la Protecţia Consumatorului mi se pare genială. După cum, tot pe acelaşi nivel, se situează şi răspunsul lor!

Iuliana Voinescu (Reşiţa): Aţi pus mai multe întrebări. La unele din ele găsiţi răspuns chiar în acest număr din revistă. În privinţa modului în care se calculează rating-ul, vă pot spune că există un număr de gospodării în care sînt montate aparate care consemnează care dintre membrii unei familii se uită la televizor şi la ce post. Gospodăriile sînt secrete şi sînt alese după criterii sociologice care să poată permite şi observaţii suplimentare.

Ioan T. MORAR

coasa lux

Balada *Mortiţa*

Cine a mai murit săptămîna trecută? Ia să vedem, ghiciţi? Dar hai să nu ne grăbim să picurăm pe linoleum cîţiva stropi de principii, înainte de a da pe gîtlej, dintr-o suflare, cinzeaca noastră de ethos de casă, fără E-uri. Azi vom afla povestea unui tînăr ciobănaş, căruia nu-i vom dezvălui identitatea (atîta identitate cîtă o fi avînd el). Staţi liniştiţi, nu şi-a violat oaia ca să-i masacreze p-ormă mieii, în buna tradiţie a ştirilor de la ora chici. Tînărul nostru era mai ortoman, avea oi mai multe, mîndre şi cornute, şi cai învăţaţi, şi, mai ales, dar mai ales, cîini mai bărbaţi. Nişte colegi ai oierului, din care unul moldovean, de prin părţile Bacăului parcă (dar nu chiar din oraş, ci din judeţ), mări se vorbiră, ei se sfătuiră, pe l-apus de soare ca să mi-l omoare. Acum intră în scenă o oaie năzdrăvană, mioriţă pînă-n măduva oaselor, laie şi bucălaie pe deasupra. Ea miroase ceva şi devine oleacă anxioasă, adică de trei zile-ncoace gura nu-i mai tace, iarba nu-i mai place. Ori eşti bolnăvioară, drăguţă mioară? Oiţa îl sfătuieşte pe nene să-şi dea oile-ncoace la negru zăvoi pentru simplul motiv că iarba-i de noi şi umbra-i de voi. Adică ar exista zone unde iarba de păscut e mai bună, iar umbra păstorilor de asemenea. La aflarea veştii, eroul se hotărăşte să fie îngropat pe undeva prin apropierea locului său de muncă, atît de drag lui. Aice pe-aproape, în strunga de oi, să fiu tot cu voi; în dosul stînii, să-mi aud cînii. Deşi era în pas cu vremea şi lucra de mult pe calculator, ciobanul ar vrea să aibă la capătîi cîteva unelte simbolice. Fluieraş de fag, mult zice cu drag! Fluieraş de os, mult zice duios! Fluieraş de soc, mult zice cu foc! De ce asta? Pentru ca vîntul cînd a bate, prin ele-a răzbate, oile s-or strînge, pe mine m-or plînge, cu lacrimi de sînge. Faza este că lumea nu va şti nimic despre eventuala dispariţie. Oamenii vor afla doar despre o nuntă ca-n poveşti. Să le spui curat, că m-am însurat, c-o mîndră crăiasă, a lumei mireasă. Mai mult decît atît, la nunta asta cu focuri de artificii, a căzut chiar şi o stea. O fi de bine, o fi de rău? Nu ştim. Singură însă măicuţa bătrînă, cu brîul de lînă, care-l ştia mai bine pe băiatul ăsta, va afla că el s-a însurat c-o fată de crai, pe-o gură de rai. Dar ei vom omite să-i spunem că la nunta sa a căzut o stea. Iar crima asta ar putea fi cu atît mai perfectă cu cît nu vom şti niciodată nici măcar dacă ciobănaşul chiar a mierlit.

Alegorică Venturiano

Bătălia de la Antipodu Nalt

De la unul dintre buletinele meteo care ne mint de la obraz am aflat într-una din serile trecute cum va fi vremea în restul Europei, în Statele Unite (pe coasta de vest şi pe cea de est!), în China şi Japonia, în Patagonia, ba chiar în Australia, Noua Zeelandă şi Hîrlău. Informaţiile, nimic de zis, corecte, le-am verificat pe Internet. Totuşi, rămîn cu o nedumerire: aborigenii urmăresc cu interes posturile noastre de televiziune, se uită la *Teo, Din dragoste* şi *Surprize* sau ascultă Taraf TV, în vreme ce dau de mîncare la canguri şi ornitorinci? Că altfel, la ce mama naibii îmi trebuie mie, român din Iaşi, să ştiu starea vremii, la noapte, în Noua Zeelandă? Dacă aş pleca acolo imediat-imediat după buletinul meteo, aş ajunge hăăăt, mult după încheierea intervalului de prognoză. Asta, ştiţi şi dumneavoastră, din cauză că acceleratul de Australia e plin de navetişti care trag semnalul să coboare pe toate insuliţele, după băutură, iar legătura, adică personalul de Noua Zeelandă, opreşte în toate haltele.

Meteorologică Petrescu

V-am print, vrăjitoarelor!

Tușeu la măseaua de minte

Iată un cabinet de consiliere sexuală care promite să fie de o competență maximă. Fiind în același timp și cabinet de stomatologie, și cabinet de ginecologie, poate prezenta în amănunțime organele sexuale din gură. În spiritul Colgate, obiectivul Ginecodenta e probabil: „Nici o sarcină!“

Vagingivita cronică

Liberația de libertate

Bucătăria pentru tonți

Ceea ce vedeți mai jos este rubrica de „Modalități de servire“ de pe un ambalaj de cataif. Degeaba aveți dicționare turco-român, sîrbo-olandez, kîrgîzo-coreean la îndemînă! E imposibil de descifrat textul de pe ambalaj. Vă dați seama cît timp i-ar fi luat președintelui ca să înțeleagă cum trebuie consumat acest cataif? Noroc cu savarina Elenei Udrea că nu necesită instrucțiuni de folosire.

Chec de muncă

PRAFDATURA : 500 g. zaher (2.5 bardag) 500 g. (2.5 bardag) apa sau lapteuflerbinteti pina la punctut culminant, pe siropulferbini adus puth lamile sau sare de lamil o luncura uni sau margarina siropul caida varsa deasurupa cataip care intipsiul dupaborinta adau nuca alunia caimac etc. dulcea vostru appromiximativ dupa un ora este gata perine servire.

Condica de sugestii și reclame

În grădina lu' Ion toate părerile dorm

În gara din Roman, oraș fanion pe întinsul patriei noastre, unde și-a petrecut banii copilăriei și SOV, se găsește un bar de care Ion Iliescu ar trebui să țină cont. Dacă polul social de stînga la care visează Iliescu ar fi chiar barul ăsta, sigur ar avea non-stop un adept din rîndul politicienilor pesediști, părerea mea.

Mircea Damigeoană

Dana deține parchetul majoritar de acțiuni

Legătura dintre Dana, parchet, și exotic nu e una întîmplătoare, iar adunarea lor pe firma unui butic de termopan e cu atît mai interesantă. Mai rămînea ca poza să provină de pe strada Muzeul Zambaccian și probabil că i-am fi sculat pe procurori de lîngă soții și i-am fi pus pe drumuri. Totuși, e puțin probabil ca Adrian să-i invite într-un astfel de loc pe ziariști ca să le dea o cola cu lămîie și să le prezinte situațiunea. Cu atît mai mult cu cît nu reiese din fotografie că înăuntru s-ar afla o bibliotecă din care Cristoiu să cerșească o carte. Deși, la cît de însetat de cultură e, cred că s-ar mulțumi și cu o carte funciară.

Exoticu Dumitrescu

Intrăm în UE. Cum ieșim?

Cu picioarele înainte, dar profesional

Duminică dimineață, la TVR 1, era emisiunea *Integrame despre integrare.* De acolo am înțeles că, după ce vom intra în Uniunea Europeană, trebuie să oferim orice la nivel european, inclusiv servicii funerare la nivel european. Practic, de la 1 ianuarie 2007 încolo, nu mai merge ca pînă acum, va fi nevoie de competență. Doar absolvenții de Conservator vor putea deveni clopotari sau cîntăreți în strană, despre calitatea sicrielor am mai scris, iar groparii vor fi selecționați riguros, în urma unor examene complexe.

Pînă acum, se angajau gropari așa, la întîmplare, haotic, în funcție de nevoi punctuale, mulți dintre aceștia plimbau aiurea cîte un capac de sicriu prin întreprindere, se îmbătau de la prima oră a dimineții, făceau bani fiindcă vindeau material didactic studenților medicinești, dar habar n-aveau să sape o groapă ca lumea, că pufneau în rîs bocitoarele cînd o vedeau. Plus că, pe la sfîrșitul zilelor cu mulți clienți, erau atît de lemn, de rangă, încît dacă era de aruncat găina peste groapă, după datină, trăgeau cu ea ba în popă, ba în colivă, ieșea panaramă, ce mai!

Ei, după cum spuneam, gata, s-a isprăvit cu improvizațiile și cu tradiționalul „Las' că-i bună, merge și-așa!". De la anul, groparii români vor fi bine instruiți, stilați, adevărați specialiști, competenți și pregătiți la un înalt nivel profesional. Candidații vor fi selecționați în urma unui examen riguros.

Pentru început, vor fi puși să traducă în mai multe limbi de circulație internațională expresii uzuale precum „Bine ați venit în cimitirul nostru!", „Regrete eterne", „Lăsați, doamnă, a plecat într-o lume mai bună, fără de întristare" sau „O fac mai mare, să încăpeți și dumneavoastră cînd va sosi momentul?".

Proba scrisă va continua cu subiectele „Modele de hîrlețe și lopeți pentru soluri calcaroase sau argiloase" și „Sistemul osos. Descriere, articulații, părțile craniului". Aceiași candidați vor fi puși să compună un scurt eseu pe tema „Există viață după moarte?", în care să folosească termenii „transfrontalier", „năsălie", „euro-atlantic", „colivă", „alegeri anticipate", „cabinetul Tăriceanu", „prapuri", „deschidere europeană" și „copîrșeu".

Candidații care au obținut note peste 8 la proba de mai sus vor rezolva contracronometru problemele „Trei gropari sapă cinci gropi în două zile; în cîte zile sapă doi gropari zece gropi identice?" și „Aflați masa pămîntului rămas după ce într-o groapă de patru metri cubi se introduce un sicriu cu dimensiunile 70/185/50 centimetri, dacă se cunoaște densitatea".

În altă ordine de idei, năsăliile vor fi executate după normele UE, date cu lacuri nenocive și dotate cu instrucțiuni de utilizare. Sicriele vor fi garantate trei ani, iar fabricantului îi va reveni obligația înlocuirii produsului, în cazul în care clientul descoperă vreun defect. Pantofii de carton trebuie să reziste la folosință îndelungată, vata care se bagă în nasul mortului va fi tratată în prealabil cu bactericide, legăturile de ținut falca trebuie să reziste la tracțiune și să fie vopsite doar cu coloranți autorizați, găina aruncată peste groapă va fi anesteziată înainte, iar bombonelele de pe colivă nu vor mai conține E-uri.

Cu astfel de specialiști, instruiți la înalt nivel, vom avea în fine satisfacția că murim după standardele europene.

Cip IEȘAN

Săptămîna străinilor

● **Întrebat dacă le va permite jucătorilor să-și (re)cunoască, în sens biblic, soțiile în timpul CM, antrenorul Ucrainei a spus că îi va trimite personal pe aceștia la soțiile lor dacă ajung în semifinale. Iar pe cei care nu vor, cică îi va tîrî pînă la neveste. Sindicatul fotbaliștilor răspunde: „Dă-o dracu' de treabă, am crezut că jucăm pe premii, nu pe pedepse".** ● **Adăugarea unui nou topping la un Pizza Hut din Australia a dus la o amendă de 13.000 de dolari australieni. Topping-ul era un gîndac prăjit *(Blatella Germanica)* și a fost servit unui client. Astfel se dovedește că australienii sînt, pînă la urmă, destul de înapoiați: asta se întîmplă pe la noi de cînd există cantine studențești.** ● **O englezoaică ce-și plimba cîinele s-a supus amenințărilor unui bandit, dîndu-i acestuia cele două pungi pe care le-avea în mînă. Cînd i-a spus ce este în pungi, hoțul le-a aruncat: erau pline de excremente canine. Omul a intrat în pîrnaie pentru tentativă de jaf, pe 4 ani. La noi ar fi luat, probabil, doar o amendă pentru murdărirea spațiului public. Asta dacă nu ar fi aruncat pungile peste gard, în vreo curte, caz în care ar fi fost împușcat în legitimă apărare, pentru violarea proprietății.** ● **În localitatea Hell din Michigan s-a sărbătorit mai ieri ziua de număr a așezării: 6 iunie 2006, sau 6-6-6. Presupunem că a fost un chef destul de fierbinte, la care băutura principală a fost un cocteil pe bază de smoală.**

AgenCIA de presă

Jurnalul lui Tetelu

De ce să nu ne întrebăm filosofic: Cît mai e, dom'le, kilu' de roşii? Dar ăla de castraveţi? Dar kilu' de om? Ştie cineva? Dă cineva mai mult? Mai puţin?

11.40 „«VIAŢA IEŞTE DE CÎCAT!» – SPUSE EL ŞI TRASE O ULTIMĂ BĂŞINĂ. APOI DESCHISE UN PACHET CU GUMĂ DE MESTECAT EXPIRATĂ ŞI SE ÎNPUŞCĂ ÎN CUR." ĂSTA MI SE PARE UN ÎNCEPUT GENIAL DE ROMAN! DUPĂ CARE AM DECIS SĂ MERG ŞI MAI LA ESENŢIAL. CE ESTE VIAŢA? AM FORMAT NUMĂRUL LUI DUMNEZEU ŞI AM AŞTEPTAT. „VINO!" – MI-A ZIS. „VREI SĂ VEZI CE IEŞTE VIAŢA?" – MĂ ÎNTREBĂ DZ-EU. „TU NU VREA??" „BINE. TRECI PE LA MINE. VINO LA ESENŢIAL, LA CAPĂTUL LUCRURILOR ÎN PLUA MEA!!" AM SUIT ÎN MAŞINĂ ŞI AM PORNIT SPRE CAPĂTUL UNIVERSULUI. ERAM CURIOS DACĂ SPAŢIUL ŞI TIMPUL SE TERMINĂ ÎN ACELAŞ LOC (SAU ÎN ACELAŞ TIMP??) AM MERS VRO DOO ZILE, PÎNĂ CÎND AM AJUNS. ŞI CE AM VĂZUT?? O GROAZĂ DE DUMNEZEI ŞI DE MOŢCRĂCIUNI.
CEI, BĂ, CU VOI AICI?
CAPĂTUL UNIVERSULUI
NOI SÎNTEM DOJENIŢELE VOASTRE. NOI SÎNTEM ŢIA CARE AR TREBUI SĂ VĂ ÎNDEPLINIM VISELE VOASTRE, CARE NU SĂ VĂ LE ÎNDEPLINIM NICIODATĂ!!! AICI E FERICIREA!!! ŞI SĂ NU ÎNDRĂZNEŞTI SĂ CĂCI AICI – SÎNTEM SUPICIENŢI!! MERS ÎNAPOI ÎN LUMEA TA ŞI SUFERĂ! NU ŞTIŢI CE E ŞTE FERICIREA PENTRU CĂ VROTI NEAPĂRAT SO CĂUTAŢI ŞI NU SO GĂSIŢI!!! MORI, PLICTICOSULE!!
CE CONCLUZIE MI-AM TRAS:
1) VEŞNICIA ESTE CÎND MAI AI DESTUL TIMP, DAR NU MAI AI UNDE MERGE.
2) DUMNEZEU NU IEŞTE PERFECT, ÎNTRUCÎT EXISTĂ, CEACE POT SĂ FAC ŞI EU, UN BOU DE PE PĂMÎNT. DACĂ AR VREA SĂ FIE PERFECT, AR TREBUI SĂ NU EXISTE, SĂ DEA O DOVADĂ ● CĂ IEŞTE SUPERIOR OMULUI, CARE EXISTĂ.
3) FEMEILE SÎNT CURVE.

Munca cu cartea

Cyril şi metoda

Există în momentul de faţă mai multe reţete pentru a scrie un roman de succes. Cea mai sigură pare a fi cea inventată de Umberto Eco: una sau mai multe societăţi secrete, eventual ezoterice, cîteva crime, erudiţie sau măcar mimarea credibilă a erudiţiei, o intrigă poliţistă, totul narat plat, fără zorzoane stilistice, care îngreunează lectura. Cum Eco însuşi a declarat că şi-a scris romanele ca exerciţii ale inteligenţei şi nu fiindcă mustreşte talentul în el, vă puteţi închipui cum arată romanele imitatorilor lui, cei mai cunoscuţi fiind Antonio Perez-Reverte, un ziarist spaniol reciclat în romancier, şi Dan Brown, un universitar american. Nu întocmai aşa stau lucrurile cu englezii, care au mîndria de a fi dat cîţiva mari romancieri, aşa că ei şi-au căutat propria formulă de succes. Se pare că a descoperit-o John Fowles, care a lansat-o pe piaţă cu ajutorul a două romane, *Iubita locotenentului francez* şi *Daniel Martin*. În ele, Fowles practică un amestec postmodern de atmosferă preluată direct din marile romane victoriene, cu un realism al cotidianului, filtrat stilistic. Pînă la urmă, rezultatul este de cele mai multe ori o operă de artă. Dar marea găselniţă a lui Fowles (şi nu numai a lui) a fost mutarea la un moment dat a acţiunii din Anglia în America. Fără această mişcare, piaţa nord-americană rămîne insensibilă la romanul european modern. Am scris această lungă introducere pentru a ajunge la Sarah Hall, o tînără englezoaică (n. 1974) care se încadrează perfect în „formula Fowles". Aceasta a urmat un master în Creative Writing, un fel de şcoală de literatură, şi şi-a făcut conştiincioasă temele. Romanul ei, al doilea pe care l-a scris, a apărut recent în noua colecţie a Editurii Humanitas, „Raftul Denisei". E vorba de Denisa Comănescu, cea mai cunoscută editoare de literatură străină de la noi din ţară. Cum spuneam, domnişoara Hall a învăţat să scrie romane şi o face, chiar dacă aplică formulele învăţate, cu mult talent. La ea personajele sînt personaje, acţiunea se mişcă lent, pentru a lăsa şi puţin loc nuanţelor şi pitorescului vieţii unui oraş din nordul Angliei. Eroul principal, Cyril Parks, e, precum multe personaje ale lui Dickens, orfan de tată şi îşi petrece copilăria cărînd lighenele cu spută şi sînge pe care clienţii tuberculoşi ai mamei lui, care ţine o pensiune, le oferă din belşug. Fără să aibă vreo dorinţă anume, ci numai o oarecare înclinaţie spre desen, ajunge ucenic al celui mai bun artist de tatuaje din oraş. Acesta e un beţiv excentric care îşi iubeşte ca un nebun meseria şi-i transmite această nebunie şi lui Cyril. Inevitabil, acţiunea se mută la New York şi, previzibil, aici Cyril se îndrăgosteşte de o evreică stranie, circăreasă, care îşi ţine calul cu care lucrează în apartament. Un roman bine scris, care foloseşte o reţetă sănătoasă, anglo-saxonă.

Ştefan AGOPIAN

*** Sarah Hall, *Michelangelo Electric,* Editura Humanitas, traducere din engleză de Sanda Aronescu.**

Cronica pe lîngă teatre

Fii bărbat, Crusoe!

Ada Milea nu s-a schimbat deloc în ultimii 80 de ani şi nici vioara lui Alexander Bălănescu nu dă semne că ar dori să renunţe vreo clipă la canibalismul ei melodios. Robinson trăieşte singur, asta îi e soarta, insula e foarte pustie, dar mai sînt şi beduinii, mai e şi regele Mabolo cu suita lui, iar Robinson n-are decît un sclav, pe nume Vineri, şi mai multe rude care plutesc deasupra insulei, într-un balon. Ada Milea şi-a descoperit, poate chiar într-o zi de vineri, latura naumiană a ereditării şi cineva a întrebat-o: „Aum?", şi ea a zis: „Nu chiar aum, ci Naum!". Şi Naum a rămas. Apoi, Ada a făcut un spectacol minunat după *Cărţile cu Apolodor,* iar acum un spectacol după *Insula,* o piesă minunată a lui Gellu Naum, dar dificil de pus în scenă. Ceea ce au făcut Ada Milea şi Alexander Bălănescu nu e doar muzică, e şi spectacol*, un spectacol în care l-am găsit cu greu pe Gellu Naum, dar l-am găsit exact în timp ce Robinson repeta: „I live alone, I live alone". Chitara o face pe Ada Milea să spună, Alexander Bălănescu face vioara să spună şi toate, în acest concert, se întîmplă într-un Vineri, pe o insulă pustie, plină de oameni şi aplauze.

Iulian TĂNASE

*** *Island,* după Gellu Naum; de/cu Ada Milea şi Alexander Bălănescu; Teatrul Naţional, Sala Amfiteatru. Spectacol în limba engleză.**

Cinem-a pîrît

Cum să dai chiX-Men 3

Părerea mea despre X-Men, în general, este că a apărut în felul următor. S-au adunat o mînă de creativi care au zis: „Fraţilor, avem mari probleme cu Batman, Superman şi Spiderman. Ce e de făcut? Trebuie să inventăm imediat un personaj de 10 ori mai puternic decît ăia. Pînă mîine la ora 12, fiecare dintre noi vine cu o idee de supererou cu o super-putere". A doua zi, au venit fiecare cu cîte o idee slabă, pentru că s-au îmbătat. Omul care manipulează metalul de la distanţă, femeia care controlează vîntu, băiatul cu ochii de laser etc. Nici unul nu se compara ca nivel de charismă şi echilibru cu vreunul dintre titani. Concluzia a fost unanimă: „Dar ce-ar fi să-i băgăm pe toţi minisupereroii ăştia plus Căpitanul Picard din *Star Trek,* că tot s-a desfiinţat?".

Evident, exagerez, şi nici măcar nu a fost aşa, dar asta este puterea mea: să mă manipulez pe mine în a crede ceea ce cred deja, ba chiar mai mult. Dar să ne întoarcem la *X-Men.* Pe fiecare din primele două l-am văzut de două ori. Deci ştiu cam care e treaba cu băieţii ăştia. Îmi este greu să cred că veţi merge la *X-Men* pentru scenariu, aşa că am să îmi calc pe suflet şi o să spun: povestea este cea mai slabă din serie. E ca bîlbîiala unui nebun care îţi cere ţigări. În plus, lipsa de idei a scenariştilor comite următoarele gafe: Jean, femeia care a murit salvîndu-i în partea a doua, învie în partea a treia, fără nici un fel de intervenţie divină, ca să moară iar. Magneto, care îşi pierde puterile, şi le recapătă la final, inexplicabil. Xavier, care este făcut praf la nivel micromolecular, vorbeşte dintr-un pat de spital, exact după prima linie a genericului de final. Te simţi manipulat de producător în cel mai josnic mod. Nu sînt găselniţe inteligente de scenariu, sînt note forţate. La starea generală de depresie a contribuit calitatea tot mai scăzută a mutanţilor noi (unul cu spini în cap, unul care sparge ziduri cu capul şi unul cu aripi), dar şi observaţia unei prietene: „Ce e, dom'le, cu costumele şi frezele astea cyberpunk în secolul XXI?".

E clar. Încă o săptămînă de „Pitch Black" ca să mă pun pe picioare.

Cătălin MATEI

Show biz da' culţi

Cavalerii meseriei rotunde

● Ion Trivale, pe numele lui adevărat Iosif Netzler, s-a născut pe 13 mai 1889, la Piteşti. A făcut studii de filozofie la Bucureşti şi Jena. A murit, la 27 de ani, pe front, la 11 noiembrie 1916, la numai cîteva luni de la intrarea României în război. În 1915 a publicat o carte, singura de altfel, *Cronici literare,* în care, aşa cum anunţă şi titlul, şi-a strîns cronicile răspîndite prin revistele vremii. Astăzi este complet uitat, cu toate că G. Călinescu în a sa *Istorie* îl laudă: „Dacă Ion Trivale n-ar fi murit tînăr, critica română ar fi avut astăzi un alt aspect, căci nu e greu de ghicit în fireasca stîngăcie a începuturilor lui pătrunderea unui viitor remarcabil critic" sau „Trivale are informaţie germană şi e remarcabilă la el mişcarea liniştită în lumea ideilor, bogăţia vocabularului critic…". Recent am găsit într-un anticariat cartea lui Trivale şi am rămas surprins de actualitatea ei. Iată ce scria tînărul critic literar pe la 1914: „Cel care apucă astăzi pana criticului literar, o simte şovăind în mînă, cuprinsă şi ea de dezorientarea generală a literaturii noastre. Cronicarul (…) priveşte îngîndurat literatura *industrială* de azi, apăsat de neputinţa lui de a schimba lucrurile". Şi „Criticul de azi stă pasiv, pe malul apei şi urmăreşte cu jale scurgerea lenevă a undelor tulburi în cari pescuiesc ici şi colo «cavaleri de literatură»". Trebuie spus că sintagma *cavalerii de literatură* este construită după altă sintagmă, celebră în epocă, *cavaler de industrie* („persoană care, prezentîndu-se sub înfăţişarea unui om bine crescut, face înşelătorii în stil mare şi trăieşte din potlogării şi expediente"). **(Şt. A.)**

● Întîi vă ofer un citat: „Aşa cum unii dintre ei au dat viaţă zicalei înfrăţindu-se cu partidul comunist şi susţinîndu-i ideile conducătorului iubit, ba mai găsind şi «argumente ştiinţifice» pentru a le fundamenta, alţii (în unele cazuri, aceiaşi) sînt gata acum să se înfrăţească, în orice fel posibil, cu «mediatizaţii» neamului, ca să prindă o bucăţică de rating. În numele interesului culturii, desigur". Ei bine, acest citat se referă la scriitorii, oamenii de cultură care au acceptat să apară, alături de cîte o vedetă, în emisiunea *Lumea citeşte* de la TVR 1! Autoarea acestui citat este Cristina Modreanu, o duduie care scrie despre teatru şi care, aflu, ar avea şi o emisiune culturală pe canalul de specialitate al TVR. Emisiune făcută la cel mai înalt nivel, în care nu invită oameni de cultură pătaţi şi dornici de rating. Şi chiar dacă ar fi dornici de rating, respectivii n-au încotro, nu-l vor avea, pentru că emisiunea doamnei Modreanu este urmărită numai de o elită restrînsă. Ideea de a pune laolaltă cititori avizaţi, subtili, cu oameni care citesc simplu, cu vedete care, prin prezenţa lor cu o carte în mînă, stimulează, poate, consumul de carte, această idee i se pare elitistei de la *Gîndul* (unde a apărut articolul intitulat „«Morarii» culturii") că ar fi o strategie „uluitor de primitivă". Poate chiar mai „primitivă" decît gînditorul de pe frontispiciul ziarului la care lucrează. Şi ca să fie şi mai clar, în acelaşi articol, „coborîrea din turnul de fildeş" a oamenilor de cultură pînă-n platoul TVR 1, la *Lumea citeşte,* este din nou pusă într-o profundă comparaţie: „Dar această repliere întru rău, după ani de zile de confuzie în gestionarea propriei condiţii, scoate la iveală, în cazul multora dintre ei, aceeaşi lipsă de caracter care a făcut posibilă colaborarea intelectualităţii cu sistemul comunist sau măcar suportarea, fără grave consecinţe personale, a îngrădirilor sistemului". Adînc spus! **(I. M.)**

Gazeta sporturilor

Între fotbal și oibal

Ce ți-e și cu campionatul ăsta! E ca, practic, viața omului: azi e, mîine nu mai e. De fapt, de miercuri, de pe la orele 18,45, gata, nu mai e deloc. Fuse și se duse – cum am zice noi, oltenii de la CSM Rm. Vîlcea, clasați finalmente pe un solid loc 6 în seria a II-a din Divizia B… Așa că, dacă stai să judeci din înălțimea timpilor istorici toată foșgăiala celor 30 de etape, eheei, descoperi că totul n-a fost decît vis și amăgire, pulbere și fum, deșertăciune a deșertăciunilor. Da' nici măcar nu-i nevoie să te cocoți pînă acolo, înspre înaltele abisuri ale Ecleziastului. Pen' că vineri începe Campionatul Mondial, sau Weltmeisterschaft cum îi zice pe la ei. Or, prin comparație cu gigantescul spectacol planetar, mărunta noastră viermuială mioritică pare, zău, joacă de copii ușor handicapați. Peste vreo două, hai, trei săptămîni, cînd se va încinge povestea, nici n-o să mai ținem minte de ce s-a luat Iacov de la FC Național de Mitică de la Ligă, ce prostii a mai făcut arbitrul Salomir, cum a fost la Jiul-Steaua sau din ce s-au luat la păruială suporterii din Ploiești cu jandarmii din Giurgiu. Vom uita repede și poate că-i mai bine așa. Urmează o lună de fotbal, fotbal mai adevărat decît la noi, chit că acolo, la turneul final, vor fi și Togo, și Trinidad-Tobago, și Arabia Saudită. Numa' noi, ca de obicei, în ultima vreme, nu.

Totuși, din încîlceala de iluzii colorate a sfîrșitului de campionat românesc, o imagine ne va stărui o vreme în memorie. Un om aleargă cu Maybach-ul dintr-un loc în altul, purtînd o plasă cu dolari în mînă. Banu' jos, cheș, adică, mă-nțelegi, primă suplimentară ca motivație de bonus pentru adversarele contracandidatelor la titlu. Și nimeni nu-l întreabă de sănătate pe omu' ăsta la Federație sau Ligă, ca să nu mai zicem de Parchet sau instanțe. Ba chiar mulți ajung să considere tot spectacolul ăsta (pendulînd între penal, trist și ridicol) ca pe ceva normal. În rest, oricine l-ar întreba ceva, orice, pe același om, e aproape sigur că respectivul și-ar umfla pieptul de războinic, răcnind: „Băăă, tu știi cine-s io? Io-s Gigi Becali!". Să mai zicem că respectivul este patronul echipei cu cei mai mulți suporteri din România, o echipă care, la ora actuală, nu joacă rău deloc? Asta se știe. Bine că se termină odată campionatul ăsta al nostru și începe ăla mondial. Sperăm că, măcar așa, nu vom mai vedea așa des moaca sus-numitului. Sau mai știi? Te pomenești că spune Gigi că bagă el bani și califică Steaua la Mondialele din 2010!

Viorel MOȚOC

Bă, eu listez Steaua pe Bursă, da' ecsistă o problemă tehnică care trebuie s-o rezolve contabilii mei, verișorii ăia doi din Brăila! Păi, trebuie să fac un audit ca să număr cît valorează patrimoniul lu' Steaua. Adică, mă-nțelegi, cîte elastece pentru teancuri, cîte sacoșe și cîte pungi de-un leu...

Gigi Becali, un patron pe care organele abilitate încă n-au reușit să-l facă să joace cîteva campionate cu porțile închise, în spatele lor

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● **Săptămîna trecută, antrenorul Naționalei s-a apucat să facă teoria chibritului, a țigării și a paharului de whisky la fotbaliștii din subordine. Deși se știa despre el că nu prea tolerează libertățile sportivilor, Pițurcă a declarat senin că băieții fumează, în locuri special amenajate, și că mai trag cîte una mică la măsea, dar, evident, fără să ajungă să vadă poarta dublă. Pînă la urmă, nici nu era în măsură să proclame prohibiția la lot, din moment ce el însuși era prieten cu țigara pe vremea cînd juca la Steaua, într-o trupă ce făcea legea în Europa. Dovada stă chiar pe site-ul de Internet al clubului, unde găsim o fotografie din '86 cu Pițurcă, trofeul Cupei Campionilor Europeni (mămica Ligii Campionilor de azi), fiul Antonio și un obiect paralelipipedic cuibărit în buzunarul de la pieptul jucătorului. Obiect din care nu ieșea fum fără un foc, vă rog!**

Eva Henţigova

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Bombe funebre

Oficiul pentru Protecția Consumatorului din Covasna verifică cimitirele și pompele funebre. La prima vedere pare un lucru curios. Însă are, chiar și așa, o logică. În primul rînd, dacă nu le verifică ei, nici nu vor avea vreodată ocazia să primească o sesizare de pe lumea cealaltă. Păi, și cum descoperă clienți nemulțumiți? Probabil merg în cimitir și se uită după fantome.

Cezariana Dafinescu

În Bistrița-Năsăud s-a descoperit că s-a dublat numărul nașterilor în străinătate. Tot mai mulți oameni din zonă aduc pe lume copii români în străinătate. Dar de ce? Își imaginează cumva că bebelușului o să-i ajungă laptele ăla praf gratuit pînă la 18 ani, cînd își găsește un job?

Premii Boniasky

La Galați s-a decis. Cuplurile care împlinesc mulți ani de căsnicie vor primi premii de fidelitate. Măcar atîta satisfacție să aibă și ei, după atîta timp.

Foc de sacrificii

La Iași s-a decis că păsările lăsate nesupravegheate de către proprietari vor fi sacrificate. E ca la metrou. Dacă găsesc paznicii bagaje nesupravegheate, cheamă geniștii. Aici va fi cam la fel. Găsesc o găină nesupravegheată și o aruncă în aer direct, fără să mai riște nimic.

Papricaș la gură

La Salonta a fost gătit un gulaș-record, special pentru a intra în *Guinness Book*. Din păcate, gulașul s-a stricat imediat, pentru că oamenii din Salonta nu au găsit un frigider suficient de mare în care cratița gigantică cu gulaș să încapă. Cică era un congelator gigantic în Africa de Sud, dar era ocupat cu cea mai mare înghețată din lume.

Evadare de seamă

Un deținut a evadat de la punctul de lucru din Sîncraiu Mare. Bietul om… Păi, el a comis infracțiunea aia ca să muncească sau pentru a se relaxa? Normal că a evadat. Dacă voia să muncească, dădea în continuare în cap la oameni.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 111142 22

contraeditorial

Citește liniștit, *Cațavencu* scrie pentru tine

Privită dintr-un unghi lucid, jungla presei românești arată cam ca o pădurice, populată doar cu rozătoare mici și păsăret ușor. Nici cel mai amabil zoolog al societății civile nu are cum invoca scheletul sau urmele proaspete ale unor animale de talie mare, cu condei. Există niște lei, desigur, dar ăștia circulă în sume umilitoare, pe potecile bătătorite ale șantajului mărunt.

În acest peisaj de fanfaronadă etică, unde cuvîntul „junglă“ își propune să dea curaj unei realități timorate, o mînă de pădurari îmbogățiți și-au tăiat loturi individuale pentru cultura rentabilă a propriului interes. Să fim serioși: presa n-a putut vreodată să-i oprească, iar de condamnat, în afara Justiției, nu-i poate condamna nimeni. Așa că pădurarii se supun gravitației lor profitabile, unde logica achiziției de putere funcționează fără cusur. Pădurari, de!

Vitejia, cinstea și onoarea jurnalistului român nu sînt valori pierdute, ci doar ucise de prezent. Ele au murit odată cu maturizarea cititorului și cu transplantul de curiozitate în spații mai domestice. În anii '90, cînd jurnalismul însemna patimă și luptă directă, cînd subiectul era denumit inamic, cînd scrisul însemna risc și represalii, cînd libertatea vocii valora cît o bătaie încasată de la mineri, cînd ironia ducea la incendierea redacției și cînd, în fine, indignații de azi „munceau, nu gîndeau“, în anii aceia zic, vitejia, cinstea și onoarea vindeau ziarul.

Astăzi, din nefericire, ele nu mai fac două parale, fiindcă oamenii nu mai cumpără emoție. O dovedesc nu acționariatele din presă, ci apatia și îmburghezirea cititorului. Ne place sau nu, am intrat în epoca produsului și a profesiei, am inaugurat era imaginației comerciale, iar noi, „băieții de la *Cațavencu*“, aveam galantarul gol.

Nu cedarea pachetului majoritar către Realitatea e problema grupului nostru, fiindcă pădurarul beneficiar nu e atît de idiot încît să intervină în ziar. Miza momentului ține de adaptare și de mentalitate, de simț istoric și de creativitate. Degeaba le vom arăta cititorilor cicatricele noastre din anii de luptă, degeaba le vom reaminti că am rîs împreună șaișpe ani, degeaba vom țipa că am fost mereu liberi. Ei, și? Televiziunea, Internetul și lenea sînt irezistibile și pîndesc la o aruncătură de băț. Pe lîngă ele, Vîntu e mic copil.

Miza momentului s-a mutat în spații mult mai banale. Regulile pieței s-au schimbat și, atunci cînd cititorul nostru inteligent ne cere trecut, el dorește, de fapt, prezent. Dacă nu redevine produsul irezistibil de altădată, dacă nu-și reinventează epoca și cititorii, *Cațavencu*, cea mai veche gazetă de după dictatură, va trebui să meargă la culcare. Dar vestea bună e că nouă nu ne e somn. În lunga și scurta ei istorie, această marcă nebună a purtat etichetele premeditate și simbolice ale demonilor zilei. Am fost pe rînd ai Securității, ai lui Tofan, ai Convenției, ai lui Vîntu, ai lui Patriciu și acum, din nou, ai lui Vîntu. Cititorii însă știu că nu am fost decît ai cititorilor. Vîntu va trebui să se mulțumească doar cu acțiunile.

Un amic, un dobitoc pe care acum îl detest, mi-a pus întrebarea stupidă: „Ei, și-acum ce-o să faci, o să scrii despre Vîntu?“. Îi cer scuze pentru parafraza filozofului – cititorii știu care – și îi răspund dobitocului: dacă mă întrebi, nu scriu, dacă nu mă întrebi, scriu. Stați liniștiți, vom scrie.

Doru BUȘCU

Săptămîna românilor

BOR vede gay-ul din ochiul altuia și nu bîrna din ochiul său

Aşadar, am făcut-o şi pe-asta! Nu, nu ne referim aici la treaba aia rușinoasă cu Vîntu, ci la treaba cealaltă, la fel de rușinoasă, cu marșul minorității gay prin Capitală.

Ai văzut, bre, Europo? Am avut și noi miting din ăla cum aveți voi! În ciuda protestului Bisericii Ortodoxe Române, au participat bărbați care s-au îmbrăcat în femei, femei care s-au îmbrăcat în bărbați, bărbați care s-au îmbrăcat în bărbați, femei care s-au dezbrăcat în bărbați și variantele ar putea continua. Problema e că, spre deosebire de mitingurile de-afară, unde mai poți să te lași păcălit de un implant de sîn, un transplant de decolteu sau de bluză mulată, la marșul ăsta de la noi, și gay/lesbiană/transsexual/pedofil/sadomaso/zoofil să fi fost, și tot n-aveai ce-alege. Îmi pare foarte rău, da' cu părul ăla pe picioare, cu burțile și cu cheliile alea nu păcăliți pe nimeni, bă pop... pardon, măi persoanelor cu altă orientare sexuală decît aia normală! Eu cred că s-a întîmplat așa cum se întîmplă la orice astfel de mișcare: adevărații susținători ai mișcării „Accept și pe la spate“ au rămas acăsică la ei, în pătucurile lor roz în formă de inimioară. În stradă au ieșit unii care doar au întinat nobilele idealuri ale fularului înfășurat în jurul gulerului ridicat, ale sprîncenelor pensate și ale unghiuțelor lor atent îngrijite, inclusiv cea de la degetul mic care trebuie să stea îndreptat în sus.

George Copos și-a dat demisia din funcția de vicepremier în semn de protest față de unele prevederi ale Codului fiscal. Noi credem că protestul era mult mai eficient în rîndul electoratului dacă oprea finanțarea clubului Rapid ori dacă scumpea tartele cu fructe la patiseria ANA și televizoarele de la ANA Electronics.

➠ Luni dimineață s-au declarat deschise lucrările Forumului Mării Negre. Discursul inaugural a fost ținut, normal, de Traian Băsescu. Dacă nu în calitate de președinte sau expert în interacțiunile dintre actorii regionali implicați în parteneriat, măcar în calitate de bun cunoscător al Mării Negre…

Cronică
a lu' Ștefan a Petrei

Nu i-am înţeles pe băieţii ăia de dreapta. Ţică chiar de extremă dreapta! Înalţi, frumoşi, numai muşchi... dar numai gura de ei. Auzi tu, soro: să ne bată fără ca măcar să ne violeze!

Aflată într-una din acele zile delicate, domnişoara nea Vasile este profund impresionată de presă şi, în special, de condeiele tari şi obiectivele groase ale fotoreporterilor

Vești bune

Ce-am avut și CM am pierdut

➠ Sîntem printre cei mai activi neparticipanți la Campionatul Mondial de Fotbal din Germania, din Cuba, sau de unde o mai fi, că nu prea ne mai interesează, de cînd nu ne-am mai calificat decît în Intertoto. De ce sîntem printre cei mai activi, deși vom sta numai în fața televizoarelor? Pentru că Lucescu, Bölöni și Dan Petrescu măcar au antrenat cîțiva jucători care vor participa la CE din Germania: Ucraina, Polonia, Ghana, Croația și alte țări vor participa la CE cu jucători antrenați de români. Mare șmecherie – dacă Mutu se antrena cu nara la posteriorul Laurei Andreșan, să-și tragă linia de sub burtă, asta merităm: stăm acasă și bem bere cu sifon, că atît ne permite fizicul.

➠ Toți bucureștenii vor primi Mercedesuri. E o veste bună, nu? Să ne bucură, căci nu în fiecare zi ne dăm cu Mercedesul. Vestea proastă este că e vorbia de autoibuze Mieriiiciieiidiieisiiiiiiiiiiiiiii, pe care Primăria le va băga pe traseu. Ca să nu mai zăică șuții din Bucale că nu merge cu Mercedesul cînd merge la serviciu, la ciordește.

Străbuna Vestire